

คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรรภัทเล็ลล
เข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

SELECTION QUALIFICATION OF GRADUATES IN TECHNICAL EDUCATION
DIPLOMA LADKRABANG IN DUSTRIAL ESTATES INTERPRISES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-894-3

คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือก
เข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

SELECTION QUALIFICATION OF GRADUATES IN TECHNICAL DUCATION
DIPLOMA LADKRABANG IN DUSTRIAL ESTATES INTERPRISES

เสาวลักษณ์ เสริมศิลป์
SAOWALUCK SERMSILP

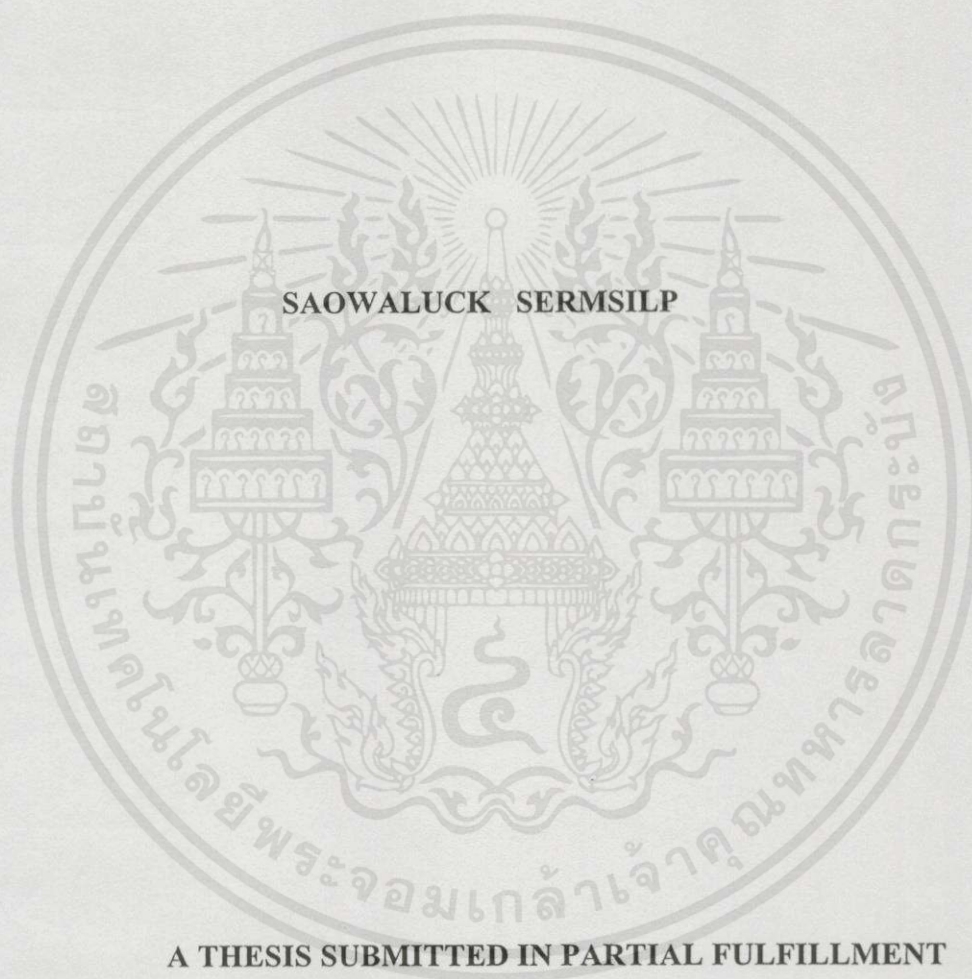
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 36272
วัน, เดือน, ปี..... 7 ส.ค. 2543

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2543

ISBN 974 - 622 - 894 - 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**SELECTION QUALIFICATION OF GRADUATES IN TECHNICAL EDUCATION
DIPLOMA LADKRABANG IN INDUSTRIAL ESTATES ENTERPRISES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT' S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2000

ISBN 974 – 622 – 894 - 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

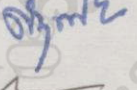
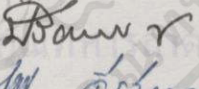
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของ ส.ท.วิ. เพื่อการศึกษา เท่านั้น เหมือนสัญญาที่เห็นในใบโฆษณาวิชาการ
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการ
คัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
SELECTION QUALIFICATIONS OF GRADUATES IN TECHNICAL
EDUCATION DIPLOMA LADKRABANG INDUSTRIAL ESTATES
INTERPRISES

ชื่อนักศึกษา นางสาวลัทธน์ เสริมศิลป์
รหัสประจำตัว 38063109
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม นายสรารุช จรจิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	
นายสรารุช	จรจิต	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	
ดร.มาลัย	จิรวุฒนเกษตร์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 1 มิถุนายน 2543 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนต์ สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....๒๘.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.....๒๕๔๓.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจตามความเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

นักศึกษา

นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์

รหัสประจำตัว

38063107

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์อังฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

นายสรารุช จรจิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง และเพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 103 แห่ง รวม 103 คน โดยการส่งแบบสอบถามแห่งละ 2 ฉบับแยกเป็นแบบสอบถามสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 1 ฉบับและบริหารธุรกิจจำนวน 1 ฉบับรวม 206 ฉบับ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้านในภาพรวมเรียงลำดับตามความคิดจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความเป็นคนปกครองได้ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านความรู้ในวิชาการ ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่

1.1. ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รองลงมา มีความเหมาะสม

กับงานที่ต้องปฏิบัติ,สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้,สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเข้าใจ ลำดับสุดท้ายได้แก่เพศหญิงเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด

1.2. ด้านความรู้ในวิชาการมีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงตามลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความสามารถในการใช้เหตุผลให้เหตุผลอธิบายให้จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงานลำดับสุดท้ายได้แก่ ความสำคัญของเกรดเฉลี่ย

1.3. ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ มีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงตามลำดับ ความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ ลำดับที่มีความคิดเห็นสุดท้ายได้แก่ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000

1.4. ด้านความเป็นคนปกครองได้ มีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีวินัยในตนเอง ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน ลำดับสุดท้ายได้แก่ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้านในภาพรวมเรียงลำดับตามความคิดจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความเป็นคนปกครองได้ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านความรู้ในวิชาการ ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่

2.1. ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวมีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ ความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน,สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติลำดับสุดท้ายได้แก่เพศชาย เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด

2.2. ด้านความรู้ในวิชาการ ความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงตามลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายให้ มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงานมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีลำดับสุดท้ายได้แก่ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา

2.3. ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่การมีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ ลำดับสุดท้ายได้แก่ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000

2.4. ความเป็นคนปกครองได้มีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องลำดับสุดท้ายได้แก่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จวิชาชีพ (ปวส.) ระหว่างประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจตามความคิดเห็น

3.1. ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว พบว่า ในภาพรวมแล้ว ประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.5 พบว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นสูงกว่าประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ดังรายชื่อต่อไปนี้ คือ เพศชายเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด อายุที่รับเข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2. ด้านความรู้ในวิชาการ พบว่า ในภาพรวมแล้ว ประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ยกเว้นในเรื่องความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ พบว่า ในภาพรวมแล้ว ประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ยกเว้นในเรื่องมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4. การเปรียบเทียบ ด้านความเป็นคนปกครองได้ พบว่า ในภาพรวมแล้ว ประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ยกเว้นในเรื่องมีวินัยในตนเอง แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ รักษาเวลา และให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

Thesis Title	Selection qualification of graduates in technical education Diploma Ladkrabang in dustrial Estates Interprises
Student	Mrs. Saowaluck Sermsilp
Student ID	38063107
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Adviser	Mrs. Ashara Suebsinskulchai
Thesis co-Adviser	Mr. sarawut jonjit

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to study the hiring qualification for the student who graduated the level of High Vocational Colleges in Industrial Technician and Business Administration from the opinion of the Factory in the Ladkrabang Industrial Estate in 4 dimensions as the uniqueness the technical knowledge the general knowledge and the new knowledge the ease of supervision . The populations were 104 persons form 103 factories in the Industrial Estate by 3 level estimation questionnaires in 45 questions. The questionnaires were issued to each one with 2 separate copies that are one copy of industrial technician and one copy of business administration. This make a total of 206 copies that are issued. The complete questionnaires were returned from 95 Factories total of 190 copies or 92.23 %.

The Resreach was

1. The opinion of hiring qualification for the high vocational college certificate candidate in 4 dimensions, the overall opinion was in the middle level. The study indicated in each group that the ease of supervision was in the high level ,the others were in middle level .

1.1 About the Uniqueness, there was the opinion in the middle level that could be sorted in descending orders as the proactive in work the suitable to the nature of work the ability to work in the team the communication skill and the last one was that the female candidate was the most capable for the nature of work .

1.2 About the technical knowledge ,there was the opinion in the middle level that can sorted in descending order as the ability of using the reason and explain in term of the nature of

work the ability of decision making ,the troubleshooting and the last one was the grade point average.

1.3 About the general knowledge and new knowledge there was the opinion in the middle level that could be sorted in descending order as the experience and the expertise in work the ability to operate the computer the basic business management and the last one was the basic knowledge of ISO 14000.

1.4 About the ease of supervision there is the opinion in the high level that can be sorted in descending order as the job responsibility the self discipline the trustworthy the good attendant and the last one was the self responsibility.

2 The opinion of the hiring qualification for the high vocational college certificate candidate (Business administration) in 4 groups overall was the middle level that could be descending order in each group.

2.1 About the Uniqueness there was the opinion in the middle level that could be sorted in descending orders as the proactive in work the ability to work in the team the suitable to the nature of work and the last one is that the man candidate was the most capable for the nature of work .

2.2 About the technical knowledge there was the opinion in the middle level that can sorted in distending order as the ability of using the reason and explain in term of the nature of work the ability of decision making the troubleshooting the reading skill and the last one was the understanding of basic science.

2.3 About the general knowledge and new knowledge there was the opinion in the middle level that could be sorted in descending order as the experience and the expertise in the work the ability to operate the computer the basic business management and the last one was the basic knowledge of ISO 14000.

2.4 About the ease of supervision there was the opinion in the high level that can be sorted in descending order as trustworthy the job responsibility the concentration and carry on the assigned job and the last one was the dressing conformance to the factory policy.

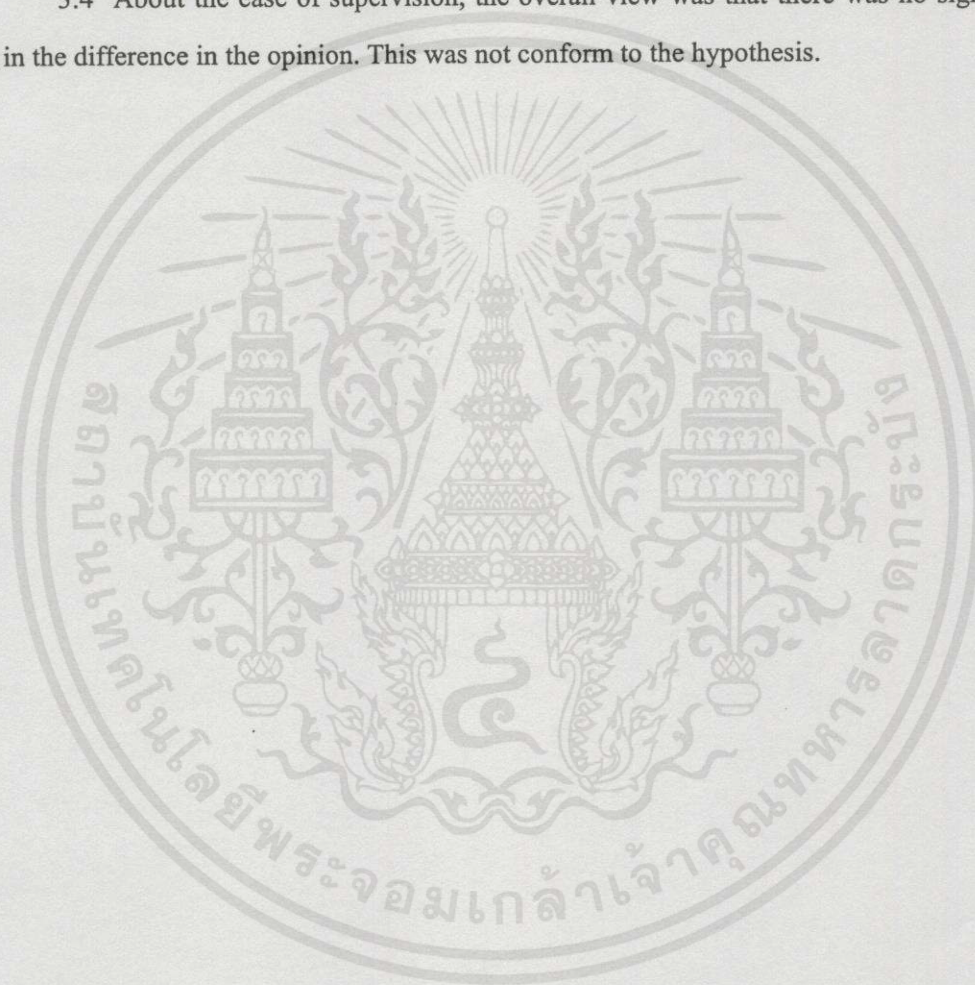
3. The comparison of hiring qualification between the candidate the graduate in technician and business administration.

3.1 About the uniqueness there had been found out that there was significant for the difference of opinion about the differ in the category of certificate at 0.5 level of statistic confident level . These conform to the hypothesis.

3.2 About the technical knowledge the overall view was that there was no significant level in the difference in the opinion. This is not conform to the hypothesis.

3.3 About the general knowledge and new knowledge the overall view was that there was no significant level in the difference in the opinion . This was not conform to the hypothesis.

3.4 About the ease of supervision, the overall view was that there was no significant level in the difference in the opinion. This was not conform to the hypothesis.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณาจาก ท่านอาจารย์ อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย และคุณสรารุช จรจิต ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและแนะนำผู้วิจัย ตลอดจนผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์โอวาท พูลศิริ ดร.เนาวรัตน์ วิไลขมนันทน์ ท่านอาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย ดร.มาลัย จีร์วัฒน์เกษตร ที่กรุณาให้ คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาแนะนำการสร้างปรับปรุงแบบ สอบถามเป็น รวมทั้งบรรดาสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังขอขอบคุณ คุณเพชร จีร์วัฒน์ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการทดลองแบบสอบถาม คุณลัดชกร หนูมี คุณกฤษฎา เข็นบุตร คุณวิชากร ศักดิ์สมบูรณ์ และคุณนันทชัย พวงประดิษฐ์ ที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจนเพื่อนรุ่นและ ครอบครัวที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

เสาวลักษณ์ เสริมศิลป์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญแผนภาพ.....	XIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
1.4 ทฤษฎีและกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ขั้นตอนของการวิจัย.....	6
1.6.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
1.6.2 ตัวแปรที่จะศึกษา.....	7
1.6.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	8
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการอาชีวศึกษา.....	10
2.2 การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม.....	13
2.3 การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ.....	15
2.4 แผนการสอนรายวิชาระบบบริหารงานคุณภาพ.....	17
2.5 ประวัติและความเป็นมาของระบบคุณภาพมาตรฐาน มอก. 9000.....	18
2.6 โครงสร้างการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.....	26
2.7 ความรู้ทั่วไปในสถานประกอบการเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง.....	31
2.8 แนวคิดการศึกษา คุณสมบัตินในการคัดเลือกเข้าทำงาน.....	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8.1 คุณลักษณะเฉพาะตัว.....	46
2.8.2 ความรู้ในวิชาการ.....	47
2.8.3 ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่.....	48
2.8.4 ความเป็นคนปกครองได้.....	49
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	52
3.1 ประชากร.....	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	56
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	57
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
5.5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	77
5.5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
5.5.3 สรุปผลการวิจัย.....	85
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	99
ประวัติผู้เขียน.....	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ.....	17
2.2 แสดงโครงการ.....	32
2.3 แสดงเขตอุตสาหกรรม.....	32
2.4 แสดงจำนวนโรงงาน.....	33
2.5 แสดงเขตอุตสาหกรรมทั่วไปโครงการเดิม (1-2)	33
2.6 แสดงเขตอุตสาหกรรมส่งออกโครงการเดิม (1-2).....	33
2.7 แสดงเขตอุตสาหกรรมทั่วไปโครงการ 3.....	34
2.8 แสดงเขตอุตสาหกรรมส่งออกโครงการ 3.....	34
4.1 แสดงจำนวนพนักงานทั้งหมดของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ.....	58
4.2 แสดงจำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ที่มีอยู่ในสถานประกอบการ ในเขตอุตสาหกรรมลาดกระบังประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ.....	58
4.3 แสดงลำดับวิชาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่สถานประกอบการเลือกเข้าทำงานมากที่สุด.....	59
4.4 แสดงระดับตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติผู้สำเร็จการศึกษา ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทช่างอุตสาหกรรม.....	60
4.5 แสดงประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ.....	60
4.6 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในภาพรวม.....	61
4.7 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว.....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ในวิชาการ.....	63
4.9 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่.....	64
4.10 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความเป็นคนปกครองได้.....	65
4.11 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมและรายด้าน.....	66
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว.....	67
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาการ.....	68
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่.....	69
4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความเป็นคนปกครองได้.....	70
4.16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จมัธยมศึกษาในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ในภาพรวม.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จมบติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคม อุตสาหกรรม ลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว.....	72
4.18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จมบติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคม อุตสาหกรรม ลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้าน ความรู้ในวิชาการ.....	73
4.19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จมบติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคม อุตสาหกรรม ลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้าน ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่.....	74
4.20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จมบติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคม อุตสาหกรรม ลาดกระบัง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้าน ความเป็นคนปกครองได้.....	75
5.1 สรุปคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม เรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย.....	81
5.2 สรุปคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ เรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย.....	83

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การจัดการระบบการอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา.....	12

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ และสภาวะฝืดเคืองในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรค ในการประกอบกิจการของสถานประกอบการ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศเปลี่ยนแปลง การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบตะกร้าเงินมาเป็นการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวเมื่อ วันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ที่ผ่านมานั้น มีผลทำให้อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาท เมื่อเทียบกับเงินสกุลต่างประเทศมีค่าลดลง การปรับเปลี่ยนนี้ จะมีผลกระทบต่อสถานประกอบการอย่างแน่นอน ด้วยกระแสรอบด้านของเศรษฐกิจทำให้ทุกประเทศประกาศที่จะเปิดเสรีสู่โลกธุรกิจ แต่ความพร้อมและความโปร่งใสของแต่ละประเทศ ยังมีความไม่เท่าเทียมกันจึงเกิดปัญหาความสมดุลย์ ขึ้นในทางทฤษฎี การเปิดเสรีทางการค้าย่อมก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในการแข่งขันความได้เปรียบเสียเปรียบ ย่อมอยู่ที่ความพร้อมและความสามารถทั้งด้านเงินทุน เทคโนโลยีความรู้ ความสามารถของประชาชนและนโยบายของรัฐ (วารสารข่าวช่าง. 2540 : 22)

สภาพดังกล่าวประเทศไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน ให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อสร้างศักยภาพให้สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก อย่างมีศักดิ์ศรีตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (2539 : 13-39) การกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพและพละนาามัยที่ดีเป็นการเตรียม และนำคนไทยให้ก้าวสู่สังคมยุคใหม่ อย่างมั่นคงและรู้ทันโลก และสร้างความก้าวหน้า มั่นคงทางเศรษฐกิจไทย บนพื้นฐานแห่งความเป็นไทย ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคนและคุณภาพของคน โดยเห็นว่าคนเป็นปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ การอาชีวศึกษาในอนาคตต้องเน้นคุณภาพเป็นสำคัญดังที่

ศิริพรรณ ชุมชุม (2538 : 2) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของการอาชีวศึกษาไว้ว่า คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นจุดหมายปลายทางที่จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นระบบ คือต้องพัฒนาคุณภาพองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะบุคลากรและระบบงาน การขยายปริมาณในอนาคตจะต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังรอบคอบและพิจารณาถึงคุณภาพควบคู่กันไป โดยคำนึงถึงปัจจัยเกื้อกูลที่พร้อมและเหมาะสม ควรมีการทบทวนถึงบทบาทของการอาชีวศึกษาที่มีใช้การศึกษาสำหรับทุกคน เนื่องจากมีการลงทุนสูง แต่เป็นการศึกษาสำหรับกลุ่มบุคคลที่มีความรู้พื้นฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด มีความถนัดและสนใจตั้งใจจริงในวิชาชีพที่เลือกเรียน กระบวนการเรียนการสอน ต้องมีความยืดหยุ่นหลากหลาย โดยเฉพาะในเรื่องรูปแบบ เทคโนโลยี เป้าหมายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการเผยแพร่ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านคุณภาพ จะมุ่งเน้นการสร้างผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ในการปรับตัวและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีทักษะในการนำ เทคโนโลยีมาใช้

ไพฑูรย์ สินดารัตน์ (2536 : 133) กล่าวว่า ความพยายามของนักศึกษาเก่าที่ผ่านมาก็คือ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ด้วยสาเหตุนี้การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่ง แต่ปัญหาทางการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ล้อมเน้นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เรื่องการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพและการมีงานทำของนักศึกษา คือ นักเรียนที่จบการศึกษามีคุณลักษณะไม่สนองความต้องการของตลาดเท่าที่ควรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้เรียนมีความรู้ทักษะ และความสามารถ ไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ปัจจุบันสถานศึกษาหลายแห่ง ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการผลิตเยาวชนให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน จึงมีการกำหนดนโยบายทางการศึกษาให้สอดคล้องต้องกัน ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีภายในสถานศึกษาควบคู่ไปกับการฝึกภาคปฏิบัติในโรงงานหรือสถานประกอบการที่เรียกว่า ระบบโรงเรียน-โรงงาน (Dual System) ระบบนี้เป็นการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าความต้องการของตลาดแรงงานเป็นเป้าหมายสูงสุดในการผลิตบุคลากรทางอาชีพอุตสาหกรรม แต่ขณะเดียวกันสถานศึกษาอีกเป็นจำนวนมากยังมิได้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ก้าวทันกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำกรถ่ายทอดความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ มิได้มีการพัฒนาปรับปรุงความรู้ของตนเองให้เพิ่มขึ้นหรือก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงใดๆ โดยเฉพาะบุคลากรของภาครัฐบาล ซึ่งรับผิดชอบในการผลิตเยาวชนของชาติในจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเอกชน กับมิได้มีการพัฒนา เปลี่ยนแปลงเพิ่มพูนความรู้ ทักษะใดๆ เท่าที่ควร ในอดีตที่เคยผ่านการเรียนมาแบบใดก็นำมาถ่ายทอดในลักษณะนั้น เนื้อหาอย่างนั้นมิได้มีการสอดแทรกความรู้ ทักษะแปลกใหม่อื่นใดเลย อีกทั้งบุคลากรเหล่านี้อาจมีเคยทำงานในสถานประกอบการมาก่อน ทำให้ไม่มีการประเมินความต้องการของสถานประกอบการว่าคุณลักษณะแบบใดที่เป็นความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน (ประพันธ์ มนทการติวงศ์. 2540 : 9)

ความต้องการแรงงานในปัจจุบันนั้น นอกจากการให้ความสำคัญในด้านการความรู้ และทักษะในสาขาวิชาชีพแล้ว สถานประกอบการยังให้ความสำคัญกับคุณลักษณะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถฝึกอบรมได้ในระยะเวลาอันสั้น เช่น การให้การฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเฉพาะด้าน แต่จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการปลูกฝังถ่ายทอด ส่งเสริม และสนับสนุนจากสถานศึกษาเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 39)

จากการสำรวจข้อมูลและปัญหาในการทำงานของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2536-2537 จากกรมอาชีวศึกษาและทำงานในสถานประกอบการของสำนักงานสถิติแห่งชาติสำนักงานนายกรัฐมนตรื พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน แต่ยังขาดคุณลักษณะในด้านคุณธรรมและจริยธรรมที่สำคัญ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความอดทน ความตรงต่อเวลา และความละเอียดรอบคอบ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2538 : 22) ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัดการศึกษาอย่างไรที่จะทำให้สำเร็จอาชีพศึกษา มีคุณลักษณะที่สืบได้แก่ การมีความรู้ความสามารถทักษะการตรงต่อเวลามีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน ขยันและอดทน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบในการทำงานและช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคใหม่ได้ (สวัสดี อุดม โภชน. 2540 : 41)

จากรายงานการวิจัยของกรมอาชีวศึกษาเรื่อง สรุปรายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของกรมอาชีวศึกษา (2538 : 15) ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจไทยยังคงมีปัญหาและข้อจำกัดบางประการ ได้แก่ ด้านแรงงาน แรงงานไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีขั้นสูงได้ เนื่องจากความรู้สามัญพื้นฐาน ไม่เพียงพอที่จะรับการฝึกอบรมและใช้เทคโนโลยี ประกอบกับการเรียกร้องค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ประสิทธิภาพการผลิตมิได้เพิ่มขึ้นอย่างสอดคล้องกัน ทำให้ความได้เปรียบ ทางด้านแรงงานราคาถูกของประเทศไม่มีอีกต่อไป ในด้านอาชีวศึกษา จากผลการศึกษาและการวิจัยพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.และปวส. มีพื้นฐานด้านช่างพอเพียงที่จะออกไปประกอบอาชีพแต่ยังขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับคุณลักษณะโดยทั่วไปพบว่าขาดคุณลักษณะในด้านคุณธรรม จริยธรรมมนุษยสัมพันธ์ ความอดทน และความคิดสร้างสรรค์ ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสาขาผลิตด้านอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงทำให้มีความต้องการกำลังคนด้านต่างๆ ที่มีความชำนาญเข้ามาทำงานโดยปรากฏว่ากำลังคนระดับกลาง อาชีวศึกษาจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานการผลิตแรงงาน เพื่อสนองความต้องการแรงงานของประเทศจะต้องมีแรงงานที่สามารถนำความรู้ได้อย่างดี องค์กรที่ตีการวิเคราะห์สภาพการอาชีวศึกษาแม้รัฐจะพยายามปรับปรุงการอาชีวศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เช่น การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาและฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่การจัดการศึกษาก็ประสบปัญหาอยู่มาก คุณภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาไม่ตรงตามความต้องการ สภาวะการณ์เหล่านี้นำมาสู่ปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

การวิจัยของสำนักงานราชภัฏ (2539 : 3) ด้านคุณภาพของแรงงาน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางสาขาวิชาที่เรียนมาไม่ตรงกับงานที่ทำ ขาดประสบการณ์ในการทำงาน ขาดทักษะทางภาษาต่างประเทศ หาแรงงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้ยาก พนักงานเปลี่ยนงานบ่อยมาก ผู้ประกอบการส่วนมากเห็นว่า สถานศึกษาผลิตบุคลากรได้ไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ขอให้สถานศึกษาทำการฝึกอบรมระยะสั้นมากกว่าการศึกษาระดับอื่น ๆ

ทงศักดิ์ โสวัจสตากุล (2538 : 3) ได้ให้ความคิดเห็นและผลการวิจัยของนักวิชาการทางการศึกษาพบว่า การอาชีวศึกษายังมีปัญหาในการผลิตบุคคลออกสู่ตลาดแรงงานในเรื่องประสิทธิภาพของนักศึกษาอยู่ในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมการแข่งขันสูงแต่ละองค์กรจะอยู่ ได้อย่างมั่นคงมีความเจริญก้าวหน้าก็ต่อเมื่อมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่หน่วยงาน จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในสถาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบการปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงานคือ บุคลากร ดังนั้นเป้าหมายอันดับแรกก็คือการได้มาซึ่งบุคลากรที่มีความรู้

Dale S. Beach (1970 : 96-97) ได้กำหนดเป้าหมายของกระบวนการคัดเลือกบุคลากรไว้ว่ามุ่งในการคัดเลือกแยกแยะบุคคลจากบรรดามูลบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ

อมเรศ ศิลาอ่อน (2534 : 11) ได้กล่าวไว้ ในสรุปผลการสัมมนาว่ากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพการผลิตและการใช้กำลังคนระดับอาชีพคนเป็นปัจจัยสูงสุดในการบริหารงานด้านองค์กรขาดคุณภาพหรือด้อยคุณภาพ ย่อมนำองค์กรไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด การคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานในสถานประกอบการ มีความสำคัญต่อความก้าวหน้าของสถานประกอบการและเพื่อให้ได้คนดี มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง การคัดเลือกต้องทำอย่างมีกฎเกณฑ์

การสัมภาษณ์ พระราชมนู (2541 : 12) อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในรายการกรองสถานการณ์ “เรื่องทางก้าวหน้าสู่ประตูการศึกษา” ทางไทยทีวีสีช่อง 11 ว่าขอให้กระทรวงศึกษาธิการผลิตคนออกมาให้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
ความรับผิดชอบซื้อสัตย์ตรงต่อเวลา

ดังที่ขนิษฐาและมุกดา (2539 : 44) กล่าวว่า การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะโรงงานอุตสาหกรรมจะมีผลผลิตที่ดีได้ ต้องอาศัยคนปฏิบัติงานร่วมกับเครื่องจักรงานบางอย่างจึงอาจเหมาะกับคนบางคนเพราะฉะนั้นในการจัดบุคคลเข้าทำงานเราจะต้องทราบ รายละเอียดของงานได้มาจากการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) แล้วจึงกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการทำงานและการกำหนดตัวพยากรณ์ เพื่อใช้ทำนายความสามารถของผู้คัดเลือกว่าจะทำงานได้ตามเกณฑ์หรือไม่

จากสภาพปัญหาในด้านการจัดการศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนด้านการตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการจากสภาวะเศรษฐกิจถดถอยทำให้สถานประกอบการรับคนเข้ามาทำงานน้อยลง เนื่องจากขาดสภาพคล่องทางการเงิน สถานประกอบการต้องคัดเลือกผู้ที่เข้ามาทำงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ทำให้ผู้จบการศึกษาใหม่เกิดการแข่งขันอย่างมากกว่าที่เคยในอดีต ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากข้อเสนอแนะในวิทยานิพนธ์เรื่องการสรรหาและการคัดเลือกบุคคลในสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังของทองศักดิ์ โสวงส์ตาทกุล ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าควรศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานและปฏิบัติงานในสำนักงานของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเป็นตัวแทนประชากรของนิคม

อุตสาหกรรมอื่นๆ ได้เนื่องจากโครงสร้างของสถานประกอบการจะมีส่วนคล้ายคลึงกันอยู่มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการเผยแพร่เพื่อการศึกษาค้นคว้า เสนอแนะเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่ศึกษาคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคล ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ใน 4 ด้านคือ คุณลักษณะเฉพาะตัว ความรู้ในวิชาการ ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ความเป็นคนปกครองได้

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ใน 4 ด้าน

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

คุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่าง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ในแต่ละด้าน คือ คุณลักษณะเฉพาะตัว ความรู้ในวิชาการ ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ความเป็นคนปกครองได้ มีความแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาตามกรอบความคิดของ Benjamin S. Bloom ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ Martin John Yate ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Benjamin S. Bloom (1976:1) ได้กล่าวถึงบุคคล 3 ประการ คือ

1. ด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ (Cognitive Domain)
2. ด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Domain)
3. ทางด้านการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ (Psychomotor Domain)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1992 : 211) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนี้ สมรรถภาพทางกาย การศึกษาและการอบรม เช่าวปัญญา ทักษะ ประสบการณ์การทำงาน อายุ เพศ บุคลิกภาพ ความคิดริเริ่ม ความถนัด เจตคติต่อนายจ้าง ความคาดหวังของผู้สมัคร ความสามารถในการพัฒนาตนเอง สภาพแวดล้อม เช่น สถานะทางเศรษฐกิจและสถานะทางสังคม

Martin John Yate (1991 : 129) ได้ให้นิยามการคัดเลือกไว้ว่า ความเป็นคนปกครองได้ หมายถึง มีความตั้งใจที่จะทำงาน และความสามารถที่จะทำงานได้มีระเบียบวินัย เชื่อฟังคำสั่งของ หัวหน้างานนอกจากนี้ยังมีเรื่องเกี่ยวกับการนำความรู้ใหม่ เข้ามาให้หลักสูตรของอาชีวศึกษา เช่น ด้านสารสนเทศ ด้าน ISO 9000 จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถ สรุปเป็นคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของ ประเภทช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ ดังนี้

1. คุณลักษณะเฉพาะตัว
2. ความรู้ในวิชาการ
3. ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่
4. ความเป็นคนปกครองได้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 การวิจัยนี้เป็น การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคล ของสถานประกอบการ ใน เขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง

1.5.2 คุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงานของสถานประกอบการ ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัว ความรู้ในวิชาการ ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ความเป็นคนปกครองได้

1.6 ขั้นตอนของการวิจัย

1.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงาน ของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม ลาดกระบัง จำนวนสถานประกอบการ 140 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมประชากรทั้งหมด 280 คน แต่ละแห่งจะแยกประชากรเป็นดังนี้

1.1 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 1 คน รวมจำนวน ทั้งสิ้น

140 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตาราง Krejcie,R.V and DW.Morgan ในการหาผู้ตอบแบบสอบถาม จากสถานประกอบทั้งหมด 140 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 280 คน เปิดตารางได้ 103 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 206 คน ในแต่ละแห่งจะแยกกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นดังนี้

2.1 ผู้บริหารที่มีอำนาจ ในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 1 คน รวมจำนวน ทั้งสิ้น 103 คน

2.2 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 103 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกอย่างเจาะจง ด้วยการโทรศัพท์ขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด 140 แห่ง ให้ได้ 103 แห่ง ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie,R.V and DW.Morgan

1.6.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ประเภทวิชาการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานประกอบการ เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ใน 4 ด้าน

2.1 คุณลักษณะเฉพาะตัว

2.2 ความรู้ในวิชาการ

2.3 ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่

2.4 ความเป็นคนปกครองได้

1.6.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีว ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบังที่ตั้งอยู่บนถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว จังหวัดกรุงเทพมหานครจำนวน 140 แห่ง

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นิยาม คำศัพท์ดังนี้ คือ

1. คุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นของสถานประกอบการในการคัดเลือกพนักงานเข้าสู่หน่วยงานว่าต้องการผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1 คุณลักษณะเฉพาะตัว หมายถึง คุณลักษณะที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ คลลักษณะท่าทาง ความอดทน ความเข้มแข็ง ความร่าเริงแจ่มใส มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ เชื่อมมั่นในตนเองและมีเหตุผล

1.2 ความรู้ในด้านวิชาการ หมายถึง วุฒิการศึกษาจบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเกรด เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.50 มีความเฉลียวฉลาดในการตอบคำถามมีความรู้ด้านวิชาการทั่วไป

1.3 ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ หมายถึง มีความรู้รอบตัวในเรื่อง ข่าวสารบ้านเมืองในเรื่องความรู้ใหม่ เช่น มีความรู้เกี่ยวกับ ISO 9000 ระบบสารสนเทศ และมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์

1.4 ความเป็นคนปกครองได้ หมายถึง เชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชาทำตามกฎระเบียบวินัยของสถานประกอบการ รับผิดชอบและหน้าที่ของตนว่าอยู่ในตำแหน่งไหนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายให้

2. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงาน ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง เป็นผู้ที่มีหน้าที่ควบคุม ดูแลตั้งแต่การคัดเลือกคนเข้าสู่หน่วยงาน การควบคุมในการสั่งงาน ตลอดจนการประเมินผลเบื้องต้นในการ ปรับตำแหน่ง และเงินเดือนประจำปี

3. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับ ปวส. หมายถึง ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากสถานบันหรือวิทยาลัย ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ที่รัฐรับรอง

3.1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างประกอบผลิตภัณฑ์ช่างเทคนิคการผลิต เขียนแบบเครื่องกล เทคนิคการหล่อ การก่อสร้าง ช่างโยธา ช่างสำรวจ เทคนิคสถาปัตยกรรม ช่างเทคนิคช่างเครื่องมือวัดและควบคุมในอุตสาหกรรม ช่างเทคโนโลยีการผลิต ช่างเครื่องกล อิเล็กทรอนิกส์

3.2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ หมายถึง การเงิน การธนาคาร บัญชี การตลาด

เลขานุการ คอมพิวเตอร์ การบริหารบุคคล (ภาคสมทบ) ธุรกิจการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการเข้าถึงเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สถานประกอบการ หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่เขตนิคมอุตสาหกรรม
ลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิวเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน
140 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎี หลักการเอกสาร แลงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการอาชีวศึกษา
- 2.2. การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม
- 2.3. การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
- 2.4. แผนการสอนรายวิชาระบบบริหารงานคุณภาพ
- 2.5. ประวัติและความเป็นมาของระบบคุณภาพมาตรฐาน มอก. 9000
- 2.6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 2.7. ความรู้ทั่วไปกับการนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง
- 2.8. แนวคิดการศึกษา คุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงานของ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ดังต่อไปนี้
 - 2.8.1 คุณลักษณะเฉพาะตัว
 - 2.8.2 ความรู้ในวิชาการ
 - 2.8.3 ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่
 - 2.8.4 ความเป็นคนปกครองได้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของกรมอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (2536) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยปัจจุบันจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็น 6 ระดับ คือ

- 2.1.1 ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)
- 2.1.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- 2.1.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)
- 2.1.4 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.)

2.1.6 หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ปัจจุบันเปิดสอนเฉพาะประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) และหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ได้จัดการเรียนการสอน 5 ประเภท วิชาคือ ช่างอุตสาหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม กหกรรม และเกษตรกรรม ซึ่งรายละเอียด ของการจัดระบบการศึกษา ของกรมอาชีวศึกษาแสดงไว้ใน แผนภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม (2537 : 15)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับช่างเทคนิค หรือระดับนักวิชาการ ซึ่งจบในตัวเอง
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วศึกษาเพิ่มเติมได้
3. เป็นหลักสูตรที่รับผู้เข้าเรียนจากผู้มีประสบการณ์หรือผู้มีวุฒิ ซึ่งมีคุณสมบัติครบตามที่กำหนดไว้
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การศึกษาอบรม ในระดับช่างเทคนิค หรือระดับนักวิชาการ ตามลักษณะอาชีพต่าง ๆ
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเหมาะสมกับลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ
6. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้
7. เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ประสบการณ์สามารถปฏิบัติงาน ในระดับช่างเทคนิคหรือระดับวิชาการได้
2. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนาทางด้านวินัยในการทำงาน มีจรรยาในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริตความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

สาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1. สาขาวิชาช่างยนต์
 - 1.1 สาขางานเทคนิคยานยนต์
 - 1.2 สาขางานช่างกลเรือ
 - 1.3 สาขาเครื่องต้นกำลัง
 - 1.4 สาขางานเทคนิคเครื่องมือวัดและควบคุมในอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล
3. สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต
 - 3.1 สาขางานเครื่องมือกล
 - 3.2 สาขางานแม่พิมพ์
 - 3.3 สาขางานแม่พิมพ์พลาสติก
4. สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ
 - 4.1 สาขางานระบบท่อ
 - 4.2 สาขางานโครงสร้าง
 - 4.3 สาขางานผลิตภัณฑ์
5. สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม
 - 5.1 สาขางานการผลิต
 - 5.2 สาขางานติดตั้งและบำรุงรักษา
6. สาขาวิชาเทคนิคการหล่อ
7. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
 - 7.1 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม
 - 7.2 สาขางานการสื่อสาร
 - 7.3 สาขางานระบบเสียงและภาพ
 - 7.4 สาขางานเครื่องมือวัดอิเล็กทรอนิกส์
 - 7.5 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์
 - 7.6 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป
 - 7.7 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์เครื่องใช้สำนักงาน
8. สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
 - 8.1 สาขาเครื่องมือวัดอุตสาหกรรม
 - 8.2 สาขาติดตั้งและควบคุม
 - 8.3 สาขางานเครื่องกลไฟฟ้า
 - 8.4 สาขางานการทำความเย็นและปรับอากาศ
 - 8.5 สาขาช่างเทคนิคในอาคารขนาดใหญ่
9. สาขาวิชาการก่อสร้าง
10. สาขาวิชาช่างโยธา
11. สาขาวิชาช่างสำรวจ
12. สาขาวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม
13. สาขาวิชาช่างkehภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. สาขาวิชาช่างต่อเรือ
 - 14.1 สาขางานต่อเรือไม้-ไฟเบอร์กลาส
 - 14.2 สาขางานต่อเรือโลหะ
15. สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุมในอุตสาหกรรม
16. สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีการผลิต
17. สาขาวิชาช่างเครื่องกลอิเล็กทรอนิกส์

2.3 การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจของกระทรวงศึกษาธิการ”หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (2537)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับช่างเทคนิคตามลักษณะอาชีพต่อจากระดับประกาศนียบัตรวิชาบังคับ
2. เป็นหลักสูตร ที่ต้องใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษาหรือ 4 ภาคเรียนปกติ ทั้งนี้ต้องใช้เวลาไม่เกิน 6 ปี
3. เป็นหลักสูตรที่รับผู้เรียนที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนด
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วศึกษาเพิ่มเติมได้
5. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน สามารถศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้
6. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และกิจกรรมเหมาะสมกับลักษณะของงานอาชีพต่าง ๆ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค
2. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจ และมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนากิจนิสัยและวินัยในการทำงานให้มีจรรยาในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ
4. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมรู้จักอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมและถูกต้อง
5. เพื่อให้เห็นคุณค่าและธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และศิลปวัฒนธรรมโดย มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

- 1 สาขาวิชาการตลาด
- 2 สาขาวิชาการเลขานุการ
- 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 4 สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร
- 5 สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 6 สาขาวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ
- 7 สาขาวิชาการจัดการงานบุคคล
- 8 สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย
- 9 สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม
- 10 สาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล
- 11 สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์
- 12 สาขาการบัญชี
- 13 สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) แบ่งออกเป็น 4 โครงสร้าง ดังนี้

โครงสร้างที่ 1 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า

โครงสร้างที่ 2 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชาอาชีพ 2 (วช. 2)

โครงสร้างที่ 3 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชาอาชีพ 1 (วช. 1)

โครงสร้างที่ 4 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงสร้างดังกล่าวเป็นโครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนด ให้เหมาะสมกับพื้นฐานวิชาความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละหลักสูตร ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536
(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

โครงสร้างหลักสูตร	โครงสร้าง			
	1. ปวช. หน่วยกิต	2. วช 2 หน่วยกิต	3. วช 1 หน่วยกิต	4. ม.6 หน่วยกิต
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	23	23	23	23
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	60	77	83	92
2.1 วิชาชีพบังคับ	(25)	(34)	(37)	(43)
2.2 วิชาชีพเลือก	(35)	(43)	(46)	(49)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	10	10	10	10
รวมไม่น้อยกว่า	93	100	116	125

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)

2.4 แผนการสอนรายวิชาระบบบริหารงานคุณภาพ

รหัส 2100 - 003 วิชา ระบบบริหารงานคุณภาพ I9000 (2539) ระดับ ปวช. หมวดวิชาชีพเลือก สอนภาคทฤษฎีรวม 36 คาบ/ภาคเรียน

จุดประสงค์รายวิชา

มีความรู้ ความเข้าใจ ประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์ ข้อกำหนด ขั้นตอนการจัดทำ ระบบเอกสาร การตรวจติดตาม การขอรับรองมาตรฐาน และการรักษามาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9000 เห็นคุณค่าของระบบคุณภาพ ISO 9000

คำอธิบายรายวิชา

ความรู้เบื้องต้นในกระบวนการควบคุมคุณภาพ ประวัติความเป็นมาของระบบคุณภาพ ISO 9000 ข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบคุณภาพ ขั้นตอนการจัดทำระบบคุณภาพ ระบบเอกสาร การตรวจติดตามระบบคุณภาพ การขอรับรองมาตรฐาน และการรักษามาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9000

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO 9000 เป็นพื้นฐาน
2. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เบื้องต้นของข้อกำหนดของระบบคุณภาพ ISO 9000 ทั้ง 20 ข้อ

3. เพื่อให้ศึกษามีความรู้เบื้องต้น ในการเลือกอนุกรมมาตรฐานคุณภาพ ISO 9000 ได้เหมาะสมกับกิจกรรมขององค์กร

4. เพื่อให้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO 9000 เพื่อให้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเอกสาร ที่ใช้ในระบบคุณภาพ ISO 9000 และสามารถเขียนวิธีปฏิบัติงาน (Work Instruction) อย่างง่าย ๆ ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกข้อกำหนดของระบบคุณภาพ ISO 9000 ได้
2. อธิบายความหมายของคำว่าคุณภาพได้
3. อธิบายแนวคิดในการสร้างคุณภาพในกระบวนการผลิต
4. ตอบคำถามและอธิบายบทบาทของผู้บริหารได้
5. อธิบายรายละเอียดขั้นตอนที่ 1 และ 2 ในการจัดทำ
6. อธิบายถึงความสำคัญของการเขียนเอกสาร
7. สามารถเขียนคู่มือคุณภาพวิธีที่ 1 ตามหัวข้อในมาตรฐาน ISO 9000 ได้พอสังเขป

2.5 ประวัติและความเป็นมาของระบบคุณภาพมาตรฐาน มอก.9000

ความเป็นมาของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(2539)เมื่อ พ.ศ 2446 ได้มีการเริ่มงานด้านมาตรฐานในประเทศไทย ด้วยการตราพระราชบัญญัติเงินตรา รัตนโกสินทร์ศก122 เป็นพระราชบัญญัติที่มีกฎเกณฑ์การผลิตเหรียญกษาปณ์ ตามหลักวิทยาศาสตร์ ในการนี้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้จัดตั้งกองแยกธาตุขึ้น ซึ่งต่อมาเป็นกรมวิทยาศาสตร์ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ 2482 กระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีบริการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผลิตขึ้นในประเทศ เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยการออกหนังสือรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ให้แก่ผู้ขอรับบริการตามระเบียบของราชการ การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ในระยะนั้นใช้มาตรฐานต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตลอดถึงปี พ.ศ 2510

พ.ศ 2508 กรมวิทยาศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำโครงการ มาตรฐานอุตสาหกรรมขึ้นและได้รับการสนับสนุน จากสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ บรรจุโครงการดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจตั้งแต่ปี พ.ศ 2509 เพื่อเร่งพัฒนางานด้านมาตรฐานอุตสาหกรรมให้สอดคล้อง กับนโยบายพัฒนากิจการการอุตสาหกรรมของประเทศ

พ.ศ 2509 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2509

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ 2510 สำนักงบประมาณจัดสรรเงินให้ ในปีงบประมาณ พ.ศ 2510 สำหรับดำเนินงานตามโครงการ มาตรฐานอุตสาหกรรม

พ.ศ 2511 เมื่อคณะรัฐมนตรีลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แล้วให้คณะกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเสนอวุฒิสภาน้ำที่รัฐสภาและประกาศใช้พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ 2511 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 85 ตอนที่ 121 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2511 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2512 พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดตั้ง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในกระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ 2512 การปฏิบัติการ ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเริ่มแรกอาศัยเจ้าหน้าที่กองต่างๆ ของกรมวิทยาศาสตร์ และได้อนุมัติให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเริ่มต้นประมาณ 10 คนและในระยะเริ่มแรกนี้ได้รับความช่วยเหลือจากสหประชาชาติ (UNDP/UNIDO) ตามโครงการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ 2518 คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รับโอนการเป็นสมาชิกในองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน ในฐานะผู้แทนประเทศไทยจากศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และให้ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน มาตรฐานซึ่งศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทยทำแล้วและทำอยู่ต่อไป

พ.ศ 2520 ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แล้วเสร็จจะเข้าปฏิบัติงาน ณ อาคารดังกล่าวในบริเวณกระทรวงอุตสาหกรรมถนนพระรามที่ 6

พ.ศ 2522 วันที่ 25 มีนาคม 2522 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นส่วนราชการ ที่มีฐานะเป็นกรมสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ตาม พ.ร. บ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 41 ฉบับพิเศษ โดยให้รวม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าด้วยกันและให้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ 2522 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2522 ดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการ
2. กองวิชาการและการต่างประเทศ
3. กองกำหนดมาตรฐาน
4. กองควบคุมมาตรฐาน
5. กองส่งเสริมมาตรฐาน
6. สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2529 คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบและอนุมัติค่าใช้จ่าย จากโครงการเร่งรัด การฟื้นฟูการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (กฟศ.) เพื่อกำหนดมาตรฐานและขยายงาน ห้องปฏิบัติการ วิเคราะห์ตรวจสอบ ทดสอบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตาม โครงการการกำหนดมาตรฐาน การทดสอบ คุณภาพผลิตภัณฑ์และการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ที่กำหนดมาตรฐานเพื่อการส่งออก โดยกรม โรงงานอุตสาหกรรมได้อนุญาตให้ใช้อาคารสหกรณ์โรงงานสุราบางยี่ขัน ซอยบางยี่ขัน ถนน จรัสสินทวงศ์ ปรับปรุงเป็นห้องปฏิบัติการทดสอบ ซึ่งได้รวมเครื่องมืออุปกรณ์ที่จัดซื้อใหม่และมี อยู่เดิมแล้วย้ายบุคคลากร ฝ่ายพัฒนาและตรวจสอบ กองกำหนดมาตรฐานไปปฏิบัติงานทดสอบ ตามโครงการดังกล่าว

พ.ศ. 2531 ประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับที่ 12-13 พ.ศ. 2531 ลงวันที่ 22 เมษายน 2531 กำหนดเครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2532 ได้รับการช่วยเหลือจากองค์การพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP/UNIDO) ตามโครงการอุตสาหกรรมอาหารด้วยการมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ การฝึกอบรม บุคลากรด้านห้องปฏิบัติการอาหาร และที่เกี่ยวข้องกับสุขลักษณะทางอาหาร และการจัดตั้งห้อง ปฏิบัติการการทดสอบเคมีและจุลชีววะ รวมทั้งห้อง ปฏิบัติการด้านประสาทสัมผัส นอกจากนี้ยังได้มี การร่วมทางวิชาการกับ TUV ESSEN GROUP เพื่อให้บริการผู้ผลิตในประเทศ เครื่องหมายรับรอง ความปลอดภัยของรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

การดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1. กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับ เทคโนโลยีและภาวะเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมอยู่เสมอ
2. รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยการอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับ ผลิตภัณฑ์ที่ประกาศกำหนดมาตรฐานแล้ว
3. รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้มีประกาศการ กำหนดมาตรฐาน
4. ตรวจสอบ ควบคุม การผลิตและการนำผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ตั้ง เป็นไปตามมาตรฐาน
5. บริการทดสอบเพื่อกำหนดมาตรฐาน การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ และบริการ ทั่วไป
6. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อจัดระบบ การควบคุมคุณภาพ ให้ เหมาะสมและเพื่อรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ที่แสดงเครื่องหมายมาตรฐานให้มีคุณภาพเป็นมาตรา ฐานอย่างสม่ำเสมอ
7. รับรองห้องปฏิบัติการการทดสอบ ของภาคเอกชนที่มีขีดความสามารถ ด้านวิชาการ และการบริหารงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้บริการข้อมูลด้านการมาตรฐานกฎระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ระบบการรับรองคุณภาพ และกิจกรรมด้านมาตรฐานอื่น ที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการผลิตและการส่งออก

9. ส่งเสริมและเผยแพร่ เพื่อให้มีการนำมาตรฐานในการปฏิบัติอย่างกว้างขวาง

10. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นสมาชิกผู้แทนประเทศไทย

11. องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐาน TSO โดยทำหน้าที่ทั้งด้านประสานงาน และวิชาการเป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานกับโครงการมาตรฐานอาหาร FAO/WHO โดยทำหน้าที่ประสานงานและพิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานอาหาร

12. เป็นสมาชิกสภามาตราฐานแห่งชาติเพื่อรวมมือและวางแผนนโยบายให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ

13. เป็นสมาชิกเข้าร่วมในการประชุมกับ International Laboratory Accreditation เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการรับรองห้องปฏิบัติการทดสอบ ระบบการดำเนินงานตลอดจนแนวทางและวิธีการในการยอมรับผลการตรวจสอบ

14. เป็นผู้ประสานงานโครงการมาตรฐานอุตสาหกรรม และการประกันคุณภาพของประเทศอาเซียน เพิ่มขีดความสามารถในการรับรองคุณภาพ การควบคุมคุณภาพและการทดสอบคุณภาพและการทดสอบส่งเสริมและร่วมมือ ในการปรับมาตรฐาน เพื่อประโยชน์ในทางการค้า กลุ่ม อาเซียน

15. ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการส่งออก โดยร่วมมือกับสถาบันการตรวจสอบ TUV Essen สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและเป็นหน่วยตรวจสอบกฎหมายและมาตรฐานของกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมประเทศญี่ปุ่น

การกำหนดมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทต่างๆที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศของประเทศคู่ค้า หรือมาตรฐานระดับประเทศ ตามความต้องการและการขยายตัวของอุตสาหกรรมการค้าเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนเป็นการรองรับนโยบายของรัฐบาล ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่ได้เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงานเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนเพื่อคุ้มครอง ด้านความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่กำหนดขึ้นจึงเป็นไปตามความต้องการของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการค้า ของประเทศและต้องอยู่บนหลักการเห็นพ้องต้องกัน มากที่สุดระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและลักษณะปฏิบัติ ได้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการอีกทั้งจะต้องเป็นตัวกระตุ้น หรือเร่งรัดให้มีการพัฒนาทางอุตสาหกรรม และสามารถทบทวนแก้ไขปรับปรุง ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้

ในการดำเนินงานกำหนดมาตรฐาน เมื่อคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาอนุมัติให้กำหนดมาตรฐานเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว สำนักงานฯ จะดำเนินการโดยมีคณะกรรมการวิชาการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้แต่งตั้งจากฝ่ายผู้ผลิตฝ่ายผู้ใช้และฝ่ายนักวิชาการเป็นผู้พิจารณาจัดทำมาตรฐาน โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ เป็นผู้ประสานงาน และจะมีการเวียนขอข้อคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านการพิจารณา ของคณะกรรมการพิจารณากลับกรอกร่างมาตรฐานก่อนนำสู่การพิจารณาของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา เป็นมาตรฐานต่อไปได้แบ่งการดำเนินงานด้านมาตรฐานพื้นฐานในสาขาต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 32 สาขา ได้แก่ การส่งผ่านความร้อน, กิฬา, เกษตร, กระดาษ, ของไหล, ความปลอดภัย, เคมี, เครื่องจักรกล, เครื่องจักรกลการเกษตร, เครื่องใช้สำนักงาน, เครื่องเรือน, เครื่องวัด, เครื่องสำอาง, เซรามิก, เทคโนโลยีสารสนเทศ, บรรจจะและขนส่ง, ปิโตรเลียม, พลาสติก, แพทย์, ไฟฟ้า, โภภภัณฑ์, มวลฐาน, ยาง, ยานพาหนะ, โยธาและวัสดุก่อสร้าง, โลหกรรม, สถาปัตยกรรม, สีและวานิช, สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย, หนัง, อาหาร, อิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม

ความเป็นมาของวันมาตรฐานโลกองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการ(ISO)ได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2490 โดยมีผู้แทนประเทศต่าง ๆ 25 ประเทศ ร่วมกันประชุมที่ลอนดอน และในที่สุดก็มีมติให้จัดตั้งองค์การระหว่างประเทศ ว่าด้วยการมาตรฐานขึ้น และองค์การสหประชาชาติก็ได้ยอมรับองค์การชำนาญพิเศษ ประเภทที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐบาลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมร่วมมือและการกำหนดมาตรฐานกันทั่วโลกให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือเกิดระบบมาตรฐานของโลกที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปในอนาคต

บทบาทสมาชิก ISO มีสมาชิกที่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาทั่วโลกโดยสมาชิกของ ISO แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ Member Body Correspondent Member Subscriber Membership

1. Member Body เป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ ซึ่งหมายถึง เป็นตัวแทนทางการมาตรฐานของประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีหน่วยงานทำหน้าที่สมาชิก ISO เพียงหน่วยงานเดียว ปัจจุบันมีสมาชิก 83 ประเทศ และมากกว่าร้อยละ 70 ของสมาชิกประเภทนี้ เป็นหน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมาย นอกนั้นเป็นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐบาล สมาชิก member body มีสิทธิออกเสียงในเรื่องวิชาการ มีสิทธิสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นคณะมนตรี ISO และสามารถเข้าร่วมประชุมสมัชชาใหญ่ของ ISO ได้

2. Correspondent Member เป็นหน่วยงานของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันมาตรฐานเป็นการเฉพาะปัจจุบันมีสมาชิก 24 ประเทศเกือบทั้งหมด เป็นหน่วยงานของรัฐบาล สมาชิกประเภทนี้จะไม่เข้าร่วมในงานวิชาการ แต่มีสิทธิที่จะได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของ ISO และเข้าร่วมการประชุมสมัชชาใหญ่ในฐานะผู้สังเกตการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Subscriber Membership สมาชิกประเภทนี้เปิดสำหรับกลุ่มประเทศที่มีเศรษฐกิจค่อนข้างเล็ก ให้สามารถติดต่อกับ ISO ได้ปัจจุบันมีสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ แอนติกัวแอนด์บาร์บูดา, เกรนาดา, บรูไน, เซนต์ลูเชียและกืออานา

ผู้บริหารงานของ ISO เป็นคณะกรรมการ ISO (ISO Council) ซึ่งประกอบด้วยประธาน ISO และผู้แทนประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับการเลือกตั้ง

คณะกรรมการ ISO มีหน้าที่กำหนดโครงสร้างของ ISO อนุมัติการประกาศกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ แต่งตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ (Technical Management Board) เหน้ญญิกและประธานคณะกรรมการนโยบายของ ISO

นอกจากนี้ ISO ยังมีคณะกรรมการด้านกำหนดนโยบาย 4 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการรับรองคุณภาพ (Committee On Conformity Assessment)

1. คณะกรรมการกำหนดนโยบายทางด้านผู้บริโภค (Committee On Consumer Policy)
2. คณะกรรมการพัฒนา (Development Committee)
3. คณะกรรมการด้านการสนเทศ (Committee On Information)

นอกจากนี้ มีคณะกรรมการหลักเกณฑ์การมาตรฐาน 2 คณะ คือ

1. คณะกรรมการด้านวัสดุอ้างอิง (Committee On Reference Material)
2. คณะกรรมการด้านหลักเกณฑ์การมาตรฐาน (Committee On Standardization

Principles)

ISO กับประเทศไทย ประเทศไทยโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ซึ่งเป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้แทนประเทศไทย ในองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานได้ร่วมดำเนินงานกับ ISO ทั้งทางด้านบริหารและวิชาการต่าง ๆ คือ

ด้านบริหาร ได้เข้าประชุมสมัชชาทั่วไปซึ่งเป็นการประชุมสมาชิกทั้งหมด เพื่อพัฒนาการบริหารงานและวางแผนนโยบายปฏิบัติงานของ ISO ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกคณะกรรมการ ISO (วาระปี 2533 - 2535) และทำให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายโครงสร้างของ ISO การอนุมัติการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศและแต่งตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารต่าง ๆ

ด้านวิชาการ เป็นสมาชิกคณะกรรมการวิชาการ 139 คณะและคณะอนุกรรมการ 53 คณะและจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมพิจารณาออกเสียง หรือเสนอข้อคิดเห็นในร่างมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบในการประกาศใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ เรื่องหนึ่งเรื่องใดเพื่อประโยชน์ของประเทศ

ผลที่ได้จากการเป็นสมาชิก ISO ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นสมาชิก ISO อาจแบ่งออกเป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ ด้านเศรษฐกิจและด้านวิชาการ

1. ด้านเศรษฐกิจ ประเทศไทยสามารถปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศ เพราะมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน หรือสามารถต่อรองข้อกำหนดที่เกี่ยวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยและเมื่อมีมาตรฐานระหว่างประเทศที่สอดคล้องกันก็ทำให้การค้าระหว่างประเทศเป็นไปได้โดยราบรื่น

2. ด้านวิชาการ ประเทศไทยได้รับทราบความก้าวหน้าทางวิชาการและได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดจนได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและการเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานมาตรฐานของประเทศ

อนุกรมมาตรฐาน ระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 ในธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันกันสูงเช่นทุกวันนี้ ผู้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้ตามที่ลูกค้าต้องการเท่านั้น ที่จะยืนหยัดอยู่ได้ ปัจจุบันสำคัญที่จะทำให้สินค้ามีคุณภาพตามต้องการอย่างสม่ำเสมอตลอดไป และเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายในปัจจุบันก็คือ การจัดการและการบริหารงานคุณภาพอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ จึงขอเสนอรูปแบบใหม่ของการรับรองคุณภาพ โดยการรับรองคุณภาพทั้งระบบของโรงงาน ซึ่งประกอบด้วย การจัดการการบริหารงานการผลิต ตลอดจนการให้บริการภายใต้อนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก. ISO 900

ความหมายของอนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 อนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 นี้มีเนื้อหาเหมือนกับมาตรฐาน ISO 9000 SERIES : Quality System ขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization) ซึ่งเป็นอนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกยอมรับและใช้เป็นเกณฑ์ ในการดำเนินการของผู้ผลิตและผู้ให้บริการในธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของสินค้าและบริการ

อนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 ที่ สมอ.กำหนดขึ้นนี้แบ่งออกเป็น 5 เรื่อง คือ

1. มาตรฐานการบริหารงานคุณภาพและการประกันคุณภาพ : แนวทางการเลือกและการใช้ (มอก.-ISO 9000)
2. มาตรฐานระบบคุณภาพ : แบบการประกันคุณภาพในการออกแบบ/ พัฒนาการผลิต การติดตั้ง และการบริการ (มอก.-ISO 9000)
3. มาตรฐานระบบคุณภาพ : แบบการประกันคุณภาพในการผลิตและการติดตั้ง (มอก.-ISO 9002)
4. มาตรฐานระบบคุณภาพ : แบบการประกันคุณภาพในการตรวจและการทดสอบขั้นสุดท้าย (มอก.-ISO 9003)
5. มาตรฐานการบริหารงานคุณภาพและหัวข้อต่าง ๆ ในระบบคุณภาพ แนวทางการใช้ (มอก.-ISO 9004)

ด้วยอนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 นี้ นอกจากจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการควบคุม และรักษาคุณภาพ ของสินค้าแล้วยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารงาน และแน่นอนที่สุดผลประโยชน์อื่นที่ตามมา ก็คือความเชื่อถือ และการยอมรับในผลิตภัณฑ์หรือ บริการที่ดำเนินการภายใต้มาตรฐานนี้

จุดประสงค์การใช้อนุกรมมาตรฐาน มอก. 9000 อนุกรมมาตรฐาน มอก.9000 จะกล่าวถึงการจัดทำระบบคุณภาพ ที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งเอกสารและการรักษาระบบ นั้นไว้พร้อมทั้งสามารถแสดงให้ลูกค้าเห็นได้ว่า ท่านผูกพันตัวท่านไว้กับคุณภาพ และสามารถที่จะผลิต หรือ ส่งมอบสินค้าที่มีคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้

อนุกรมมาตรฐาน มอก.9000 เป็นมาตรฐานที่นานาชาติยอมรับ และเป็นการนำสามัญสำนึกมาจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างง่าย ๆ โดยจัดเป็นระบบ แบ่งเป็นเนื้อเรื่อง ๆ เพื่อให้นำไปใช้ในโรงงานได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ การใช้อนุกรมมาตรฐาน มอก.9000 มาดำเนินการในธุรกิจจะทำให้ท่านประหยัดค่าใช้จ่ายได้อย่างแท้จริง เพราะจะมีการควบคุมตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย ทำให้ประหยัดทรัพยากรมีการทบทวนแผนใหม่หรือปรับเปลี่ยนได้ทันเวลา นอกจากนี้ท่านยังมีบันทึกที่ครบถ้วนในทุกขั้นตอน ตลอดจนกระบวนการผลิตซึ่งจะมีประโยชน์มากกับการพัฒนากระบวนการผลิต และบันทึกยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียกร้องค่าชดเชยในการผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ท่านต้องรับผิดชอบอีกด้วย

การขอรับรองระบบคุณภาพ ผู้ประกอบการทุกรายที่มั่นใจในระบบการบริหารงานและดำเนินกิจการของตน สามารถยื่นคำขอรับการรับรองระบบคุณภาพ ตามอนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก.-ISO 9000 ต่อสมอ.ได้

ขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการขอรับการรับรองระบบคุณภาพ

ให้บริการ ข้อมูล : ผู้สนใจที่จะขอรับการรับรองสอบถามข้อมูลได้จาก สมอ.

รับคำขอ : สมอ. รับคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ตรวจประเมิน : สมอ.ตรวจประเมินระบบคุณภาพ

ออกใบรับรอง : สมอ.ออกใบรับรองเมื่อระบบคุณภาพเป็นไปตามอนุกรมมาตรฐานระบบคุณภาพ มอก ISO -9000

ตรวจติดตาม : สมอ.ตรวจติดตามผลเป็นระยะ และสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ได้รับการรับรองยังคงรักษาระบบคุณภาพไว้ได้

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดตั้งระบบคุณภาพลักษณะโครงสร้าง ทรัพยากร อำนาจหน้าที่ รับผิดชอบวิธีการ กระบวนการขององค์การเป็นสิ่งจำเป็น และมีผลทางด้านคุณภาพต่อการตัดสินใจของระดับบริหาร และประเด็นที่สำคัญคือต้องจัดทำขึ้นเป็นเอกสารซึ่งเจ้าหน้าที่องค์การสามารถเข้าใจได้ และสามารถรักษาระดับระบบคุณภาพนั้นไว้ได้แต่ละหน่วยงานในองค์การต้องมีการวางแผนและจัดทำระบบคุณภาพ เช่น หน่วยติดต่อลูกค้า หน่วยผลิต หน่วยจัดซื้อ หน่วยรับจ้างช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการรักษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในเชิงพาณิชย์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยฝึกอบรม และหน่วยบริการการติดตั้ง การวางแผนคุณภาพต้องระบุถึงความต้องการของลูกค้า เพื่อปรับปรุง กลวิธีในการควบคุมคุณภาพให้ทันสมัย และต้องให้ความมั่นใจว่า เครื่องมือและบุคลากรที่มีอยู่ มีความสามารถที่จะดำเนินการตามแผนที่วางไว้ และมีการจัดทำบันทึกคุณภาพไว้ อย่างพอเพียง

การควบคุมที่จำเป็นในการผลิตหรือให้บริการวิธีการผลิตทั้งหมดรวมทั้งคู่มือการปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการภายใต้ภาวะควบคุม การควบคุมการปฏิบัติในโรงงานมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าขั้นตอนการผลิตใดหรือกระบวนการใดไม่ได้รวมอยู่ในวิธีการที่ควบคุมหรือดำเนินการผิดแผกไปจากที่กำหนดไว้ ผลที่ได้รับอาจทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นต่ำกว่ามาตรฐานหรือข้อกำหนดได้

คู่มือวิธีปฏิบัติงาน ที่ดีต้องไม่ทำให้เกิดความสับสนและเป็นสื่อในการแสดงว่า งานหรือบริการใดที่ต้องทำและเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของใครข้อกำหนดหรือความต้องการของลูกค้าก็ต้องจัดทำให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายมีรายละเอียดเพียงพอเพื่อนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องมีหลักเกณฑ์สำหรับการทำงานและคุณภาพที่ต้องการ

วิธีปฏิบัติงานและคู่มือการปฏิบัติงานจะต้องครอบคลุมขั้นตอนการผลิต การประกอบและการติดตั้งทุกขั้นตอน อนุกรมมาตรฐาน มอก.9000 จะระบุว่าคู่มือการปฏิบัติงานใดที่จะต้องรวมไว้ และการควบคุมของกระบวนการพิเศษใดที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การเชื่อม การขึ้นรูปหรือการอบชุบ ต้นทุนการผลิตของท่านในการทำผลิตภัณฑ์ที่บกพร่องอาจมีมูลค่าสูง รายละเอียดในอนุกรมมาตรฐานมอก.9000 ได้กำหนดวิธีการกำจัดข้อบกพร่องนี้ไว้(สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม ความรู้เกี่ยวกับ มอก.9000 :2540)

2.6. โครงสร้างการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้เริ่มอย่างจริงจังในสมัย ๔ พจนานพอล สฤณี รัชต์ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติโดยได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 33 เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2501 จัดตั้งสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้านั้นกล่าวคือในปี พ.ศ. 2497 ได้มีการใช้กฎหมายเกี่ยวกับ การส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม โดยกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าหน้าที่ แต่ไม่มีใครได้ผลตามเป้าหมายเพราะยังไม่มี การจูงใจ และให้ความสะดวกแก่ผู้ลงทุนอย่างเพียงพอ ดังนั้นต่อมาในสมัย ๔ พจนานพอล สฤณี รัชต์ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 33 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2501 ดังกล่าว จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น เพื่อดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และต่อมาเมื่อได้มีสถานะนิติบัญญัติแล้ว จึงได้ประกาศใช้พระราช บัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2503 กฎหมาย ฉบับนี้ได้รวบรวมข้อความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 44 เข้าไว้ด้วย ซึ่งให้หลักประกันความคุ้ม ครอง และสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ ที่เกิดขึ้นใหม่เป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรก (พ.ศ. 2504 - 2509) ในปี พ.ศ. 2504 ซึ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรม และเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และอุตสาหกรรมที่ทดแทนการนำเข้า รวมถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ที่ให้ความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าภายหลัง ต่อมารัฐบาลได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก เนื่องจากจะช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าของประเทศได้ดีกว่า และโดยที่ประเทศไทยมีทรัพยากรที่จะสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกได้ ดังนั้นในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 และฉบับที่ 4 ได้เริ่มเน้นความสำคัญไปสู่อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก รวมทั้งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 ซึ่งยังคงเน้นในเรื่องของการส่งออก แต่ได้ผนวกในเรื่องนโยบายการ กระจายความเจริญออกสู่ภูมิภาคไว้ด้วย

ในช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมารวม 40 ปี ได้มีการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมในอัตราที่สูงมาก และมีอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่มากมาย เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ โรงกลั่นน้ำมัน ยางรถยนต์ ประกอบรถยนต์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป กระดาษ ตลอดจนอุตสาหกรรมจากไม้ เครื่องเสียง เครื่องประดับ อัญมณี ปีโตรเคมี เป็นต้น ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมดั้งเดิมของไทย เช่น อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เบียร์ สุรา วัสดุก่อสร้าง เซรามิก ได้รับการพัฒนาในกรรมวิธีการผลิต และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้นเป็นผลให้ภาคอุตสาหกรรมได้พัฒนา และเพิ่มบทบาทในระบบเศรษฐกิจส่วนรวมมากยิ่งขึ้นตามลำดับ กล่าวคือสัดส่วนผลผลิตของอุตสาหกรรมได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.1 ของผลผลิตรวมทั่วประเทศในปี 2503 เป็นร้อยละ 21 ในปี 2504 โดยที่ผลผลิตทางภาคเกษตรมีประมาณร้อยละ 24.8 จนกระทั่งในปัจจุบันผลผลิตของอุตสาหกรรมมีสัดส่วนมากกว่าผลผลิตทางด้านเกษตรกรรม เป็นที่คาดหมายกันว่าเมื่อเสร็จสิ้นการใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ประเทศไทยจะได้ชื่อว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หรือ NICS (Newly Industrialized Countries) ปัจจุบันประเทศที่เป็น NICS ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฮองกง เป็นต้น

ระยะเวลาเริ่มจากการตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ไปจนกระทั่งเสร็จสิ้นของการใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 อุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาในอัตราที่สูงมาก อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ได้เกิดขึ้นมากมายหลายชนิด ในขณะที่อุตสาหกรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ได้รับการพัฒนาให้ทันสมัย เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ที่เพิ่มขึ้นได้สร้างปัญหาแก่สังคมไทยส่วนรวมมากพอสมควรทีเดียว เช่น ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาการจัดหาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และปัญหาที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่สอดคล้อง กับแผนผังเมืองของประเทศ ซึ่งกระจุกกระจายปะปนไปบริเวณต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นหากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะสะสมและหมักหมมเพิ่มขึ้น จนกระทั่งจะถึงจุดที่ไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้เลย ซึ่งรัฐบาลในสมัยนั้นได้เห็นปัญหาเหล่านี้ จึงได้พยายามจัดมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ได้มีความคิดในเรื่องการจัดให้มีเขตหรือย่านอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ปี 2503 แต่ยังไม่มียผลเป็นรูปธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทย โดยสำนักผังเมืองได้พิจารณาเป็นหลักการให้มีแหล่งที่ตั้ง ของ โรงงานอุตสาหกรรมโดยรอบ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

- ทิศเหนือ น่าจะเป็น จังหวัดปทุมธานี
- ทิศใต้ น่าจะเป็น จังหวัดสมุทรสาคร
- ทิศตะวันตก น่าจะเป็น จังหวัดนครปฐม
- ทิศตะวันออก น่าจะเป็น จังหวัดสมุทรปราการ

จากการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้ตั้งหน่วยงานที่มีชื่อว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ขึ้น โดยให้เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดของกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ในการจัดตั้ง “นิคมอุตสาหกรรม” ทั่วประเทศ

นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตพื้นที่ดินซึ่งจัดสรรไว้สำหรับ โรงงานอุตสาหกรรมเข้าไป อยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนอันประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการครบครัน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ นอกจากนั้นยังประกอบด้วยบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นอีก อาทิเช่น ที่ทำการ ไปรษณีย์โทรเลข ธนาคาร ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยสำหรับคนงาน สถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ กล่าวคือ พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทั่วไปอันเป็น เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่อง กับการประกอบอุตสาหกรรมและพื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออกอันเป็นเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้ สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบ อุตสาหกรรมเพื่อ การส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา 30 ปี ได้ก่อให้เกิดคุณ ประโยชน์นานัปการแก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม ขณะเดียวกันในอีกมุมหนึ่งได้สร้างปัญหาหลาย ประการขึ้นมาเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาของสิ่งแวดล้อม ปัญหาการใช้ที่ดินผิดประเภท รวม ตลอดถึงปัญหาการขาดแคลนระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน อย่างไรก็ตามปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถ ป้องกันได้หากมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เป็นผลให้รัฐบาลก่อตั้งการนิคมอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทยขึ้นมาโดยเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งตามพระราชบัญญัติการ นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ระบุไว้ชัดเจนถึงอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ของการนิคมอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง หน่วยงานนี้หลายประการ โดยเริ่มจากการจัดหาที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมหรือเพื่อดำเนินธุรกิจอื่นที่จะเป็นประโยชน์ ดำเนินการปรับปรุงที่ดินเพื่อให้บริการตลอดจน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน รวมทั้งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม นอกจากนั้นการนิคมอุตสาหกรรมฯ ยังดำเนินการให้เช่า ให้เช่า ซื้อมาขายออกสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ กิจการของนิคมอุตสาหกรรมโดยตรง ดำเนินธุรกิจที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ใน วัตถุประสงค์ประสงค์ของการนิคมอุตสาหกรรมฯ ร่วมดำเนินงานกับบุคคลอื่น รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้น ส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์ หรือประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ประสงค์ของการนิคมอุตสาหกรรมฯ พร้อมทั้งส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมทั้งของเอกชน และหน่วยงานของรัฐ

วัตถุประสงค์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

1. จัดหาที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมหรือเพื่อ ธุรกิจอื่นที่เป็น ประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับ กนอ.
2. ปรับปรุงที่ดินที่ได้มาเพื่อให้บริการตลอดจนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานทั้งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม
3. ประกอบการให้เช่า ให้เช่าซื้อ และการขายอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ใน นิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.
4. ดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.
5. ร่วมดำเนินงานกับบุคคลอื่น รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบ ในห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์ หรือประโยชน์ เกี่ยวเนื่องกับกิจการของ กนอ.

6. ส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ

อำนาจหน้าที่ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นอกจาก กนอ. มีอำนาจ หน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ดังบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยดังกล่าวมาแล้ว ยังให้รวมถึงอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วยคือ

1. การสำรวจ วางแผน ออกแบบ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ผู้ ประกอบอุตสาหกรรม รวมทั้งผู้ประกอบการที่เป็นประโยชน์ต่อเนื่อง
3. การอนุญาตโดยกำหนดประเภทของขนาดของกิจการอุตสาหกรรม ในนิคม อุตสาหกรรม
4. การตรวจตราแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม
5. การควบคุมการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ หรือ ประโยชน์เกี่ยวเนื่องตลอดจนผู้ใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ กฎหมาย รวมทั้งการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสาธารณสุข และที่กระทบกระเทือน ต่อคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อม

5. การลงทุน
6. การกู้ยืมเพื่อใช้ในกิจการของ กนอ.
7. การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
8. การตรวจรับรองชนิด และปริมาณของวัตถุดิบ หรือผลิตภัณฑ์หรือเครื่องจักรสำหรับกรณีจำเป็นจะต้องออกไปรับรองกรณีที่น่าเข้าหรือนำออกไปจากนิคมอุตสาหกรรม

ระบบการบริหารงาน จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมากณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยประธานกรรมการและคณะกรรมการอื่นอีกไม่เกิน 10 คนรวมทั้งผู้ว่าการซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่งและให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่ง ไม่ใช่กรรมการ โดยตำแหน่ง ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้ว่าการ ต้องมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การพาณิชย์ การคลัง หรือกฎหมาย

ประธานกรรมการหรือกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีสัญชาติไทย
 2. มีอายุไม่เกิน 65 ปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้
 1. เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
 2. เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งชอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 3. เป็นข้าราชการการเมือง หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
 4. เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
 5. เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กนอ. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในนิติบุคคลที่กระทำการอันมีส่วนได้เสีย เช่นว่านั้น
- คณะกรรมการมีอำนาจงานนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กนอ. อำนาจเช่นว่านี้ให้หมายรวมถึง

1. การออกระเบียบหรือข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจกระทำกิจการภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์
2. การออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุม และการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ
3. การออกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงาน วิธีการปฏิบัติงาน และการเงินของ กนอ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การออกกระเปียบหรือข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน หรือค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง
5. การออกกระเปียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง
6. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่น ๆ
7. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง
8. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง
9. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัว หรือเครื่องแบบแต่งกายของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานในเขตอุตสาหกรรมส่งออก
10. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้ และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.
11. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัวด้วยความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
12. การออกกระเปียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้ และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.
13. การกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อ และระยะเวลาการเช่า
14. เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก และอัตราค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2537)

2.7 ความรู้ทั่วไปในสถานประกอบการ เขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง

สถานที่ตั้ง ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังขึ้นในปี พ.ศ. 2519 โดยการจัดซื้อที่ดินบริเวณแขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร และได้ซื้อที่ดินขยายเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2522 ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 ได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในส่วนขยายที่ 3 โดยได้ร่วมดำเนินงานกับบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลริชอร์ทดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลริชอร์ทดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ลงทุนในการจัดซื้อที่ดินและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ การพัฒนาในส่วนขยายที่แล้วเสร็จในเดือนเมษายน 2533

การพัฒนาที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง (โครงการ 1-3) มีจำนวนเนื้อที่ดินโดยประมาณ ดังนี้คือ

ตารางที่ 2.2 แสดงโครงการ

โครงการ	การดำเนินงาน	จำนวนเนื้อที่/ไร่
นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โครงการ 1	ปี พ.ศ. 2519	1,006
นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โครงการ 2	ปี พ.ศ. 2522	284
นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โครงการ 3	ปี พ.ศ. 2532	1,225

พื้นที่ทั้งหมด 2,547 ไร่

แบ่งออกเป็น

1. พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทั่วไป 1,216 ไร่
2. พื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออก 683 ไร่
3. พื้นที่ที่จัดระบบสาธารณูปโภคต่างๆ 648 ไร่

ตารางที่ 2.3 แสดงเขตอุตสาหกรรม

เขตอุตสาหกรรม	เขตอุตสาหกรรมทั่วไป (ไร่)	เขตอุตสาหกรรมส่งออก (ไร่)	พื้นที่สาธารณูปโภค (ไร่)
โครงการเดิม	799	188	335
โครงการส่วนขยายที่ 3	417	495	313
รวม	1,184	683	648

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีพนักงานและลูกจ้างปฏิบัติงาน รวมทั้งสิ้น 36 คน โดยมีการแบ่งส่วนงานออกเป็น งานบริการทั่วไป มีหน้าที่ให้บริการด้านเอกสารข้อมูลแนะนำ แก่ผู้มาติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน หน่วยงานราชการ เพื่อให้การดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง และผู้ประกอบการดูล่วงด้วยดี ดำเนินการด้านธุรการ สารบรรณ และพัสดุ

งานบัญชีและการเงิน มีหน้าที่ดำเนินการด้านรับ-จ่ายเงิน และบัญชีรับ-จ่าย ทุกประเภท เก็บรักษาเงินสดย่อย ออกใบเสร็จรับเงิน นำเงินรายรับฝากธนาคาร ประกอบใบสำคัญคู่จ่าย บันทึก รายการบัญชี และจัดทำงบการเงิน

งานระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ของระบบประปา ระบบน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ ระบบป้องกันน้ำท่วม และระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบ สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี กำกับดูแลด้านความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลอดภัยของสถานที่ การใช้นนในนิคมอุตสาหกรรม จัดทำแผนงานซ่อมอาคารอุปกรณ์และระบบสาธารณูปโภค ควบคุมงานในส่วนที่จ้างเหมา

งานกำกับการประกอบกิจการ มีหน้าที่พิจารณา ตรวจสอบ เพื่อขออนุมัติรับรอง สำหรับผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตรวจสอบ ประเมินผล กำกับดูแลผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการใช้พื้นที่ สิ่งแวดล้อม การก่อสร้าง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ พิจารณาตรวจสอบเพื่อขออนุมัติ รับรองการขอรับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร สำหรับผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนโรงงาน

เขตอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน			
	โครงการเดิม (1-2)	ส่วนขยายที่ 3 (ประมาณ)	จำนวน โรงงาน ที่เปิดดำเนินการ	จำนวน โรงงาน เมื่อเต็มโครงการ
เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	45	55	74	100
เขตอุตสาหกรรมส่งออก	40	70	90	110

ณ วันที่ 25 กันยายน 2539

ตารางที่ 2.5 แสดงเขตอุตสาหกรรมทั่วไปโครงการเดิม (1 - 2)

จำนวน โรงงาน	เปิดดำเนินการแล้ว	ยังไม่เข้าใช้ที่ดิน	ปิดกิจการ
46	39	7	3

ตารางที่ 2.6 แสดงเขตอุตสาหกรรมส่งออกโครงการเดิม (1 - 2)

จำนวน โรงงาน	เปิดดำเนินการแล้ว	ยังไม่เข้าใช้ที่ดิน	ปิดกิจการ
40	37	3	7

ตารางที่ 2.7 แสดงเขตอุตสาหกรรมทั่วไป โครงการ 3

จำนวนโรงงาน	เปิดดำเนินการแล้ว	ยังไม่เข้าใช้ที่ดิน	ปิดกิจการ
42	35	7	4

ตารางที่ 2.8 แสดงเขตอุตสาหกรรมส่งออก โครงการ 3

จำนวนโรงงาน	เปิดดำเนินการแล้ว	ยังไม่เข้าใช้ที่ดิน	ปิดกิจการ
65	53	12	10

ระบบสาธารณูปโภคและระบบประปา

	จำนวนบ่อบาดาล	ความสามารถในการจ่ายน้ำ	
1. โครงการเดิม 1-2	5	16,400	ลบ.ม./วัน
2. โครงการส่วนขยายที่ 3	6	25,600	ลบ.ม./วัน
รวมจำนวนบ่อบาดาลและความสามารถในการจ่ายน้ำ	11	42,000	ลบ.ม./วัน

ระบบกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง เป็นแบบที่ใช้จุลินทรีย์เป็นตัวย่อยสลายที่ปะปนมากับน้ำเสีย (EXTENDED AERATION)

1. โครงการเดิม 1-2	มีโรงกำจัดน้ำเสียขนาด	7,200	ลบ.ม./วัน
2. โครงการส่วนขยายที่ 3	มีโรงกำจัดน้ำเสียขนาด	9,600	ลบ.ม./วัน

ระบบป้องกันน้ำท่วม โครงการเดิม 1-2 มีเขื่อนดินรอบพื้นที่ ความยาว 7 กิโลเมตร และสูงจากระดับน้ำทะเล 2 เมตร มีสถานีสูบน้ำป้องกันน้ำท่วม 3 สถานี จำนวนเครื่องสูบน้ำ 7 เครื่อง ความสามารถสูบน้ำได้รวม 7 ลบ.ม./วินาที

โครงการส่วนขยายที่ 3 มีเขื่อนดินรอบพื้นที่ ความยาว 10.4 กิโลเมตร และสูงจากระดับน้ำทะเล 2 เมตร และมีสถานีสูบน้ำป้องกันน้ำท่วม 4 สถานี จำนวนเครื่องสูบน้ำ 9 เครื่อง ความสามารถสูบน้ำได้รวม 4.5 ลบ.ม./วินาที

ระบบถนน ประกอบด้วยถนนสายหลักจากทางเข้านิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ถนนสายรองผ่านเข้าไปในพื้นที่ต่าง ๆ และถนนซอยเข้าสู่ที่ดินแปลงต่าง ๆ ระบบถนนเป็นถนนลาดยางแบบแอสฟัลท์ติกคอนกรีต โดยถนนย่อยมีแนวเขตกว้าง 20.00 เมตร ถนนรอง 27.00 เมตร และถนนสายประธาน 31.00 เมตร รวมความยาวของถนนประมาณ 22.70 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบระบายน้ำฝน	
เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	เป็นรางระบายน้ำแบบเปิด คาดคอนกรีต
เขตอุตสาหกรรมส่งออก	เป็นแบบท่อฝังใต้ดินผ่านหน้าที่ดินทุกแปลง
ระบบกำจัดขยะ	
เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	ใช้บริการของกรุงเทพมหานคร
เขตอุตสาหกรรมส่งออก	มีเตาเผาขยะรวม 2 เตา สามารถเผาขยะได้ชั่วโมงละ 680 กิโลกรัม และใช้บริการของกรุงเทพมหานคร

ระบบดับเพลิง

มีหัวจ่ายดับเพลิงติดตั้งไว้ตามถนนสายต่าง ๆ หน้าโรงงาน รวม 87 จุด

ระบบไฟฟ้า

โดยการไฟฟ้านครหลวง และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดสรรที่ดินสำหรับสร้างสถานีไฟฟ้าย่อย 2 แห่ง ทั้งบริเวณโครงการเดิม 1-2 และโครงการส่วนขยายที่ 3

ระบบโทรศัพท์

ระบบโทรศัพท์ดำเนินการโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยมีอาคารชุมสายในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

อัตราค่าบริการต่าง ๆ

- 1 ค่ากระแสไฟฟ้า การไฟฟ้านครหลวงเป็นผู้เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการ
- 2 ค่าโทรศัพท์ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นผู้เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการ
- 3 ค่าน้ำประปา ลูกบาศก์เมตรละ 10 บาท (สิบบาทถ้วน)
- 4 ค่าบริการกำจัดน้ำเสีย คิดตามสูตรคำนวณ
5. ค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก

เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	กำหนดในอัตรา	400.00	บาท ต่อไร่ ต่อเดือน
เขตอุตสาหกรรมส่งออก	กำหนดในอัตรา	700.00	บาท ต่อไร่ ต่อเดือน
เขตพาณิชย์กรรม	กำหนดในอัตรา	2,000.00	บาท ต่อไร่ ต่อเดือน
เขตอาคารพาณิชย์	กำหนดในอัตรา	100.00	บาท ต่อห้อง ต่อเดือน

การให้บริการและอาคารสนับสนุนต่างๆ สำนักงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่จากกรมอุตสาหกรรมให้บริการด้านพิธีการศุลกากรตลอด 24 ชั่วโมง การบริการด้านอื่น ๆ เช่น ที่ทำการธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาลาดกระบัง ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขลาดกระบัง ตั้งอยู่ ณ อาคารที่ทำการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โรงพยาบาลลาดกระบัง คลังสินค้าทัณฑ์บนและโรงพักสินค้า โรงอาหาร โรงงานมาตรฐานในเขตอุตสาหกรรมส่งออก อาคารชุมสายโทรศัพท์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิทธิประโยชน์ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้
 เขตอุตสาหกรรมทั่วไป ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นคนไทย และคนต่างด้าว อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบกิจการ ได้ตามจำนวนเนื้อที่ ที่คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมฯ เห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกว่ากำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรส และบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมฯ เห็นสมควร คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ ในราชอาณาจักรได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะตำแหน่ง ที่คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมฯ ให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้ส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินต่างประเทศได้ เมื่อเงินทุนที่นำเข้ามา เงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินทุนนั้น เงินกู้ต่างประเทศ และเงินกู้ที่ผู้ประกอบการมีข้อผูกพันกับต่างประเทศ

เขตอุตสาหกรรมส่งออก ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับสิทธิประโยชน์ตามข้อ 1 ถึง 4 เช่นเดียวกับผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าว ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้า และของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคารได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าได้รับยกเว้นอากรขาออก และภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับของซึ่งได้นำเข้ามา รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตได้รับยกเว้นค่านี้อาคาร สำหรับของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับการยกเว้นหรือค่านี้อาคาร เมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้ว่าจะมิได้มีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ได้เป็นการนำเข้าไปในอุตสาหกรรมส่งออก (การนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง. 2538 : 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 แนวคิดการศึกษาคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม

งานวิจัยของกรมอาชีวศึกษาเรื่องประสิทธิภาพ ของการอาชีวศึกษา (2538:22-25) ของผู้สำเร็จการศึกษาได้กล่าวถึง ผลผลิตของระบบอาชีวศึกษาในเชิงคุณภาพว่า ความสามารถ และ คุณสมบัติของผู้สำเร็จอาชีวศึกษากับความต้องการของตลาดแรงงานด้าน โดยแยกเป็น

คุณภาพแรงงานระดับอาชีวศึกษา จากการศึกษาวิจัยโครงการวางแผนกำลังคนเพื่อพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม และบริการของสถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ถึงประเด็นทางคุณภาพของบุคลากรทางอ้อม ด้วยการให้ระบุ ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในตัวพนักงานอย่างละเอียด โดยได้จัดเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยปรากฏว่าคุณภาพของตลาดแรงงานโดยเฉพาะระดับอาชีวศึกษาของภาคอุตสาหกรรม และ บริการยังมีสิ่งบกพร่องอยู่หลายประการ ซึ่งจะสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ ด้านความรู้ แรงงาน ที่มีการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. และ ปวท. ยังขาดทักษะ ด้านการเขียน การจัดทำรายงาน รวมทั้ง ด้านคอมพิวเตอร์ และภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะระดับ ปวส. และ ปวท. ขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศมากเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากภาค อุตสาหกรรม ใน ปัจจุบันได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จึงมีการนำเครื่องจักรอุปกรณ์ทันสมัยมาใช้ ช่างเทคนิคจึงจำเป็นที่จะต้องอ่านแบบ หรือคู่มือการใช้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งการศึกษาจากตำรา นิตยสารต่างประเทศ กล่าวโดยภาพรวม หัวหน้างานทั้งภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ พึงพอใจผลการปฏิบัติงานของบุคคลที่จบ ปวช. / ปวส. ยกเว้นด้านช่างอุตสาหกรรมที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำ ด้านการมีผลงานตรงตาม กำหนด ความประณีตเรียบร้อยของผลงาน การทำงานเสร็จทันเวลาและการประหยัดทรัพยากรและ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งถึงแม้จะเป็น คุณลักษณะส่วนตัว แต่การศึกษอาบรรมก็มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้ จัดทำให้ดียิ่งขึ้นได้ ทักษะของหัวหน้างานต่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา หัวหน้างานให้ความคิดเห็น ซึ่งอาจสรุปได้ คือ

ในหน่วยงานภาครัฐ โอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่อยู่ที่การสอบได้ ฉะนั้นความรู้พื้นฐานและ คุณวุฒิที่เหมาะสมกับตำแหน่ง จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความก้าวหน้าด้วยเหตุนี้การมีวุฒิเพิ่มขึ้นจะ ช่วยเปิดโอกาสให้ก้าวหน้าเร็วยิ่งขึ้น ข้อกำหนดดังกล่าวจึงมีส่วนสำคัญ ทำให้พนักงานที่ยังไม่มีวุฒิ ระดับปริญญาখনขวยหาความรู้ด้วยการศึกษาต่อเพิ่มเติมนอกเวลาราชการ โดยเข้าศึกษาใน วิทยาลัยครู ทั้งนี้สุดแล้วแต่จะมีหน่วยงานตั้งอยู่ใกล้สถาบันการศึกษาได้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ หัวหน้างานเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรอาชีวศึกษา ให้ สอนองความต้องการทั้งของสังคมและบุคคล การพิจารณาตามวัตถุประสงค์นี้ ได้แยกย่อยออกเป็น 3 เรื่อง คือ จุดเด่นจุดด้อยของผู้จบอาชีวศึกษา ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอาชีวศึกษาและการเปรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียบผู้จบอาชีวศึกษา จากสถาบันของรัฐและเอกชน ซึ่งความคิดเห็นของหัวหน้างานอาจสรุปได้ดังนี้ จุดเด่นจุดด้อยของผู้จบอาชีวศึกษา หัวหน้างานให้ความเห็นว่า ความรู้พื้นฐาน ผู้จบการศึกษาทั้ง 2 ระดับ/สาขาวิชา มีอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน จุดเด่นเป็นพิเศษ คือ ความรับผิดชอบต่องาน ความขยัน อดทน สำหรับหัวหน้าหน่วยงานภาคเอกชนได้ประเมินจุดเด่นด้านการมีไหวพริบแก้ปัญหาเฉพาะ ความจับใจในการเรียนรู้ การมีผลงานดีและการมีมารยาทดี ส่วนจุดด้อยสำคัญ คือ การใช้เวลา การฝ่าฝืนระเบียบ การขาดความคิดริเริ่ม การขาดการแสดงความคิดเห็น การขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน และหัวหน้าหน่วยงานภาคเอกชนให้ความเห็นเกี่ยวกับจุดด้อยเพิ่มเติม คือ การขาดความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน การควบคุมอารมณ์และ ปฏิภาณไหวพริบ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวบุคคลที่การศึกษาอาจมีส่วนสร้างเสริมได้ และการอาชีวศึกษาทั้งระดับ ปวช. ปวส. ควรเน้นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ การใช้เวลา การจัดระบบ การวางแผน ความมั่นใจในการทำงาน การแสดงความคิดเห็น ทักษะการเป็นผู้นำ และมีความสำนึกในการให้บริการด้วย สำหรับหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจควรเพิ่มความรู้ด้านการตลาด เศรษฐศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ส่วนหลักสูตร ปวส. . ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม ควรเพิ่มเติมความรู้ปัจจัย ที่สัมพันธ์กับการคงอยู่ในอาชีพของ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา จากการศึกษา พบว่า มีปัจจัยที่สำคัญ 6 ประการ ที่สัมพันธ์กับการคงอยู่ในอาชีพ อันได้แก่ รายได้ งานมีความมั่นคง ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ ความพอใจกับงานที่ทำ ความผูกพันกับงานที่ทำ และการทำงานในท้องถิ่นเดิม ปัจจัยเหล่านี้มีความคาบเกี่ยวสัมพันธ์กัน ซึ่งพิจารณาได้เป็นกลุ่มดังนี้

1. รายได้ งานมีความมั่นคง และความพอใจกับงานที่ทำ
2. รายได้ งานมีความมั่นคง และการคงอยู่ในอาชีพ
3. รายได้ งานมีความมั่นคง และความผูกพันกับงานที่ทำ
4. รายได้ ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ และความพอใจกับงานที่ทำ
5. รายได้ ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ และความผูกพันกับงานที่ทำ
6. รายได้ ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ และความผูกพันกับงาน
7. งานมีความมั่นคง ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ และการคงอยู่ในอาชีพ
8. งานมีความมั่นคง ความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ และคงอยู่ในอาชีพ
9. ความพอใจกับงานที่ทำ ความผูกพันกับงานที่ทำ และการคงอยู่ในอาชีพ
10. การทำงานในท้องถิ่นเดิม กับการคงอยู่ในอาชีพ

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ ของกรมอาชีวศึกษา (2531 : 31) จากการวิจัยเกี่ยวกับ การจัดฝึกภาคปฏิบัติให้นักศึกษา มีความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานพบว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการนั้น แบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านพุทธิพิสัย สถานประกอบการต้องการผู้ที่มีความสามารถด้านสมองอยู่ในขั้นที่ 3 ขึ้นไป นั่นคือ ขั้นการนำไปใช้ (Application)

2. ด้านทักษะพิสัย ต้องการผู้ที่มีความสามารถในขั้นที่ 2 ขึ้นไป คือ ขั้นทำตามแบบ (Manipulation)

3. ด้านจิตพิสัย เป็นด้านที่สถานประกอบการเน้นมาก และมีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะถึงขั้นที่ 5 ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดคือขั้นการสร้างลักษณะพิสัย (Characterization)

ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในการทำงานของผู้สำเร็จหลักสูตรอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงานของผู้สำเร็จหลักสูตรอาชีวศึกษา สรุปได้ว่าความพึงพอใจของหัวหน้างานต่อผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในด้านบุคลิกภาพ เจตคติ ความสามารถทางวิชาการ ทักษะของวิชาชีพ และผลการทำงาน

ด้านบุคลิกภาพและเจตคติ ได้แบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย 6 ประการ ซึ่งปรากฏผลของการวิจัย คือ

1. การแต่งกาย พนักงานทั้งของหน่วยงานของรัฐและเอกชน ต่างมีการแต่งกายอยู่ในระดับน่าพึงพอใจ จะมีผิดระเบียบก็เพียงเล็กน้อย

2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ในหน่วยงานของรัฐ ปรากฏว่าผู้จบช่วงอุตสาหกรรมได้รับการประเมินสูงกว่าผู้จบบริหารธุรกิจ ทั้งนี้เพราะพนักงานที่เป็นช่าง มีการทำงานเป็นทีมมากกว่า พนักงานทาง บริหารธุรกิจ

3. ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่าพนักงานระดับนี้ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดี อย่างไรก็ตามจุดอ่อนที่พบ คือ การขาดความสำนึกในการให้บริการโดยเฉพาะแก่ลูกค้า

4. ด้านความรับผิดชอบ ปรากฏว่า พนักงานที่จบ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจได้รับการประเมินด้านตรงต่อเวลาสูงกว่า ผู้จบประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แต่ด้านการอุทิศตนต่อการทำงาน พนักงานที่เป็นช่างได้รับการประเมินสูงกว่า

5. ด้านความซื่อสัตย์ ผู้จบประเภทวิชาบริหารธุรกิจที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ ได้รับการประเมินสูงกว่าผู้จบช่วงอุตสาหกรรม โดยค่าการประเมินของช่างอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ

6. ปฏิภาณไหวพริบ พื้นความรู้มีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการรับรู้ และปฏิภาณไหวพริบ ดังนั้นผู้จบ ปวส. จึงได้รับค่าการประเมินสูงกว่าผู้จบ ปวช.

กล่าวโดยรวมจุดอ่อนสำคัญของพนักงานที่ทำการศึกษาอยู่ที่ความสำนึกในการให้บริการ การรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม การมีความคิดสร้างสรรค์ และการเป็นผู้นำ สำหรับผู้จบช่วงอุตสาหกรรมอาจมีปัญหาด้านการควบคุมอารมณ์ ส่วนคุณสมบัติอื่น ๆ นั้นได้รับการประเมินอยู่ในระดับที่ดี และเป็นที่น่าพอใจ

ด้านความสามารถทางวิชาการ และทักษะของวิชาชีพ มีการพิจารณาองค์ประกอบหลัก 7 ประการ คือ

1. การมีความรู้ในงาน
2. การใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม ในหน่วยงานของรัฐ พนักงานที่ไม่มีวุฒิปริญญา และมีอายุไม่มากนักจะใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มวิทยฐานะ เพื่อความก้าวหน้าในงาน
3. การประยุกต์ความรู้ใหม่กับงาน และการจัดวางระบบและวางแผนการทำงาน โอกาสที่พนักงานจะนำความรู้ใหม่มาใช้กับงานก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติม
4. ความคิดสร้างสรรค์โดยลักษณะงานและระบบงาน พนักงานที่จบ ปวช. ปวส. มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์น้อย
5. การเรียนรู้งาน ได้รวดเร็ว ปรากฏว่า พื้นฐานความรู้มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้งาน ฉะนั้นผู้จบ ปวส. จึงเรียนรู้งานได้ดีกว่าผู้จบ ปวช. และผู้จบประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้รับค่าการประเมินสูงกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ควรมีความรู้เพิ่มเติมด้านการตลาดและเศรษฐศาสตร์ อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น
6. การใช้เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้จบ ปวส. มีความสามารถสูงกว่า ปวช. โดยทั่วไปหน่วยงานมีระเบียบ และคู่มือเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกไว้อย่างชัดเจน
7. ความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน มีความเห็นต่างกันระหว่างหัวหน้างานของรัฐกับภาคเอกชน กล่าวโดยภาพรวมจะเห็นว่าความรู้ในงานของพนักงานที่จบอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ยังไม่แน่นพอนัก โดยเฉพาะการฝึกงานไม่ตรงกับงานที่ทำ ส่วนระดับ ปวส. ควรมีความรู้เบ็ดเสร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการตลาด และเศรษฐศาสตร์ด้วย เพราะภาระงานต้องรับผิดชอบหลายด้าน ด้านการใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม หน่วยงานภาครัฐอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะต้องศึกษาหาความรู้เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ส่วนภาคเอกชนผู้จบ ปวช. แสดงความสนใจเพื่อหาความรู้ แต่ผู้จบ ปวส. ไม่แสดงให้เห็นปรากฏชัดเจน นอกจากนี้จากลักษณะงานที่เปิดโอกาสให้พนักงานพัฒนางานจัดวางระบบวางแผน และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้ค่อนข้างน้อย รวมทั้งการประยุกต์ความรู้ใหม่ในงาน อย่างไรก็ดีพนักงานดังกล่าวยังมีจุดด้อยในด้านความคิดริเริ่ม การเป็นผู้นำ และการแสดงความ คิดเห็นรวมทั้ง ทักษะการใช้และดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงานด้วยผลการทำงานความตรงตามกำหนดของผลงานและการทำงานเสร็จทันเวลา ผลการประเมิน ปรากฏว่า พนักงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้รับค่าการประเมินสูงกว่าพนักงาน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะงานช่างมักจะไม่แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด แต่เมื่อทำงานนั้นเสร็จผลงานมักตรงตามกำหนด เนื่องจากมีเป้าหมายของงานไว้เด่นชัด นอกจากนี้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ก็มีระเบียบและคู่มือไว้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถูกต้องของผลงานคุณภาพของผลงานและความประณีตเรียบร้อยในผลงานปรา กฏว่าหัวหน้าหน่วยต่างประเทศประเมินผู้ปฏิบัติงานได้บังคับบัญชาของตนในเกณฑ์ดี โดยประเภทวิชาการธุรกิจ ดีกว่าช่างอุตสาหกรรม เพราะเป็นงานประจำที่พนักงานปฏิบัติตามระเบียบ และคู่มือปฏิบัติ ที่แน่นอนชัดเจน ผลงานที่ออกมาจึงบรรลุผลสมกับความต้องการ ยกเว้นผู้จบ ปวช. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่ผลการประเมินที่ได้รับต่ำมาก ในด้านความประณีตเรียบร้อยของผลงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ และคู่มือปฏิบัติเคร่งครัด และจัดเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวมากกว่าการศึกษาอบรม

การประหยัดทรัพยากรในการทำงาน หัวหน้าหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญเห็นว่าหน่วยงานของตนเข้มงวดในการประหยัดการใช้ทรัพยากรมาก ซึ่งในภาครัฐมีการส่งเสริมการประหยัดด้วยการให้รางวัลแก่ผู้ไม่ทำของเสียหาย จึงมีผลทำให้พนักงานบางส่วนที่มีการใช้วัสดุและทรัพยากรสิ้นเปลืองและไม่ถูกวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานช่างมีการใช้เครื่องอะไหล่สิ้นเปลืองมาก แต่ก็เป็นลักษณะเฉพาะตัวมากกว่าผลจากการศึกษาอบรม และหากพิจารณาดูระดับสาขาพบว่า พนักงานที่จบประเภทวิชาการธุรกิจ จะได้รับค่าประเมินสูงกว่าพนักงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1992:210-212) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน ขึ้นอยู่ลักษณะงานที่ทำ บางงานอาจมีคุณลักษณะโดยกว้างไม่จำเพาะเจาะจง แต่บางงานต้องการคนมีความรู้ วิชาชีพเฉพาะทาง ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและลักษณะงาน รวมทั้งความสำคัญของงานนั้น หลักเกณฑ์โดยทั่วไปมีดังนี้

1. สมรรถภาพทางกาย งานที่ต้องใช้กำลัง ต้องการความแข็งแรง และสุขภาพที่สมบูรณ์ ได้แก่ความแข็งแรงของร่างกาย สายตาดี ความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะมอเตอร์
2. การศึกษาและการอบรม ได้แก่ ความรู้ วุฒิต่าง ๆ ทางการศึกษา เป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถของแต่ละคน งานบางอย่างต้องใช้ความรู้พิเศษระดับการศึกษา และการอบรมในด้านนั้น โดยเฉพาะจึงจะเป็นเครื่องวัดได้อย่างดี
3. เซวณปัญญา เป็นความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาเป็น สมรรถภาพทางสมอง
4. ทักษะ เป็นทักษะทางความสามารถเฉพาะ เช่น ทักษะในการใช้มือ การฟัง เป็นความสามารถที่จะใช้ทางกายภาพและจิตใจให้ประสานกันในงานที่ต้องปฏิบัติ บุคคลนั้นต้องมีความสันทัดเป็นพิเศษ
5. ความจัดเจน หรือประสบการณ์จากการทำงาน เป็นการพิจารณาด้านความชำนาญ เนื่องจากได้เคยทำมาก่อนเป็นเวลานาน
6. อายุ งานที่ต้องการประสบการณ์อาจพิจารณาอายุ แม้ว่าหน่วยงานจะนิยมคนหนุ่มสาว แต่งานบางอย่างก็ต้องการความรอบรู้และประสบการณ์
7. เพศ งานหลายชนิดสามารถทำได้ทั้งชายและหญิง แต่เพศชายมีแนวโน้มที่จะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่หนักและใช้ร่างกาย ส่วนหญิงอาจถนัดด้านภาษาและการติดต่อประสานงาน

8. บุคลิกภาพ เป็นการพิจารณาในด้านรูปร่าง การแต่งกาย การพูดจาความคิด ความอ่าน รสนิยม เป็นต้น

9. ความคิดริเริ่ม และการตื่นตัวในการทำงาน ความคิดที่จะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ รู้จักการแก้ปัญหาในการทำงาน และการปรับปรุงแก้ไขงาน

10. ความถนัด คนที่มีความถนัดจะฝึกรอบมได้ง่ายกว่าและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการทำงาน

11. เจตคติต่อนายจ้าง มีความพึงพอใจกับงานกับหน่วยงาน และมีแรงจูงใจในการทำงาน

12. ความคาดหวังของผู้สมัคร เช่น อัตราเงินเดือนที่ต้องการ ตำแหน่งและปัจจัยอื่น ๆ

13. ความสามารถในการพัฒนาตนเอง เช่น ความกระตือรือร้น ความสนใจงาน มีความต้องการฝึกรอบมให้มีความชำนาญเพิ่มขึ้น

14. สภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม ความเป็นอยู่ในชีวิต สภาพการสมรส ระยะระหว่างบ้านและที่ทำงาน เป็นต้น

เอกสารการวิจัยภาวะแรงงานอาชีวศึกษา (2533 : 10) กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา งานวิเคราะห์และประสานงานตลาดแรงงานฝ่ายสถิติและประเมินผล ได้สรุปความต้องการของนายจ้าง ตามคุณสมบัติพิเศษ หรือเงื่อนไขทั่วไปของผู้สมัครที่นายจ้างต้องการ แยกตามสาขาวิชา ในระดับการศึกษา ปวช. ปวส./ปวท. ดังนี้

1. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้แก่ มีบุคลิกและมนุษยสัมพันธ์ดี ภาษาอังกฤษดี มีไหวพริบดี มีความกระตือรือร้น รู้กฎหมายแรงงาน พิมพ์ดีได้ พูดภาษาจีนแต่จู้ได้ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ มีรถจักรยานยนต์ ลายมือดี มีความขยัน เชื้อมั่นในตนเอง วางตัวดี มีหลักทรัพย์ ค้ำประกัน ทำงานล่วงเวลาได้ ชอบพบปะผู้คน รู้จักพูดจาเชิญชวนซื้อสินค้า มีความรับผิดชอบ

2. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ ทำงานเป็นกะได้ ผู้ชายฟันฟันระทางทหาร ภาษาอังกฤษดี มีรถจักรยานยนต์ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สายตาดี มีความคิดริเริ่ม มีมนุษยสัมพันธ์

3. ศิลปหัตถกรรม ได้แก่ ทำซิลสกรีนได้ วาดภาพเหมือนได้ ออกแบบลายพิมพ์ผ้าได้ รู้ทฤษฎีสี มีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานกลางคืนได้ วาดและปั้นได้ ฟันท์แก้วได้

4. คหกรรม ได้แก่ เคยผ่านงานด้านเบเกอรี่ ทำงานหนักได้ ภาษาอังกฤษพอใช้ มีมนุษยสัมพันธ์

5. เกษตรกรรม ได้แก่ ทำงานหนัก ได้เคยผ่านงาน มีนิสัยรักสัตว์

6. ไม่ได้ระบุประเภทวิชา ได้แก่ มีบุคคลค้ำประกัน น้ำเสียงไพเราะ ภาษาอังกฤษดี พูดภาษาญี่ปุ่นได้ พิมพ์ดีได้ เป็นโสด นิสัยร่าเริง มีความรับผิดชอบสูง ขับรยนต์หรือรถจักรยานยนต์ได้ พูดภาษาจีนกลาง ภาษาจีนแต่จู้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขนี้จะขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานว่าง เช่น พาณิชยกรรม,ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม คหกรรมและเกษตรกรรม ตามที่ตลาดแรงงานมีความต้องการที่จะนำไปใช้ ซึ่งอาจจะแตกต่างออกไปตามจุดประสงค์ของนายจ้าง โดยที่นายจ้างเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง ดังนั้นในตำแหน่งที่เหมือนกัน อาจจะมีคุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขแตกต่างกันก็ได้

รายงานการวิจัยเรื่องคุณลักษณะส่วนตัวที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอิสระของกรมอาชีวศึกษา (2538:20) คุณลักษณะส่วนตัวที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอิสระ มีดังนี้

1. ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ต้องถือว่างานที่ทำเป็นของตนเองทำมากย่อมได้มาก น้อยย่อมได้น้อย ดังนั้นจึงต้องขยันทำมากไว้ก่อน

2. สุขภาพดี
3. ฉลาดและมีความคิดริเริ่ม
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
5. มีความจำดี
6. การตรงต่อเวลา
7. ซื่อสัตย์และจริงใจต่อลูกค้า
8. การมีความสังเกต
9. การมีความละเอียด

ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพอิสระ ความรู้และทักษะ ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่

1. ความรู้พื้นฐานในด้านเทคนิควิธีการของการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพ จะต้องรู้ว่าแต่ละอาชีพจะต้องทำอะไรบ้าง และสามารถทำได้

2. จะต้องมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) จึงจะส่งเสริมให้ประกอบอาชีพอิสระได้สำเร็จ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีก้าวไปเร็วมาก สภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ต้องสังเกต ต้องมีเทคนิคในการหาข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ

3. ความรู้พื้นฐานในการทำธุรกิจ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการตลาด การผลิต การลงทุน บัญชี การเสียภาษี การบริหารเงินสดหมุนเวียน การประเมินอัตราเสี่ยง เป็นต้น

4. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขั้นตอนในการเริ่มประกอบอาชีพอิสระ เช่น การเลือกสถานที่ประกอบการ แหล่งเงินทุน

5. ทักษะในการทำงานและติดต่อกับคน
6. ทักษะในการผลิต การขาย และการบริหารในอาชีพนั้น ๆ
7. ทักษะในการพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะเหมาะสมกับการประกอบอาชีพอิสระ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มังกร ทิริรักษ์ (2536 : I-III) ได้วิจัยถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความต้องการของสถานประกอบการและเพื่อเปรียบเทียบความต้องการของสถานประกอบการ ที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างนั้น ประกอบด้วยสถานประกอบการซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือสถานประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 286 แห่ง ผลการวิจัยเมื่อพิจารณาและจัดลำดับค่าเฉลี่ยของความต้องการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 5 ด้าน ปรากฏว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด มีความต้องการเรียงลำดับ 1-5 ตรงกัน คือ ลำดับ 1 ด้านความรับผิดชอบ ลำดับ 2 ด้านความมีวินัยในตนเอง ลำดับ 3 ด้านความผูกพัน ลำดับ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ และลำดับสุดท้าย ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

ปิยดา ดิลกปรีชากุล (2535 : ก-จ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการกำลังคนด้านช่างเทคนิคของโรงงานอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความต้องการกำลังคนช่างเทคนิคสภาพความขาดแคลนกำลังคนช่างเทคนิค การจัดหาและการศึกษาอบรมช่างเทคนิคของโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้สถาบันการศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนผลิตกำลังคนด้านช่างเทคนิคและแก้ปัญหาความขาดแคลนกำลังคนช่างเทคนิค ผลการศึกษา พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมต่างประเภทกัน โรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้เครื่องจักรกลอัตโนมัติระดับต่างกัน และโรงงานที่มีการจ้างงานต่างกัน มีความต้องการกำลังคนด้านช่างเทคนิคแตกต่างกันทั้งในด้านปริมาณ สาขาวิชาชีพในระดับ ปวช. และปวส. และคุณสมบัติบางประการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การผ่านงานและการใช้คอมพิวเตอร์ ส่วนสภาพความขาดแคลนกำลังคนช่างเทคนิคของโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะขาดแคลนช่างเทคนิคในระดับ ปวช. และปวส. ในสาขาช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ ถึงแม้ว่าโรงงานอุตสาหกรรม จะได้จัดให้มีการฝึกอบรมช่างเทคนิคเพื่อยกระดับความสามารถภายในระบบของตนเองถึงร้อยละ 85 แต่ความขาดแคลนก็ยังเกิดขึ้น ทั้งนี้อาจเกิดจากอัตราการเข้า-ออกงานของช่างเทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรมมีมาก นอกจากนี้ยังพบว่า โรงงานส่วนใหญ่ไม่มีแผนการเตรียมกำลังคนไว้ล่วงหน้าและขาดการประสานงานในเรื่องของความต้องการกำลังคนระหว่างโรงงานกับสถาบันการศึกษา

ในต่างประเทศพบว่า ในปี ค.ศ.1984 Cowan ได้วิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอบรมที่โรงเรียนเทคนิคในพื้นที่หุบเขาแคนาเดียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับโครงการอาชีพด้านอุตสาหกรรม ความสามารถ 8 ด้านคือ ทักษะงานฝีมือ ความรู้ทางช่างเทคนิค ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการอ่าน การตีความความสามารถในการทำความเข้าใจและแก้ปัญหา ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและความสามารถในการแนะนำ ผลการวิจัยพบว่า นายจ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และถูกจ้างได้ให้ความสำคัญของความสามารถ 8 ด้าน ในลักษณะเดียวกัน ความรู้ทางช่าง ทักษะในการฝีมือและมนุษยสัมพันธ์ ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้านปรากฏว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับความต้องการคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความต้องการตรงกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ลำดับที่

1. คุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรม
2. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ
3. คุณลักษณะด้านวิชาชีพ
4. คุณลักษณะด้านวิชาการ

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์รายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ด้านวิชาการ พบว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะด้านวิชาการตรงกัน คุณลักษณะที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ สามารถนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ การมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

ด้านวิชาชีพพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีความรู้และทักษะวิชาชีพในสายอาชีพของคนมากที่สุด ในขณะที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ ต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วและถูกต้องมากที่สุด และคุณลักษณะที่มีความต้องการน้อยที่สุดตรงกัน ได้แก่ สามารถทำงานเป็นกะ

ด้านบุคลิกภาพพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีบุคลิกภาพแสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่งาน และมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานมากที่สุด ส่วนเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการให้มีทัศนคติต่อการทำงานมากที่สุด ในขณะที่รักการกีฬาเป็นคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุดตรงกันทั้ง 2 กลุ่ม

ด้านจริยธรรมและคุณธรรม พบว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษามากที่สุดตรงกัน คือ มีความซื่อสัตย์ และคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุดตรงกันคือ เสียสละเพื่อผู้อื่น

วิเชียร อ่อนประเสริฐ (2537 : I-III) วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษากรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นที่มีความสำคัญสูงสุด 10 ลำดับแรกคือ

1. ด้านการควบคุมอารมณ์มีความสำคัญอย่างสูงและควรเป็นเพศหญิงมีความสำคัญต่ำสุด
2. มีความยุติธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มีความเฉลียวฉลาดและไหวพริบดี
4. มีจิตใจเข้มแข็งไม่หวั่นไหว
5. มีความรับผิดชอบ และกล้าเผชิญกับปัญหา
6. มีความโอบอ้อมอารี
7. มีความอดทนและอดกลั้น ใจคอหนักแน่น
8. มีความสามารถในการสั่งการและตัดสินใจ
9. มีเหตุผลและยอมรับความจริง
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมองการณ์ไกล

2.8.1 คุณลักษณะเฉพาะตัว ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 121) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะเฉพาะตัว ไว้ในจิตวิทยาการบริหารบุคคล ว่า งานหลายชนิดสามารถทำได้ทั้งหญิงและชาย แต่เพศชาย มีแนวโน้มที่จะทำงานหนัก และใช้แรงกายส่วนเพศหญิงถนัดการใช้ภาษา และติดต่อประสานงาน บุคลิกภาพ เป็นการพิจารณาด้านรูปร่าง การแต่งกาย ความคิด ความอ่าน รสนิยม อายุ งานที่ต้องการประสบการณ์ จะพิจารณาอายุ แม้ว่าบางหน่วยงานจะนิยมคนหนุ่มสาว แต่งานบางอย่างต้องการความรู้และมีประสบการณ์มาก่อน ด้านเซาว์ปัญญา มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาเป็น สมรรถภาพทางสมอง สมรรถภาพทางกาย งานที่ต้องใช้กำลังต้องการความแข็งแรง สุขภาพที่สมบูรณ์ สายตาดี คล่องแคล่วในการใช้อวัยวะ มีทักษะในการใช้มือ การฟัง ความคิดริเริ่ม ความเป็นผู้นำการตัดสินใจในการทำงาน

ศรัญญา แสงลิมสุวรรณ (2538 : 46-47) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า บุคลิกภาพของคนที่ดีมีเยี่ยม ไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดีชอบค้นคว้าหาสิ่งแปลกใหม่ ประสบการณ์ใหม่ มีความยืดหยุ่นในความคิดซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดความคิดหลากหลายได้ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าคิดกล้าทำและกล้าแสดงออก มีความอดทนต่อสภาวะที่ผันแปร

ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการสัมภาษณ์ ในการรับเข้าทำงานมีหลายประการดังที่ ขนิษฐาและมุกดา (2539 : 71) กล่าวไว้ในจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การว่า ความคล้ายคลึงระหว่างเพศ จะมีความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยเฉพาะงานที่แบ่งแยกระหว่างเพศชายหรือเพศหญิง ผู้สมัครที่เป็นหญิงจะได้รับการว่าจ้างให้ทำงานสำหรับเพศ หญิงมากกว่าเพศชาย และในทำนองเดียวกัน ผู้สมัครเพศชายจะได้รับการเลือกให้ทำงาน

มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับความต้องการคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์รายชื่อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ด้านบุคลิกภาพพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีบุคลิกภาพแสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่งาน และมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานมากที่สุด ส่วนเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการให้มีทัศนคติต่อการทำงานมากที่สุด ในขณะที่รักการกีฬาเป็นคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุดตรงกันทั้ง 2 กลุ่ม

สมพร อัดตากร (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพนักงานแม่บ้านโรงแรมตามความคิดเห็นของพนักงานแม่บ้านและผู้บริหารโรงแรมผลสรุป ทั้งผู้บริหารและพนักงานแม่บ้านโรงแรม ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าด้านเจตคติและลักษณะนิสัย มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ด้านทักษะ มีความสำคัญเป็นอันดับสอง ส่วนด้านบุคลิกภาพผู้บริหารเห็นว่ามีความสำคัญอันดับสาม แต่พนักงานแม่บ้านโรงแรมเห็นว่ามีความสำคัญในระดับเดียวกับทักษะ คุณลักษณะที่มีความสำคัญอันดับสุดท้ายที่ทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกัน คือ ด้านความรู้แนวคิด

การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถาน ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

สรุปได้ว่า คุณลักษณะเฉพาะตัวหมายถึงบุคลิกภาพและเจตคติและลักษณะนิสัย ความคิด ความอ่าน รสนิยม การแต่งกาย รูปร่างเป็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล

2.8.2 ความรู้ในวิชาการ รายงานการวิจัย ของกรมอาชีวศึกษา (2538:18) ได้ให้ความหมายด้านความรู้ในด้านวิชาการไว้ว่า ทักษะของวิชาชีพ คือการใฝ่หาความรู้ ในหน่วยงานของรัฐ พนักงานที่ไม่มีวุฒิปริญญาบัตร และมีอายุไม่มากนักจะใฝ่หาความรู้ รายงานการวิจัยของกรมอาชีวศึกษาได้ให้ความหมายไว้ว่า ในการคัดเลือกคนเข้าสู่หน่วยงานมีการพิจารณาคือ การมีความรู้ในวิชาชีพ,การใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม การเรียนรู้งานได้รวดเร็วปรากฏว่าพื้นฐานความรู้มีส่วน สำคัญเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2538 : 121) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ วุฒิทางการศึกษา เป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถของแต่ละคน งานบางอย่างต้องใช้ความรู้พิเศษ ระดับการศึกษา และการอบรมในด้านนั้นโดยเฉพาะจึงเป็นเครื่องวัดได้

Alec Rodger (2539 : 55) ได้ย่อกความคิดเห็นด้านความรู้ในวิชาการไว้ว่า หมายถึงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาและสิ่งที่เขามุ่งหวัง

ประมวล เสนาฤทธิ์ (2530 : 16) จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ คำตอบ ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดได้ระบุคุณสมบัติ ของลูกจ้างหรือพนักงานที่ต้องการคะแนนเฉลี่ยต้องได้ 2.5 ขึ้นไป และตรงกับสายงาน

มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับความต้องการคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความต้องการตรงกันทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์รายชื่อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ด้านวิชาการ พบว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะด้านวิชาการตรงกัน คุณลักษณะที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ สามารถนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ การมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

สุพาดา อินทรานุกูล (2525 : ก-จ) ได้ศึกษาถึงความต้องการด้านกำลังคนของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบเรื่องราวด้านกำลังคนอัน ได้แก่ คุณสมบัติและปริมาณของกำลังคนที่อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ มีความต้องการพบว่าความต้องการด้านคุณสมบัติของบุคลากรนั้นประเภทคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด คือคุณสมบัติด้านความสามารถ และสติปัญญาในการปฏิบัติงานของพนักงาน คุณวุฒิที่ต้องการมากที่สุดสำหรับพนักงานระดับบริหาร คือคุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งพบว่าคุณสมบัติด้านความสามารถและสติปัญญาของพนักงานระดับปฏิบัติการซึ่งจบ ปวส. นี้ยังมีประสิทธิภาพไม่อยู่ในระดับมาตรฐานที่อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ต้องการ

Cowan ได้วิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอบรมที่โรงเรียนเทคนิคในพื้นที่หุบเขาแคนาเดียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับโครงการอาชีพด้านอุตสาหกรรม ความสามารถ 8 ด้านคือ ทักษะงานฝีมือ ความรู้ทางช่างเทคนิค ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการอ่าน การตีความสามารถในการทำความเข้าใจและแก้ปัญหา ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและความสามารถในการแนะนำ ผลการวิจัยพบว่า นายจ้างและลูกจ้างได้ให้ความสำคัญของความสามารถ 8 ด้าน ในลักษณะเดียวกัน ความรู้ทางช่าง ทักษะในการฝีมือและมนุษยสัมพันธ์ ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

สรุปได้ว่าความรู้ในวิชาการ หมายถึง ผลทางการศึกษาหรือการฝึกปฏิบัติออกมาเป็นคะแนนรวม ทั้งประสบการณ์การทำงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา และความรู้พื้นฐานทางด้านสามัญ

2.8.3 ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ จำเนียร จวงตระกูล (2530 : 58-61) ให้ความหมายไว้ว่า สามารถเรียนรู้แนวความคิดและวิธีการใหม่ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วรวมถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว มีความพยายามเอาใจใส่ หมั่นคิดหมั่นไตร่ตรองเรื่องงานอยู่เสมอ พยายามฝึกฝนตนเองในการทำงานในส่วนที่ตนไม่รู้ให้รู้และทำได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในงานและนอกงานเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ต่าง

ศิริพรรณ ชุมนุม (2538 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายด้านคุณภาพ ควรจะมีการมุ่งเน้นการสร้างผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความสามารถ ในการเรียนรู้ (Learn How To Learn) เพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้ทั้งวิชาการ ภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์

จากการที่ทางกรมอาชีวศึกษาได้นำ วิชาการระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000 เข้ามาบรรจุในหลักสูตรประจำปีการศึกษา พ.ศ 2541 โดยมีจุดประสงค์รายวิชาดังนี้ เพื่อให้ นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ ประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์ ข้อกำหนด ขั้นตอนการจัดทำ ระบบเอกสาร การตรวจติดตาม การขอรับรองมาตรฐานและการรักษามาตรฐาน ISO 9000 ระบบคุณภาพ

สรุปความรู้รอบตัวเกี่ยวกับความรู้ใหม่ หมายถึง การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งความรู้รอบตัวตามสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเข้าแข่งขันในตลาดแรงงาน ได้อย่างมีคุณภาพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO 9000 ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์

2.8.4 ความเป็นคนปกครองได้ Martin John Yate (2539 : 20) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นคนที่เชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มีความตั้งใจในการทำงาน และสามารถในการปฏิบัติงานได้

ภิญโญ สาร (2526 : 311) ได้ให้ความหมายว่า ความรับผิดชอบคืออำนาจชนิดหนึ่งในจิตใจของบุคคลซึ่งสามารถควบคุมความประพฤติของตนเองได้ และไม่อาจสร้างขึ้นด้วยเงิน

ยุพา อนนทสิทธิ์ (2515 : 27) หมายถึงบุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ไม่หลีกเลี่ยงข้อบังคับ

มังกร หริรักษ์ (2536 : 93) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหวัง ไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม และ จดจ่อเอาใจใส่และรับเป็นภาระหน้าที่ที่ถ่วง

จำเนียร จวงตระกูล (2530 : 58-61) ได้กล่าวไว้ในบัญญัติ 10 ประการ ของการปฏิบัติงานที่ดีของนายจ้างที่ตอบสนองความคาดหวังของผู้บังคับบัญชา คือ ลูกจ้างจะต้องมีความรับผิดชอบ เป็นที่ไว้วางใจได้ รับผิดชอบต่อตนเองเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้บังคับบัญชา จะต้องรับผิดชอบทั้ง ด้านการงานและความประพฤติ หมั่นไต่ตรองเรื่องงานอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร เป็นคนตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อองค์กร

ทงศักดิ์ โสวจิตสดากุล (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสรรหา และการคัดเลือกได้สรุป ผลการวิจัย ถึงสภาพการคัดเลือกบุคคลของ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง โดยมีหลักในการคัดเลือกบุคคล มีการปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้คือ

- ลำดับที่ 1. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความรับผิดชอบในการทำงาน
- ลำดับที่ 2. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความเพียรพยายามตั้งใจในการทำงาน
- ลำดับที่ 3. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความพร้อมในการทำงาน
- ลำดับที่ 4. คัดเลือกผู้สมัครที่มีทักษะในการปฏิบัติงาน
- ลำดับที่ 5. คัดเลือกผู้สมัครที่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวชนฯ แสงยนต์ (2525 : I-III) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนะของนายจ้างและผู้หางานทำ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จบการฝึกเตรียมเข้าทำงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาที่นายจ้างประสบอยู่ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานนั้นส่วนมากเป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครงานไม่ตรงกับความต้องการ สำหรับลูกจ้างที่มีอยู่ในปัจจุบัน นายจ้างส่วนมากเห็นว่ายังบกพร่องคุณสมบัติในเรื่องความมีระเบียบวินัยในการทำงานซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุส่วนใหญ่ที่นายจ้างให้ลูกจ้างของตนออกจากงานคือ สาเหตุมาจากการฝ่าฝืนระเบียบวินัยข้อบังคับในการทำงาน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนะของนายจ้างและผู้หางานทำนั้น สรุปได้ว่าทั้งนายจ้างและผู้หางานทำให้ทัศนะว่าปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านคุณสมบัติในการทำงานได้ให้ความสำคัญไว้ในลำดับต่างกัน กล่าวคือ ปัจจัยเฉพาะที่สำคัญ ๆ ที่นายจ้างให้ทัศนะว่ามีผลทำให้รับผู้หางานเข้าทำงานตามลำดับ คือ การมีอายุที่เหมาะสมกับการทำงาน เชื้อพียงคำสั่งของหัวหน้างาน ใ้ช้วาจาสุภาพ และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ส่วนผู้มีงานทำได้ให้ความสำคัญตามลำดับ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต การเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี ตรงต่อเวลา มีความอดทน มีความรับผิดชอบดี เชื้อพียงคำสั่งของหัวหน้างานและมีความขยันหมั่นเพียร

สุจิตา ก่องสมุท (2537 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ฝ่ายช่างบริหารการบินไทยจำกัดต้องการ ผลการวิจัยออกมาว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องคุณลักษณะทั่วไปเป็นอันดับแรก ได้แก่ ความขยัน ความซื่อสัตย์ อดทน รับผิดชอบ อันดับรองลงมาได้แก่ การนำความรู้ความสามารถทางวิชาชีพมาปฏิบัติงานในหน่วยงาน และคุณลักษณะอื่น เช่น มีจิตสำนึกในการให้บริการ ขับรยยนต์ได้ เป็นต้น

ซึ่งปรากฏผลของการวิจัย คือ

การทำงานร่วมกับผู้อื่น ในหน่วยงานของรัฐ ปรากฏว่าผู้จบช่างอุตสาหกรรมได้รับการประเมินสูงกว่าผู้จบบริหารธุรกิจ เพราะพนักงานที่เป็นช่างมีการทำงานเป็นทีมมากกว่าพนักงานทางบริหารธุรกิจ

ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่าพนักงานระดับนี้ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดี อย่างไรก็ตามก็ตามจุดอ่อนที่พบ คือ การขาดความสำนึกในการให้บริการ โดยเฉพาะแก่ลูกค้า

ด้านความรับผิดชอบ ปรากฏว่า พนักงานที่จบ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจได้รับการประเมินด้านตรงต่อเวลาสูงกว่า ผู้จบประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แต่ด้านการอุทิศตนต่อการทำงาน พนักงานที่เป็นช่างได้รับการประเมินสูงกว่า

ด้านความซื่อสัตย์ ผู้จบประเภทวิชาบริหารธุรกิจที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ ได้รับการประเมินสูงกว่าผู้จบช่างอุตสาหกรรม โดยค่าการประเมินของช่างอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ

ปฏิภาณ ไหวพริบ พื้นความรู้มีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการรับรู้ และปฏิภาณ ไหวพริบ

ดังนั้นผู้จบ ปวส. จึงได้รับค่าการประเมินสูงกว่าผู้จบ ปวช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยรวมจุดอ่อนสำคัญของพนักงานที่ทำการศึกษาอยู่ที่ความสำคัญในการให้บริการ การรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม การมีความคิดสร้างสรรค์ และการเป็นผู้นำ สำหรับผู้จบช่วงอุตสาหกรรมความเป็นคนปกครองได้ หมายถึงบุคคลที่เชื่อฟังคำสั่งของหัวหน้างานมีระเบียบและวินัยของตนเอง มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงาน ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง จำนวนสถานประกอบการ 140 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมประชากรทั้งหมด 280 คน แต่ละแห่งจะแยกประชากร เป็นดังนี้

1.1 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 1 คนรวมจำนวนทั้งสิ้น 140 คน

1.2 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตาราง Krejci R.V and DW. Morgan ในการหาผู้ตอบแบบสอบถาม จากสถานประกอบการทั้งหมด 140 แห่ง รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 280 คน เปิดตารางได้ 103 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 206 คน ในแต่ละแห่งจะแยก กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นดังนี้

2.1 ผู้บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 103 คน

2.2 บริหารที่มีอำนาจในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจจำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 103 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกอย่างเจาะจง ด้วยการโทรศัพท์ขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด 140 แห่ง ให้ได้ 103 แห่ง ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie R.V. and DW. Morgan

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงาน ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ที่มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจจำนวนสถานประกอบการ 103 แห่ง รวม 206 คนจากตารางกำหนดค่าขนาดของกลุ่มตัวอย่าง Krejcie, R.V and DW. Morgan (1970:608-609) โดยการส่งแบบสอบถามแห่งละ 2 ฉบับแยกเป็นแบบสอบถามสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 1 ฉบับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 1 ฉบับรวม 206 ฉบับ

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกอย่างเจาะจง ด้วยการโทรศัพท์ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการในเขต นิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด 140 แห่ง ให้ได้ 103 แห่ง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของสถานประกอบการในการคัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจเข้าทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เป็นแบบสอบถามรวม 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการลักษณะแบบเลือกตอบ(Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ ในการคัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรมและ บริหารธุรกิจเข้าทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง 4 ด้าน จำนวน 45 ข้อ คือ

1. คุณลักษณะเฉพาะตัว จำนวน 12 ข้อ
2. ความรู้ในวิชาการ จำนวน 12 ข้อ
3. ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ จำนวน 11 ข้อ
4. ความเป็นคนปกครองได้ จำนวน 10 ข้อ

โดยกำหนดน้ำหนักของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3	หมายถึง	ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกมาก
2	หมายถึง	ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกปานกลาง
1	หมายถึง	ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกน้อย

3.3 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ เอกสาร และตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ

2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ โสวจัสสตากุล (2538:178:180) วิทยานิพนธ์เรื่องการสรรหาและการคัดเลือกบุคคลในสถานประกอบการนิคม อุตสาหกรรม ลาดกระบัง และวิทยานิพนธ์ของ มังกร หริรักษ์(2536:203-206) เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่สถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการ และแบบประเมินผลการสัมภาษณ์เข้าทำงานของบริษัทพรีเมียร์ โพรดักส์ บริษัทพรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง และบริษัทดาต้า เวจ ไทยเมจิฟาร์ม

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแนะนำปรับปรุงแก้ไข

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 ท่าน

1. ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์	คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. อาจารย์โอวาท พูลศิริ	หัวหน้าภาควิชาโสตทัศนศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. คุณสุทธิพันธ์ ไทยประคอง	ผู้จัดการแผนกบุคคล บริษัท ไทยเมจิ ฟาร์ม จำกัด
4. คุณเพชร จีระวัฒน์	ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัทพรีเมียร์ โพรดักส์ จำกัด
5. คุณจักรพันธ์ อักษรดี	หัวหน้าแผนกบุคคล บริษัท ไทยฮอนด้าคาร์ จำกัด

2. นำแบบทดสอบถาม ที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะมาปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มบริษัทพรีเมียร์ จำนวน 30 คน ซึ่งตั้งอยู่ที่ ถนนฉลองกรุง แขวงหนองจอก กรุงเทพฯ สถานที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ Cronback ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา”(Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา 0.85 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลต่อไป

5. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทำฉบับสมบูรณ์ทำเป็น 2 ฉบับ สำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม 1 ชุด และบริหารธุรกิจ 1 ชุด โดยมีเนื้อหาเหมือนกันทั้ง 2 ชุด แล้วนำไปเก็บข้อมูลตามสถานประกอบการที่กำหนดไว้

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำบันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบังออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเสนอต่อ ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้และนำหนังสือเสนอต่อผู้จัดการฝ่ายบุคคลของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยส่งทางไปรษณีย์ การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ตามรายชื่อสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้จัดการฝ่ายบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้จัดการฝ่ายบุคคลของแต่ละสถานประกอบการ และส่งกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์สำหรับบางรายที่ล่าช้า ผู้วิจัยได้ทวงถามทางโทรศัพท์ ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่าแบบสอบถามที่แจก ไปทั้งสิ้น 103 แห่ง หรือ 206 ฉบับ แห่งละ 2 ฉบับ ได้รับคืน 95 แห่ง รวม 190 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.23

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โคนใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (STATISTICAL PACKAGE FOR THE SOCIAL SCIENCES/PERSONAL COMPUTER PLUS) ซึ่งใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

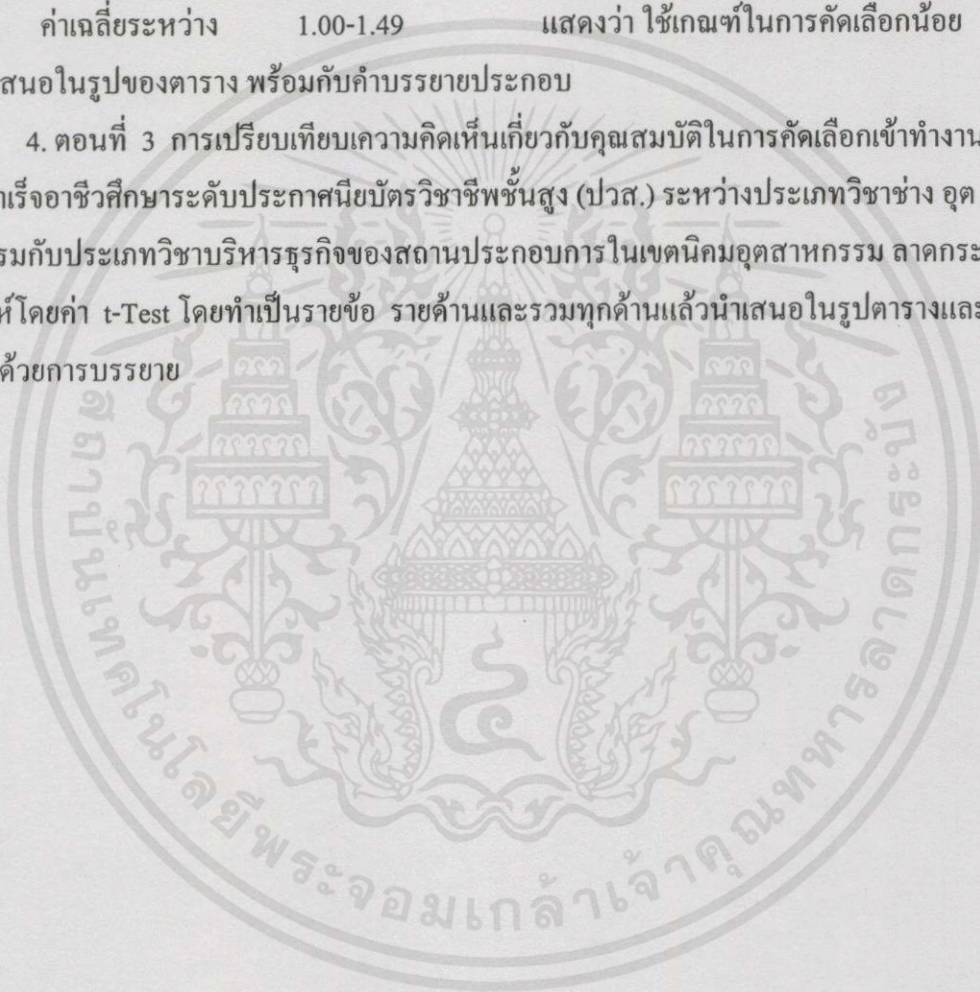
2. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

3. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้าน ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ LIKERT ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.00	แสดงว่า ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	แสดงว่า ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	แสดงว่า ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกน้อย

แล้วนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับคำบรรยายประกอบ

4. ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระหว่างประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรมกับประเภทวิชาบริหารธุรกิจของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง วิเคราะห์โดยค่า t-Test โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้านและรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปตารางและ แปลผลด้วยการบรรยาย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ โดยหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลเมื่อจำแนกตามพนักงานรวมทั้งหมด จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมบริหารธุรกิจที่เข้าทำงานในสถานประกอบการ ประสพการณ์การทำงานผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชาที่สถานประกอบการสนใจมากที่สุดแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

2.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t -Test

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ โดยหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลเมื่อจำแนกตามพนักงานรวมทั้งหมด จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมบริหารธุรกิจที่เข้าทำงานในสถานประกอบการ ประสพการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชาที่สถานประกอบการสนใจมากที่สุดแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนพนักงานรวมทั้งหมดของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ

พนักงานรวมทั้งหมด	จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 คน	20	20.50
100 – 300 คน	53	56.30
มากกว่า 300 คนขึ้นไป	22	23.20
รวม	95	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนแห่งพนักงานรวมทั้งหมดของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีพนักงาน 100 - 300 คน จำนวน 53 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 56.3 และลำดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 100 คน จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่มีอยู่ในสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ

จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษา	ช่างอุตสาหกรรม		บริหารธุรกิจ	
	จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	35	36.80	36	37.90
10 – 20 คน	27	25.40	28	29.50
มากกว่า 20 คนขึ้นไป	33	34.70	31	32.60
รวม	95	100.00	95	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการที่มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ น้อยกว่า 10 คน จำนวน 35 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.8 และลำดับสุดท้ายคือ 10- 20 คนจำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.4

แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการที่มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ น้อยกว่า 10 คน จำนวน 36 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.9 และลำดับสุดท้ายคือ 10- 20 คนจำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.5

ตารางที่ 4.3 แสดงลำดับสาขาวิชาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการเลือกเข้าทำงานมากที่สุด

สาขาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ	สาขาวิชาของประเภทวิชาบริหารธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
บัญชี	42	44.20	ไฟฟ้า	26	27.40
คอมพิวเตอร์	12	12.60	อิเล็กทรอนิกส์	17	17.90
การตลาด	6	6.30	ช่างกลโรงงาน	17	17.90
เลขานุการ	5	5.30	ช่างยนต์	9	9.50
การเงิน	4	4.20	เขียนแบบเครื่องกล	9	9.50
การจัดการทั่วไป	1	1.10	เทคนิคการผลิต	3	3.20
ไม่ระบุสาขาวิชา	25	26.30	ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	1	1.10
			ไม่ระบุสาขาวิชา	13	13.70
รวม	95	100.00	รวม	95	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าสาขาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมเลือกมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สาขาวิชาไฟฟ้า จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.4 และลำดับสุดท้ายคือ สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.1

แสดงให้เห็นว่าสาขาของประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิชาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมเลือกมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สาขาบัญชี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 และลำดับสุดท้ายคือ การจัดการทั่วไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในการคัดเลือกเข้าทำงาน. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ

ตำแหน่งงาน	ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม		ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	66	69.40	57	60.00
ผู้จัดการส่วนบุคคล	6	6.30	6	6.30
ผู้จัดการแผนกบุคคล	18	19.00	18	19.00
ผู้ช่วยผู้จัดการธุรการ	0	0.00	9	9.50
ผู้ช่วยผู้จัดการบุคคล	3	3.16	3	3.20
เจ้าหน้าที่บุคคล	2	2.10	2	2.00
รวม	95	100.00	95	100.00

จากตารางที่ 4.4 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตำแหน่งงานที่ แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติในการคัดเลือก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือผู้จัดการฝ่ายบุคคลจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 และลำดับสุดท้ายคือ เจ้าหน้าที่บุคคล จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตำแหน่งงานที่ แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติในการคัดเลือกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ผู้จัดการฝ่ายบุคคล 57 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่บุคคล 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.5 แสดงประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ

ประสบการณ์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	10	10.50
5 - 10 ปี	50	52.10
10 ปี ขึ้นไป	35	37.40
รวม	95	100.00

จากตารางที่ 4.5 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีผู้ตอบแบบสอบถาม คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในการคัดเลือกประเภทช่างอุตสาหกรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 และลำดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

2.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในภาพรวม

ด้าน	คุณสมบัติในการคัดเลือก	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1.	ด้านความเป็นคนปกครองได้	2.64	0.63	มาก	1
2.	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	2.36	0.54	ปานกลาง	2
3.	ด้านความรู้ในวิชาการ	2.21	0.55	ปานกลาง	3
4.	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	1.80	0.43	ปานกลาง	4
	รวม	2.29	0.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.29) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้านที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านความเป็นคนปกครองได้ (ค่าเฉลี่ย 2.64) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว (ค่าเฉลี่ย 2.36) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและด้านความรู้ในวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.21) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 1.80) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว

ข้อที่	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1.	มีลักษณะการวางตัวอย่างเหมาะสมกับกริยามารยาทดี	2.36	0.73	ปานกลาง	9
2.	มีมนุษยสัมพันธ์ดี	2.39	0.72	ปานกลาง	5
3.	มีความกล้าในการแสดงออกเชื่อมั่นตนเองอย่างมีเหตุผล	2.37	0.72	ปานกลาง	7
4.	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2.51	0.73	มาก	3
5.	สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเข้าใจ	2.51	0.73	มาก	3
6.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	2.68	0.70	มาก	1
7.	เพศชาย เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด	2.25	0.8	ปานกลาง	10
8.	เพศหญิง เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด	1.88	0.38	ปานกลาง	12
9.	อายุที่รับเข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี	1.98	0.62	ปานกลาง	11
10.	มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	2.46	0.73	ปานกลาง	5
11.	มีภูมิหลังที่ดี และ ไม่มีประวัติค้างพลอย	2.38	0.76	ปานกลาง	7
12.	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ	2.60	0.72	มาก	2
รวม		2.36	0.54	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.36) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความกระตือรือร้นการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.68) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.60) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ เพศหญิงเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 1.88) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ในวิชาการ

ข้อที่	ด้านความรู้ในวิชาการ	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับที่
1.	ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยต้อง 2.50 ขึ้นไป	1.84	0.61	ปานกลาง	9
2.	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ	2.42	0.72	ปานกลาง	4
3.	ความสำคัญเกรดของวิชาคณิตศาสตร์	1.92	0.54	ปานกลาง	7
4.	ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์ เบื้องต้นที่ศึกษามา	1.92	0.69	ปานกลาง	8
5.	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี	2.28	0.77	ปานกลาง	6
6.	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้	2.53	0.74	มาก	1
7.	มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน	2.46	0.74	ปานกลาง	3
8.	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน	2.38	0.73	ปานกลาง	5
9.	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ	2.51	0.71	มาก	2
	รวม	2.21	0.55	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ที่เหลืออยู่นั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.53) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและ มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน (ค่าเฉลี่ย 2.46) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ ลำดับสุดท้าย คือ ความสำคัญของเกรดเฉลี่ย ต้อง 2.5 ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 1.84) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่

ข้อที่	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD.	ระดับ	ลำดับที่
1.	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 9000	1.62	0.59	ปานกลาง	6
2	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000	1.43	0.58	น้อย	7
3.	มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้	1.72	0.58	ปานกลาง	5
4.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้	1.98	0.64	ปานกลาง	2
5.	ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรการศึกษา	1.85	0.68	ปานกลาง	4
6.	ความรู้รอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง	1.09	0.51	น้อย	8
7.	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ	2.16	0.72	ปานกลาง	1
8.	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ, บริหารธุรกิจ	1.92	0.61	ปานกลาง	3
	รวม	1.80	0.43	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.16) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ (ค่าเฉลี่ย 1.98) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 1.92) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000 (ค่าเฉลี่ย 1.43) ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความเป็นคนปกครองได้

ข้อที่	ด้านความเป็นคนปกครองได้	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับที่
1.	เข้าใจคำสั่งผู้บังคับบัญชา	2.62	0.72	มาก	9
2.	มีวินัยในตนเอง	2.71	0.67	มาก	2
3.	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	2.73	0.66	มาก	1
4.	แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ	2.49	0.71	ปานกลาง	10
5.	รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน	2.68	0.67	มาก	4
6.	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น	2.71	0.67	มาก	2
7.	ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม	2.48	0.70	ปานกลาง	11
8.	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	2.67	0.68	มาก	5
9.	มีความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน	2.67	0.68	มาก	5
10.	มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร	2.65	0.68	มาก	7
11.	เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ	2.64	0.68	มาก	8
	รวม	2.64	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้านความเป็นคนปกครองได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (ค่าเฉลี่ย 2.73) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีวินัยในตนเอง ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.71) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และรักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 2.68) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม (ค่าเฉลี่ย 2.48) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภท วิชาบริหารธุรกิจในภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	คุณสมบัติในการคัดเลือก	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD.	ระดับ	ลำดับที่
1.	ด้านความเป็นคนปกครองได้	2.45	0.74	ปานกลาง	1
2.	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	2.17	0.63	ปานกลาง	2
3.	ด้านความรู้ในวิชาการ	2.09	0.61	ปานกลาง	3
4.	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	1.89	0.51	ปานกลาง	4
	รวม	2.17	0.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความเป็นคนปกครองได้ (ค่าเฉลี่ย 2.45) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว (ค่าเฉลี่ย 2.17) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ ด้านความรู้ในวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.09) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 1.89) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงานของ
 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว

ข้อที่	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับที่
1.	มีลักษณะการวางตัวอย่างเหมาะสมกริยามารยาทดี	2.20	0.82	ปานกลาง	9
2.	มีมนุษยสัมพันธ์ดี	2.25	0.84	ปานกลาง	6
3.	มีความกล้าในการแสดงออก เชื้อมั่นตนเองอย่าง มีเหตุผล	2.21	0.86	ปานกลาง	8
4.	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2.39	0.87	ปานกลาง	2
5.	สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเข้าใจ	2.35	0.86	ปานกลาง	4
6.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	2.46	0.87	ปานกลาง	1
7.	เพศชาย เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด	1.54	0.67	ปานกลาง	12
8.	เพศหญิง เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด	1.95	0.82	ปานกลาง	10
9.	อายุที่รับเข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี	1.77	0.68	ปานกลาง	11
10.	มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	2.23	0.80	ปานกลาง	7
11.	มีภูมิหลังที่ดี และไม่มีประวัติค้างพล้อย	2.28	0.82	ปานกลาง	5
12.	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ	2.37	0.83	ปานกลาง	3
	รวม	2.17	0.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านคุณลักษณะเฉพาะในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.46) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย 2.39) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.37) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ เพศชาย เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.54) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงานของ
 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาการ

ข้อที่	ด้านความรู้ในวิชาการ	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับที่
1.	ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยต้อง 2.50 ขึ้นไป	1.94	0.73	ปานกลาง	7
2.	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ	2.17	0.78	ปานกลาง	5
3.	ความสำคัญเกรดของวิชาคณิตศาสตร์	1.91	0.72	ปานกลาง	8
4.	ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา	1.65	0.65	ปานกลาง	9
5.	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี	2.24	0.81	ปานกลาง	3
6.	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้	2.28	0.82	ปานกลาง	1
7.	มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน	2.24	0.86	ปานกลาง	4
8.	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน	2.28	0.87	ปานกลาง	2
9.	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ	2.13	0.78	ปานกลาง	6
	รวม	2.09	0.61	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.28) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือมีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.28) มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน (ค่าเฉลี่ย 2.24) และมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี (ค่าเฉลี่ย 2.24) ลำดับสุดท้ายคือ ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา (ค่าเฉลี่ย 1.65) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงาน
ของ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่

ข้อที่	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD.	ระดับ	ลำดับที่
1.	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 9000	1.65	0.60	ปานกลาง	7
2.	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000	1.47	0.54	น้อย	8
3.	มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้	1.94	0.70	ปานกลาง	4
4.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้	2.23	0.80	ปานกลาง	1
5.	ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรการศึกษา	1.83	0.66	ปานกลาง	5
6.	ความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง	1.81	0.61	ปานกลาง	6
7.	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ	2.18	0.76	ปานกลาง	2
8.	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ	2.01	0.72	ปานกลาง	3
	รวม	1.89	0.51	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อที่เหลือนอกจากนั้นอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ (ค่าเฉลี่ย 2.23)ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.18) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 2.01) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000 (ค่าเฉลี่ย 1.47) ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความเป็นคนปกครองได้

ข้อที่	ด้านความเป็นคนปกครองได้	N = 95		ความคิดเห็น	
		\bar{X}	SD.	ระดับ	ลำดับที่
1.	เข้าใจคำสั่งผู้บังคับบัญชา	2.47	0.82	ปานกลาง	5
2.	มีวินัยในตนเอง	2.47	0.84	ปานกลาง	6
3..	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	2.54	0.82	มาก	1
4.	แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ	2.27	0.80	ปานกลาง	11
5.	รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน	2.43	0.83	ปานกลาง	7
6.	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น	2.54	0.82	มาก	1
7.	ทำงาน ได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม	2.38	0.81	ปานกลาง	10
8.	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	2.53	0.82	มาก	3
9.	มีความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน	2.43	0.83	ปานกลาง	7
10.	มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร	2.51	0.84	มาก	4
11.	เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ	2.40	0.84	ปานกลาง	9
	รวม	2.45	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกเข้าทำงานประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ด้านความเป็นคนปกครองได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.45) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย คือ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.54) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.54)) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.53) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 2.27) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t -Test

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจในภาพรวม

ด้านที่	คุณสมบัติในการคัดเลือก	ระดับความคิดเห็น						ค่า t
		ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม			ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ			
		\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	
1	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	2.36	0.54	2	2.17	0.63	2	2.32*
2	ด้านความรู้ในวิชาการ	2.21	0.55	3	2.09	0.61	3	1.39
3	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	1.8	0.44	4	1.90	0.51	4	-1.38
4	ด้านความเป็นคนปกครองได้	2.64	0.63	1	2.45	0.74	1	1.92
		2.29	0.49		2.17	0.56		1.55

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่าประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่าง 1 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลือออกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว

ข้อที่	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	ระดับความคิดเห็น						ค่า t
		ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม			ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ			
		\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	
1	มีลักษณะการวางตัวเหมาะสม กริยามารยาทดี	2.36	0.72	8	2.2	0.82	9	1.40
2.	มีมนุษยสัมพันธ์ดี	2.39	0.72	6	2.25	0.84	6	1.21
3.	มีความกล้าในการแสดงออก เชื่อมั่น ตนเองอย่างมีเหตุผล	2.37	2.37	8	2.21	0.86	8	1.37
4.	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2.51	0.71	3	2.39	0.87	2	1.00
5.	สามารถสื่อสาร กับผู้อื่นอย่างเข้าใจ	2.51	0.73	4	2.35	0.86	4	1.37
6.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	2.68	0.70	1	2.46	0.87	1	1.92
7.	เพศชาย เหมาะสมกับการทำงานมาก ที่สุด	2.25	0.80	10	1.54	0.67	12	6.71**
8.	เพศหญิง เหมาะสมกับการทำงาน มากที่สุด	1.88	0.38	12	1.95	0.82	10	-0.68
9.	อายุที่รับเข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี	1.98	0.62	11	1.77	0.68	11	2.24*
10.	มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	2.46	0.73	5	2.23	0.80	7	2.08*
11.	มีภูมิหลังที่ดีและไม่มีประวัติ ค้างพลอย	2.38	0.76	7	2.28	0.82	5	0.83
12.	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ	2.60	0.72	2	2.37	0.83	3	2.06*
	รวม	2.36	0.54		2.17	0.63		2.32*

* P < .05

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่าง 4 ข้อ คือ เพศชายเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด อายุที่เข้า

ทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลือนอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจด้านความรู้ในวิชาการ

ข้อที่	ด้านความรู้ในวิชาการ	ระดับความคิดเห็น						ค่า t
		ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม			ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ			
		\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	
1.	ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยต้องขึ้นไป	1.84	0.60	9	1.94	0.73	7	-0.98
2.	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ	2.42	0.72	4	2.17	0.78	5	2.31*
3.	ความสำคัญเกรดของวิชาคณิตศาสตร์	1.92	0.54	7	1.91	0.72	8	0.11
4.	ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา	1.92	0.69	8	1.65	0.65	9	2.70**
5.	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี	2.28	0.77	6	2.24	0.81	3	0.37
6.	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้	2.53	0.74	1	2.28	0.82	1	2.13*
7.	มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน	2.43	0.74	3	2.24	0.86	4	1.90
8.	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน	2.38	0.73	5	2.28	0.87	2	0.81
9.	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ	2.51	0.71	2	2.13	0.78	6	0.19
	รวม	2.21	0.55		2.09	0.61		1.39

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อพบว่าแตกต่าง 3 ข้อคือ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลือออกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่

ข้อที่	ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่	ระดับความคิดเห็น						ค่า t
		ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม			ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ			
		\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	
1.	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 9000	1.62	0.59	6	1.65	0.60	7	-0.37
2.	ต้องการผู้สำเร็จ การศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000	1.43	0.58	7	1.47	0.54	8	-0.52
3.	มีความสามารถใ้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้	1.72	0.58	5	1.94	0.70	4	-2.38*
4.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้	1.98	0.63	2	2.23	0.80	1	-2.40*
5.	ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรการศึกษา	1.85	0.68	4	1.83	0.66	5	-0.22
6.	ความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง	1.09	0.51	8	1.81	0.61	6	-1.43
7.	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงาน ที่จะปฏิบัติ	2.16	0.72	1	2.18	0.76	2	-0.20
8.	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ, บริหารธุรกิจ	1.92	0.61	3	2.01	0.72	3	-0.97
	รวม	1.80	0.44		1.90	0.51		-1.38

* P < .05

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาข้อพบว่าแตกต่าง 2 ข้อคือ มีความสามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสาร มีความรอบรู้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลือนอกนั้นแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจด้านความเป็นคนปกครองได้

ข้อที่	ด้านความเป็นคนปกครองได้	ระดับความคิดเห็น						ค่า t
		ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ			
		\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	
1.	เข้าใจคำสั่งผู้บังคับบัญชา	2.62	0.72	9	2.47	0.82	5	1.32
2.	มีวินัยในตนเอง	2.70	0.66	2	2.47	0.84	6	2.11*
3.	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย	2.73	0.66	1	2.54	0.82	1	1.75
4.	แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถาน ประกอบการ	2.49	0.71	10	2.27	0.80	11	2.00*
5.	รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลา ในการปฏิบัติงาน	2.68	0.67	4	2.43	0.83	7	2.30*
6.	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ แก่ตนเองและผู้อื่น	2.70	0.66	2	2.54	0.82	7	1.55
7.	ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม	2.48	0.70	11	2.38	0.81	10	0.96
8.	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง	2.67	0.68	5	2.53	0.82	3	1.35
9.	มีความอดทนต่อความยากลำบากใน การทำงาน	2.67	0.68	5	2.43	0.83	7	2.20*
10.	มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร	2.65	0.68	7	2.51	0.84	4	1.33
11.	เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถาน ประกอบการ	2.64	0.68	8	2.40	0.84	9	2.18*
	รวม	2.64	0.63		2.45	0.74		1.92

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ด้านความเป็นคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปกครองได้ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเมื่อพิจารณา รายชื่อพบว่าแตกต่าง 5 ชื่อคือ มีวินัยในตนเอง แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน มีความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่เหลือ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เนื้อหาของบทนี้จะกล่าวถึงสาระสำคัญของการวิจัยเรื่องคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบในเขตนิคมอุตสาหกรรม โดยครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 วิธีดำเนินการวิจัย
- 5.3 สรุปผลการวิจัย
- 5.4 อภิปรายผล
- 5.5 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง และเพื่อเปรียบเทียบ คุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม และ บริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ที่มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ จำนวนสถานประกอบการ 140 แห่ง รวมประชากรทั้งหมด 280 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่มีอำนาจในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่หน่วยงานของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ที่มีผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจจำนวนสถานประกอบการ 103 แห่ง รวม 206 คนจากตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง Krejcie, R.V and

DW. Morgan (1970 : 608-609) โดยการส่งแบบสอบถามแห่งละ 2 ฉบับแยกเป็นแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการเขางานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 1 ฉบับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 1 ฉบับรวม 206 ฉบับ การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ตามรายชื่อสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้จัดการฝ่ายบุคคลของแต่ละสถานประกอบการ และส่งกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ สำหรับบางรายล่าช้า ผู้วิจัยได้ทวงถามทางโทรศัพท์ ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่าแบบสอบถามที่แจกไปทั้งสิ้น 103 แห่ง หรือ 206 ฉบับแห่งละ 2 ฉบับ ได้รับคืน 95 แห่ง รวม 190 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.23 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales X) 3 ระดับ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (STATISTICAL PACKAGE FOR THE SOCIAL SCIENCES/PERSONAL COMPUTER PLUS) ซึ่งได้ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ โดยหาค่าความถี่และร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและแปลผลด้วยการ บรรยาย

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
- 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 2.1 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
- 2.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-Test

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการคิดน้ำหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็นดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50	-	3.00	แสดงว่า	ความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50	-	2.49	แสดงว่า	ความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 แสดงว่า ความคิดเห็นน้อย
แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมกับคำบรรยายประกอบ

5.3 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ โดยหาค่าความถี่และร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลด้วยการ บรรยาย

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถานประกอบการ
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

จำนวนแห่งพนักงานรวมทั้งหมดของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาด
กระบัง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีพนักงาน 100 - 300 คน จำนวน 53 แห่ง คิดเป็นร้อยละ
56.3 และลำดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 100 คน จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.5

สถานประกอบการที่มีจำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เรียง
ลำดับจากมากไปหาน้อยคือ น้อยกว่า 10 คน จำนวน 35 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.8 และลำดับสุดท้ายคือ 10- 20 คนจำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.4 สำหรับสถานประกอบการที่มีจำนวนผู้
สำเร็จอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ น้อยกว่า 10 คน
จำนวน 36 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.9 และลำดับสุดท้ายคือ 10- 20 คนจำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อย
ละ 29.5

สาขาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม
เลือกมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สาขาวิชาไฟฟ้า จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ
27.4 และลำดับสุดท้ายคือ สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.1 สำหรับ
สาขาของประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิชาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมเลือกมากที่สุด
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สาขาบัญชี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 และลำดับสุดท้ายคือ การจัดการทั่วไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตำแหน่งงานที่แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพขั้นสูง ของสถานประกอบการประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือผู้
จัดการฝ่ายบุคคลจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 ผู้จัดและลำดับสุดท้ายคือ เจ้าหน้าที่บุคคล
จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 สำหรับตำแหน่งงาน ที่ แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีว

ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการประเภทบริหารธุรกิจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ผู้จัดการฝ่ายบุคคล 57 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และลำดับสุดท้ายคือ เจ้าหน้าที่บุคคล 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการประเภทช่างอุตสาหกรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 และลำดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 สำหรับประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถานประกอบการประเภทบริหารธุรกิจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 และลำดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้านโดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

คุณสมบัติสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.29) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้านที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านความเป็นคนปกครองได้ (ค่าเฉลี่ย 2.64) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว (ค่าเฉลี่ย 2.36) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและด้านความรู้ในวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.21) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 1.80) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.36) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.68) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.60) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ เพศหญิงเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 1.88) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับ ปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายให้ (ค่าเฉลี่ย 2.53) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.51) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและ มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน (ค่าเฉลี่ย 2.46) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ ลำดับสุดท้าย คือ ความสำคัญของเกรดเฉลี่ย ต้อง 2.5 ขึ้นไป(ค่าเฉลี่ย 1.84) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.16) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ (ค่าเฉลี่ย 1.98) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 1.92) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000 (ค่าเฉลี่ย 1.43) ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ด้านความเป็นคนปกครองได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (ค่าเฉลี่ย 2.73) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีวินัยในตนเอง ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.71) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และรักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 2.68) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม (ค่าเฉลี่ย 2.48)) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5.1 สรุปคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย

ข้อที่	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	ลำดับ
1.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	1
2.	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ	2
3.	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	3
ข้อที่	ด้านความรู้ในวิชาการ	ลำดับ
1.	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้	1
2.	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ	2
3.	มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	ลำดับ
1.	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ	1
2.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้	2
3.	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ, บริหารธุรกิจ	3
ข้อที่	ด้านความเป็นคนปกครองได้	ลำดับ
1.	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1
2.	มีวินัยในตนเอง	2
3.	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น	3

2.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

คุณสมบัติสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการคัดเลือกประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความเป็นคนปกครองได้ (ค่าเฉลี่ย 2.45) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว (ค่าเฉลี่ย 2.17) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ ด้านความรู้ในวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.09) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 1.89) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมดเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือมีความกระตือรือร้นในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.46) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย 2.39) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.37) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ เพศชายเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.54) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมอยู่ที่ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายให้ (ค่าเฉลี่ย 2.28) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.28) มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในงาน (ค่าเฉลี่ย 2.24) และมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี (ค่าเฉลี่ย 2.24) ลำดับ

สุดท้ายคือ ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา (ค่าเฉลี่ย 1.65) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ ที่เหลือนอกจากนั้นอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ (ค่าเฉลี่ย 2.23) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.18) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 2.01) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000 (ค่าเฉลี่ย 1.47) ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ด้านความเป็นคนปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.45) เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ที่เหลือนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.54) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.54)) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.53) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 2.27) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5.2 สรุปคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาบริหารธุรกิจเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปน้อย

ข้อที่	ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว	ลำดับ
1.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	1
2.	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2
3.	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ	3
ข้อที่	ด้านความรู้ในวิชาการ	ลำดับ
1.	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้	1
2.	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน	2
3.	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี	3
ข้อที่	ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่	ลำดับ
1.	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้	1
2.	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ	2
3.	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ บริหารธุรกิจ	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความเป็นคนปกครองได้	ลำดับ
1.	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1
2.	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น	2
3.	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	3

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณสมบัติในการคัดเลือกระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่าง 1 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลืออื่นนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่าง 4 ข้อ คือ เพศชายเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด อายุที่เข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปี มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลืออื่นนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความรู้ในวิชาการ ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่าง 3 ข้อคือ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลืออื่นนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่าง 2 ข้อคือมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เหลืออื่นนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความเป็นคนปกครองได้ ในภาพรวมพบว่า ประเภทวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่าง 5 ข้อคือ มีวินัยในตนเอง แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน มี

ความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่เหลือนอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.4 อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ในการอภิปรายผลผู้วิจัยได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญคือ คุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานทั้ง 4 ด้านของ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

ผลการวิจัยพบว่า สถานประกอบการมีตามความคิดเห็นทั้งประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจรวม 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตรงกันทุกด้านกล่าวคือ ลำดับที่ 1 ความเป็นคนปกครองได้ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านความรู้ในวิชาการและลำดับสุดท้ายคือด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เห็นความสำคัญและจำเป็นที่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจจะต้องมีความเป็นคนปกครองได้ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวมากกว่าด้านอื่นทั้งนี้เพราะว่าด้านความรู้ในวิชาการและด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ สถานประกอบการสามารถที่จะฝึกสอน อบรมและแนะนำหรือให้ความรู้ได้โดยอาศัยประสบการณ์แต่ ความเป็นคนปกครองได้ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวเป็นสิ่งที่ฝึกสอน อบรมและแนะนำได้ยากถ้าไม่ได้มีอยู่ในสำนึกของบุคคล ควรจะมีการปลูกฝังหรือสั่งสอนให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาดังแต่ที่ยังศึกษาอยู่

ผลการวิจัยคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานทั้ง 4 ด้านของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นทั้ง 4 ด้านตรงกันทุกด้านกล่าวคือ ลำดับแรก ความเป็นคนปกครองได้รองลงมาด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว จะสอดคล้องของ มังกร หิรัญ (2536:I-III) ได้วิจัยถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความต้องการของสถานประกอบการและเพื่อเปรียบเทียบความต้องการของสถานประกอบการ ที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผลการวิจัยเมื่อพิจารณาและจัดลำดับค่าเฉลี่ยของความต้องการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 5 ด้าน ปรากฏว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด มีความต้องการเรียงลำดับ 1-5 ตรงกัน คือ ลำดับ 1 ด้านความรับผิดชอบ ลำดับ 2 ด้านความมีวินัยในตนเอง ลำดับ 3 ด้านความผูกพัน ลำดับ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ และลำดับสุดท้าย ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพและคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของมยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538:I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับความต้องการคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความต้องการตรงกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ลำดับที่

1. คุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรม
2. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ
3. คุณลักษณะด้านวิชาชีพ
4. คุณลักษณะด้านวิชาการ

ดังนั้นจากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยในแต่ละด้านเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว สถานประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและตรงกันทั้ง 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ในเรื่องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน เป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่เอาใจใส่ต่องาน ในหน้าที่ที่มีความขยันขันแข็งที่จะทำงาน ไม่เบื่อหน่าย ไม่ท้อแท้ มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน ให้เกิดประโยชน์และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนางานให้เกิดความก้าวหน้าได้ ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ สวัสดิ์ อุดม โภชน์ (2540 : 41) ได้กล่าวว่าการมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความซื่อสัตย์ สุจริตและมีความกระตือรือร้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบในการทำงานและช่วยสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคใหม่ได้ส่วนสถานประกอบการต้องการผู้ที่มีลักษณะในเรื่องของมีความกระตือรือร้น ทั้งนี้ในการปฏิบัติงานของพนักงานในสถานประกอบการนั้นจำเป็นต้องใช้แรงงานคนในการควบคุมเครื่องจักรเพราะหากผู้ปฏิบัติงานไม่มีความกระตือรือร้น ในการทำงานจะเกิดความล่าช้าและไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานประกอบการได้ประเด็นที่สำคัญรองลงมาสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ ได้ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ มังกร หริรัถย์ (2536 : 116) ค้นพบว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานได้นั้น จำเป็นต้องมีบุคลิกภาพที่ดี มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมทั้งนี้เพราะบุคลิกเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ในสังคม สถานประกอบการต่างๆจะเป็นจะต้องติดต่อบุคคลหรือลูกค้าหลากหลาย จึงต้องการให้พนักงานขององค์กรที่มีกริยาวาจาที่สุภาพเรียบร้อย สามารถติดต่อหรือต้อนรับบุคคลภายนอกได้อย่างเหมาะสมและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจิตา ก้องสมุท (2537 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ฝ่ายช่างบริหารการบินไทยจำกัดต้องการ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องคุณลักษณะทั่วไปเป็นอันดับแรก ได้แก่ ความขยัน ความซื่อสัตย์ อดทน รับผิดชอบ อันดับรองลงมาได้แก่ การนำความรู้ความสามารถทางวิชาชีพมาปฏิบัติงานในหน่วยงาน และคุณลักษณะอื่น เช่น มีจิตสำนึกในการให้บริการ ขับรถยนต์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้นในทำนองเดียวกันกับผลวิจัยสมพร อัดตากร (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพนักงานแม่บ้าน โรงแรมตามความคิดเห็นของพนักงานแม่บ้านและผู้บริหารโรงแรมผลสรุป ทั้งผู้บริหารและพนักงานแม่บ้านโรงแรม ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ด้านเจตคติและลักษณะนิสัย มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ด้านทักษะ มีความสำคัญเป็นอันดับสอง ส่วนด้านบุคลิกภาพผู้บริหารเห็นว่ามีสำคัญอันดับสามแต่พนักงานแม่บ้าน โรงแรมเห็นว่ามีสำคัญในระดับเดียวกันกับทักษะ คุณลักษณะที่มีความสำคัญอันดับสุดท้ายที่ทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกัน คือด้านความรู้

ประเด็นที่สำคัญรองลงมาสำหรับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตรงกับแบบประเมินผลการสัมภาษณ์เข้าทำงานของบริษัทฟรีเมียร์มาเกิดขึ้นและยังสอดคล้องผลการวิจัยของสมพร อัดตากร (2538 : II) ค้นพบว่าลักษณะนิสัยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก

ลำดับที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดทั้ง 2 ประเภทวิชาที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความเห็นว่าเพศหญิงเหมาะสมกับงานประเภทนี้น้อยที่สุดประเภทวิชาบริหารธุรกิจมีความเห็นว่า เพศชายเหมาะสมกับงานประเภทนี้น้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานช่างอุตสาหกรรม ต้องใช้แรงงานประกอบการกับความคิดเหมาะสำหรับเพศชายมาก เพศหญิง บริหารธุรกิจเป็นงานประเภทสำนักงาน ใช้ความคิดมากกว่าแรงงานเหมาะสำหรับเพศหญิงมากกว่าเพศชายตรงกับแนวความคิดปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการสัมภาษณ์ ในการรับเข้าทำงานมีหลายประการดังที่ ขนิษฐาและมุกดา (2539 : 71) กล่าวไว้ว่า ความคล้ายคลึงระหว่างเพศ จะมีความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยเฉพาะงานที่แบ่งแยกระหว่างเพศชายหรือเพศหญิง ผู้สมัครที่เป็นหญิงจะได้รับการว่าจ้างให้ทำงานสำหรับเพศ หญิงมากกว่าเพศชาย และในทำนองเดียวกัน ผู้สมัครเพศชายจะได้รับการเลือกให้ทำงานสำหรับเพศชายมากกว่าเพศหญิง

2. ด้านความรู้ในวิชาการ สถานประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและตรงกันทั้ง 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจในเรื่องความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้เป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่าผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง และมีความเข้าใจงานหน้าที่ของตนเอง ได้ ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของมยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : 178) ค้นพบว่า เจ้าของหรือผู้จัดการของสถานประกอบการมีความต้องการคุณลักษณะด้านวิชาการในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก คือ มีความสามารถนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ในการปฏิบัติงาน เพราะความรู้ทางวิชาการบางแขนง บางสาขาวิชา จะต้องนำไปประยุกต์หรือปรับตัวกับสถานการณ์ต่างๆและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพาดา อินทรานุกูล (2525 : ก-จ) ได้ศึกษาถึงความต้องการด้านกำลังคนของอุตสาหกรรมปูนซิเมนต์ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบเรื่องราวด้านกำลังคนอัน ได้แก่ คุณสมบัติและปริมาณของกำลังคนที่อุตสาหกรรมปูนซิเมนต์มีความต้องการพบว่าความต้องการด้านคุณสมบัติของบุคลากรนั้นประเภทคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดคือคุณสมบัติด้านความสามารถ และสติปัญญาในการปฏิบัติงานของพนักงาน คุณวุฒิที่ต้องการมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สุดสำหรับพนักงานระดับบริหาร คือ คุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งพบว่า คุณสมบัติด้านความสามารถและสติปัญญาของพนักงานระดับปฏิบัติการซึ่งจบ ปวส. นี้ยังมีประสิทธิภาพไม่อยู่ในระดับมาตรฐานที่อุตสาหกรรมปูนซิเมนต์ต้องการ

นอกจากนี้ ทั้ง 2 ประเภทวิชาที่มีความคิดเห็นระดับที่รองลงมาแตกต่างกันสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในเรื่องต้องจบสาขาวิชาที่เหมาะสม และตรงกับงานที่ปฏิบัติ อาจเป็นเพราะว่า ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จะแยกสาขาวิชาเป็นเฉพาะงาน อย่างเช่น ช่างยนต์, ช่างไฟฟ้า ย่อมมีความเหมาะสมในแต่ละสาขาวิชาที่แตกต่างกันไป สำหรับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็น ในเรื่องความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานสำนักงานต้องการคนที่มีความมั่นใจในตนเองที่ระดับหนึ่ง มีความสามารถในการตัดสินใจในเฉพาะหน้าได้ สถานประกอบการต่างๆจำเป็นต้องติดต่อบุคคลหรือลูกค้าหลากหลาย จึงต้องการพนักงานที่สามารถติดต่อหรือต้อนรับบุคคลภายนอกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสถานประกอบการต้องการให้เกิดความประทับใจ เริ่มแรกในการติดต่อ

ลำดับที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดทั้ง 2 ประเภทวิชาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นว่า ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยมีความจำเป็นน้อยที่สุดเป็นเพราะว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสูงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติงาน ได้ดีสำหรับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นว่า ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามาอาจเป็นเพราะว่า งานสำนักงานไม่มีความจำเป็นในการใช้หลักวิทยาศาสตร์เบื้องต้นในการทำงาน

3. ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ สถานประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางแตกต่างกันในประเด็นแรกสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาต้องมีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่า ทางสถานประกอบการต้องการคนที่ผ่านงานมาแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลามาฝึกหัดอีก ดังที่ กำธร โรจน์รุ่งสิงขร (2534 : 8) ได้กล่าวว่า เรื่องความรู้ทางวิชาชีพนั้น ในความเป็นนักศึกษาที่จบการศึกษาออกไปใหม่ๆยังไม่สามารถทำงานได้ทันที สถานประกอบการจะฝึกอบรมให้ก่อนเข้า ซึ่งยังไม่เป็นห่วงเท่าไร แต่สิ่งที่สถานประกอบการมีความคาดหวังอย่างยิ่ง คือ ความต้องการใช้คนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น หมายถึง อยากรู้คนที่ไว้เนื้อเชื่อใจได้ โดยจะต้องเลือกคนที่มีความรักในองค์กร มีความสำนึกในความเป็นเจ้าของ ซึ่งนักศึกษาควรจะมีในตัวเอง

สำหรับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาต้องมีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้เป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่า งานด้านสำนักงานมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องใช้เครื่องมือ ที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ อย่างคอมพิวเตอร์ปัจจุบันในหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาจะมีการสอนคอมพิวเตอร์พื้นฐาน จัดเข้าไปในหลักสูตร นอกจากนี้ทั้ง 2 ประเภทวิชายังมีความคิดเห็นระดับที่รองลงมาแตกต่างกันสำหรับ

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นว่า มีความสามารถใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ ซึ่งตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับประเด็นสำคัญอันดับแรกของประเภทวิชาการธุรกิจ อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันอุปกรณ์ทันสมัยเหล่านี้ สามารถช่วยทำงานให้ได้เร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ทุกหน่วยงานเล็งเห็นความจำเป็นของคอมพิวเตอร์

ประเด็นสำคัญรองลงมา สำหรับประเภทวิชาการธุรกิจ มีความคิดเห็นว่ามีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ ซึ่งตรงกับประเด็นสำคัญอันดับแรกของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม อาจเป็นเพราะว่า เมื่อสามารถใช้เครื่องมือในการทำงานได้แล้ว ย่อมต้องมีความคล่องตัวในการทำงาน ดังที่ กำธร โรจน์รุ่งสิงขร กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

นอกจากนี้ ทั้ง 2 ประเภทวิชายังมีความคิดเห็นตรงกับน้อยที่สุดในเรื่องที่ต้องการผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับ ISO 14000 อาจเป็นเพราะว่า โดยทั่วไปแล้วการจัดทำมาตรฐาน ISO ทางสถานประกอบการจะมีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยเฉพาะแล้ว

4. ด้านความเป็นคนปกครองได้ สถานประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แตกต่างกันสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็น ในเรื่องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สมพร อัดถาวร (2538:101) ค้นพบว่า ด้านเจตคติ และลักษณะนิสัย พนักงานแม่บ้าน โรงแรมมีความเห็นว่าพนักงานควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่างานที่ทำโดยลำพัง แล้วมีหัวหน้าตรวจตรา หากพนักงานรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่จะเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้จัดการแผนกแม่บ้าน

สำหรับประเภทวิชาการธุรกิจ มีความคิดเห็นในเรื่องไม่ทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานของประเภทนี้จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทรัพย์สินเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สถานประกอบการ มองเห็นประเด็นหัวข้อนี้สำคัญในอันดับแรก ซึ่งตรงกับผลวิจัยของ สมพร อัดถาวร (2538 : 100) ค้นพบว่า พนักงานแม่บ้าน โรงแรม ควรมีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้เพราะว่า ทำงานอยู่ใกล้ชิดกับทรัพย์สินของแขกและของโรงแรม หากทรัพย์สินดังกล่าวสูญหาย จะเป็นผลให้โรงแรมได้รับความเสียหายมาก ดังนั้น ทางโรงแรมจะกำหนดบทลงโทษไว้ให้มีโทษตามกฎหมาย พนักงานต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ เพราะทำให้ตนเองเสียชื่อเสียงอนาคต และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจิตา ก้องสมุทร (2537 : 115) ค้นพบว่า ผู้บริหาร บริษัท การบินไทย จำกัด พบว่า ต้องการผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง

ประเด็นที่สำคัญรองลงมาสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ ความมีวินัยในตนเอง ดังที่ อานนท์ สิมะกุลธร (2534 : 61) ได้กล่าวว่า ในด้านคุณภาพผู้จบอาชีวศึกษายังขาดความมีระเบียบวินัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2536 : 112) ค้นพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการมากที่สุด 5 อันดับแรกเรียงลำดับดังนี้ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ เป็นคนตรงต่อเวลา มีความขยันหมั่นเพียร เคารพต่อกฎระเบียบของหน่วยงานและสังคมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นที่สำคัญรองลงมาสำหรับประเภทวิชาการบริหารธุรกิจ ได้แก่ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำหรับประเภทวิชาการให้ความสำคัญที่ระดับรองลงมา ซึ่งแตกต่างกับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานที่แตกต่างกัน ทำให้สถานประกอบการให้ความสำคัญน้อยกว่าตรงกับแนวความคิดของจำเนียร จวงตระกูล (2530 : 58-61) ได้กล่าวไว้ในบัญญัติ 10 ประการ ของการปฏิบัติงานที่ดีของนายจ้างที่ตอบสนองความคาดหวังของผู้บังคับบัญชา คือ ลูกจ้างจะต้องมีความรับผิดชอบ เป็นที่ไว้วางใจได้ดี รับผิดชอบต่อตนเองเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้บังคับบัญชา จะต้องรับผิดชอบทั้งด้านการงานและความประพฤติ หมั่นไตร่ตรองเรื่องงานอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร เป็นคนตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อองค์กร

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงานระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรมลาดกระบัง เมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้วพบว่า

1. การเปรียบเทียบด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็น ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวมากกว่าประเภทวิชาการบริหารธุรกิจ อาจเป็นเพราะว่าลักษณะงานที่ต้องการกำลังและแรงงานที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับงาน อย่างเช่น ต้องการเพศชายเหมาะสมกับการทำงาน อายุที่เข้าทำงานไม่ควรเกิน 25 ปีมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ สอดคล้องกับความคิดเห็นของขนิษฐาและมุกดา (2539 : 71) กล่าวไว้ว่าความคล้ายคลึงระหว่างเพศจะมีความสำคัญกับการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยเฉพาะงานที่แบ่งแยกระหว่างเพศ ผู้สมัครที่เป็นหญิงจะได้รับกรว่าจ้างให้ทำงานสำหรับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในทำนองเดียวกันผู้สมัครเพศชายจะได้รับกรว่าจ้างให้ทำงานสำหรับเพศชายมากกว่าเพศหญิง และปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539:121) กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะเฉพาะตัวเพศชายมีแนวโน้มที่จะทำงานที่ใช้แรงกายมากกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาด้านอายุแล้วบางหน่วยงานต้องการคนหนุ่มสาวมีสมรรถภาพทางร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพที่สมบูรณ์ เป็นต้น ดังผลการวิจัยของ มังกร หริรัศมิ์ (2536 : 120) ที่ทำวิจัยเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่สถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการต้องการ พบว่าคุณลักษณะเฉพาะตัวของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ มีความกระตือรือร้นให้ความร่วมมือและช่วยเหลืองาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ส่วนผลการวิจัยของ มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : 112) ที่ทำวิจัยเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาการบริหารธุรกิจ พบว่าคุณลักษณะเฉพาะตัวของประเภทวิชาการบริหารธุรกิจ คือ บุคลิกภาพที่ดี เหมาะสมตำแหน่งงาน, มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของทั้ง 2 ประเภทวิชาแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเปรียบเทียบด้านความรู้ในวิชาการ ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นด้านนี้แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า โดยภาพรวมแล้วผลสรุปด้านความรู้ในวิชาการ ความคิดเห็นของสถานประกอบการอยู่ที่ระดับปานกลาง หมายความว่าในการเลือกเข้าทำงานตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในด้านนี้อยู่ระดับรองลงมาไม่ใช่เป็นประเด็นสำคัญอันดับแรกในการคัดเลือกเข้าทำงาน และอีกประการหนึ่ง ลักษณะทางพื้นฐานด้านวิชาการแล้ว โดยทั่วไปจะเป็นลักษณะวิชาบังคับพื้นฐาน จะใช้หลักสูตรเดียวกันทั้ง 2 ประเภทวิชา ตามความคิดเห็นของสถานประกอบ จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันดังผลการวิจัยของ มังกร หริรักษ์ (2536 : 120) ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้วิจัยผลความต้องการเป็นลำดับสุดท้ายสำหรับประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ ความเข้าใจ ในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา ความสามารถในการใช้เหตุผลให้เหตุผลอธิบายได้ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจะมีความคิดเห็นในรายข้อเหล่านี้ ค่อนข้างมาก ส่วนบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นค่อนข้างน้อยอาจเป็นเพราะว่าลักษณะงาน ของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม อาจจะต้องใช้ภาคทฤษฎีและปฏิบัติและอาศัยประสบการณ์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างมีเหตุผล ตรงกับผลการวิจัยของ มยุรี ชัยสวัสดิ์ ซึ่งสถานประกอบการมีความต้องการนักศึกษาที่สามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ และผลการวิจัยของ สุพาดา อนิทรานุกูล (2525 : ก-จ) คุณสมบัติและปริมาณของกำลังคนที่มีความสามารถทางด้านสติปัญญา และมีความสามารถ

3. การเปรียบเทียบด้านความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่ ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นด้านนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นในเรื่องมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร, มีความสามารถใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ มากกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม อาจเป็นเพราะว่า เมื่อเรียนสาขาบัญชีต้องมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานต่างๆ ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้และทักษะสาขาที่อาชีพผู้เรียนจำเป็นต้องมีในตนเอง ประกอบกับหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะกำหนดหลักการไว้ว่า เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและกิจกรรมที่เหมาะสมกับลักษณะงานอาชีพต่างๆ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ ศิริพรรณ ชุมนุช (2538 : 6) เป้าหมายด้านคุณภาพควรมุ่งเน้นการสร้างผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์มีความรอบรู้ทั้งวิชาการภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถานประกอบการจะให้ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่าประเภทวิชาบริหารธุรกิจอาจเป็นเพราะ ผู้แสดงความคิดเห็น โดยมากเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคลถึง 60 % และลักษณะของงานที่ทำงานจะต้องมีความรอบรู้ และติดต่อดูสารได้ดี สามารถจัดการกับลักษณะงานสำนักงาน ซึ่งเป็นทั้งเอกสาร การโต้ตอบกับลูกค้าได้ดีกว่าช่างอุตสาหกรรม

4. การเปรียบเทียบ ด้านความเป็นคนปกครองได้ ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกับบริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นด้านนี้แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในเรื่องต่างๆดังนี้ มีวินัยในตนเอง แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน เอาใจใส่กับความปลอดภัยของสถานประกอบการ อาจเป็นเพราะว่าสภาพในโรงงานของสถานประกอบการจำเป็นมีความเสี่ยงในการทำงาน ค่อนข้างสูง เนื่องจากการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร จึงจำเป็นต้องเสี่ยงต่างๆที่กล่าวไว้ข้างต้น แตกต่างกับงานด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งลักษณะงานมีความเสี่ยงค่อนข้างน้อยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถานประกอบการจะให้ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม อยู่ในเกณฑ์มากกว่าประเภทวิชาบริหารธุรกิจ อาจเป็นผู้แสดงความคิดเห็น เป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล ถึง 60 % และลักษณะของสถานประกอบการเป็นโรงงาน ตามปกติแล้ว ถ้าสถานประกอบการเป็นโรงงานทุกฝ่าย จะให้ความสำคัญของทางโรงงานมากที่สุดเพราะ ลักษณะผลผลิตที่ออกมาจะเป็นรูปธรรม ส่งเสริมให้บริษัทคงอยู่ได้ตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

จากการวิจัยพบว่าคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง มีความคิดเห็นด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจกล่าวได้ว่า แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ในด้านความรู้ในวิชาการ, ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ด้านความเป็นคนปกครองได้ มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับความคิดเห็นของสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ทั้ง 2 ประเภทวิชา มีความคิดเห็นเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตรงกับทุกด้าน กล่าวคือ ลำดับที่ 1 ด้านความเป็นคนปกครองได้รองลงมาได้แก่ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านความรู้ในวิชาการ ด้านความรู้รอบตัว และความรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ

ภิญโญ สาร (2526 : 311) ได้ให้ความหมายว่า ความรับผิดชอบคืออำนาจชนิดหนึ่งในจิตใจของบุคคลซึ่งสามารถควบคุมความประพฤติของตนเองได้ และไม่อาจสร้างขึ้นด้วยเงิน

ยุพา อนนทสิทธิ์ (2515 : 27) หมายถึงบุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ไม่หลีกเลี่ยงข้อบังคับ

มังกร หริรัถย์ (2536 : 93) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการควบคุม อารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหวัง ไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม และ จดจ่อ เอาใจใส่และรับเป็นภาระหน้าที่ต่องาน

จำเนียร จวงตระกูล (2530 : 58-61) ได้กล่าวไว้ในบัญญัติ 10 ประการ ของการปฏิบัติงาน ที่ดีของนายจ้างที่ตอบสนองความคาดหวังของผู้บังคับบัญชา คือ ลูกจ้างจะต้องมีความรับผิดชอบ เป็นที่ไว้วางใจได้ดี รับผิดชอบต่อตนเองเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้บังคับบัญชา จะต้องรับผิดชอบทั้งด้าน การงานและความประพฤติ หมั่นไต่ตรองเรื่องงานอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร เป็นคนตรงต่อ เวลา และมีเจตคติที่ดีต่อองค์กร

ทงศักดิ์ โสวจิตต์สกุล (2538 : I-III) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสรรหา และการคัดเลือกได้ สรุป ผลการวิจัย ถึงสภาพการคัดเลือกบุคคลของ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง โดยมีหลักในการคัดเลือกบุคคล มีการปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้คือ

- ลำดับที่ 1. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความรับผิดชอบในการทำงาน
- ลำดับที่ 2. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความเพียรพยายามตั้งใจในการทำงาน
- ลำดับที่ 3. คัดเลือกผู้สมัครที่มีความพร้อมในการทำงาน
- ลำดับที่ 4. คัดเลือกผู้สมัครที่มีทักษะในการปฏิบัติงาน
- ลำดับที่ 5. คัดเลือกผู้สมัครที่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับงานได้

5.5 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่าคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ลาดกระบังต้องการ ตรงกันทั้ง 2 ประเภทวิชาคือ

1. ด้านความเป็นคนปกครองได้ ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาควรมีนโยบายตั้งแต่การแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการ แสดงความคิดเห็นคัดเลือกของสถานประกอบการควรจัดทำแผน และพิจารณาหลักสูตรให้ทันสมัย และสอดคล้องความเป็นคนปกครองได้ในเรื่อง มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายรองลงมา มีวินัยในตนเองไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นและรักษาเวลา และ

ให้ความสำคัญขงเวลา และรายวิชาหรือกิจกรรมเสริม ให้แปลคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่สถานประกอบการต้องการออกมาเป็นรูปพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกมาให้สามารถวัดได้ ประเมินได้ เช่น ความรับผิดชอบ มีวินัย เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่านักศึกษาเป็นผู้มีวินัย รู้จักข่มใจตนเอง มีน้ำใจเสียสละ มีการวางแผนเตรียมการ ฝึกความประณีตเรียบร้อย ละเอียดถี่ถ้วน เป็นต้น

2. ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว กรมอาชีวศึกษาคควรมินโยบายตั้งแต่การแนะแนวให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการแสดงความคิดเห็นคัดเลือกของสถานประกอบการควรจัดทำแผนและพิจารณาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องความเป็นคนปกครองได้ในเรื่องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน รองลงมา คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติกำหนดกิจกรรม หรืออาจเรียกได้ว่าการกำหนดแบบฝึกหัดในด้านคุณลักษณะเฉพาะ การพัฒนาคน เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติ เช่น การตรงต่อเวลา อาจกำหนดให้นักศึกษาได้ปฏิบัติหรือแสดงออกที่หน้าเสาธงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าหรือการเข้าชั้นเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเหล่านี้ จะต้องมีการประเมินให้คะแนนเช่นเดียวกับการให้คะแนน วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ผู้ปฏิบัติไม่ได้จะต้องถูกตัดคะแนน หรือเชิญผู้ปกครองมาพบ

3. ด้านความรู้ในวิชาการ ทางผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นว่ามีควมสำคัญมากไม่แพ้ทั้ง 2 หัวข้อเลย ทางกรมอาชีวศึกษาคควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรให้ต่อเนื่อง และเข้มข้นอยู่ตลอดเวลาเพราะว่าการวัดผลในระยะยาวด้านวิชาการถือว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาด้านความรู้ของผู้สำเร็จ

4. ด้านความรู้รอบตัวแสดงความรู้ใหม่ ทางกรมอาชีวศึกษาต้องมีการนำความรู้ใหม่เข้ามาเพิ่มเติมในหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรไปดำเนินการต่อไป

5. กิจกรรมดังกล่าวจะต้องกำหนดไว้ในโครงการสอน หรือวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อเตือนผู้สอนให้ทราบว่า การพัฒนาด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวความเป็นคนปกครองนั้นมีความสำคัญและจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการพัฒนาด้านความรู้และทักษะ

6. การพัฒนาคุณลักษณะเฉพาะตัวของนักศึกษา ที่จะยึดหลักตามขั้นตอนของการพัฒนาเจตคติ 5 ขั้นคือ การรับรู้ การยอมรับ การเห็นคุณค่าและนำไปปฏิบัติ การประยุกต์ใช้ในด้านอื่นๆ และการปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัย

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

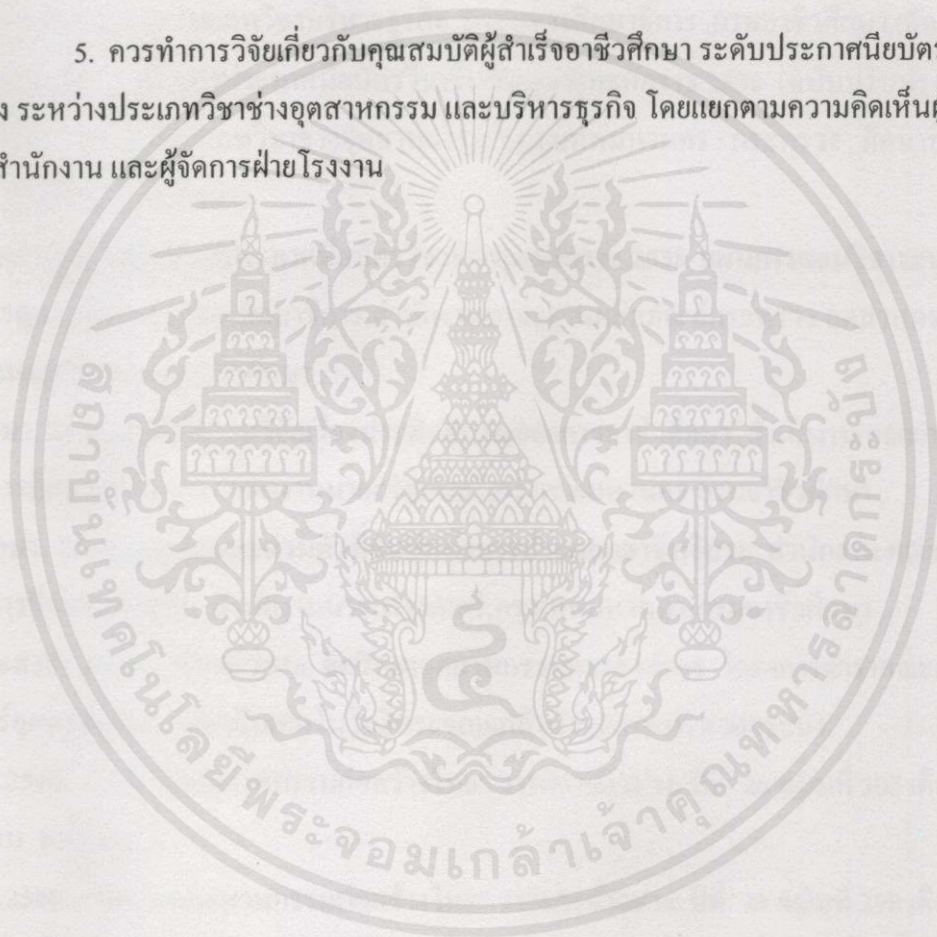
1. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในหลักสูตรด้านวิชาการที่มีอยู่แล้วว่าเพียงพอ หรือไม่ ควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมในส่วนใดบ้างทั้งประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ

2. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในหลักสูตรด้าน ISO ที่มีอยู่แล้วว่าเพียงพอหรือไม่ควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมในส่วนใดบ้างทั้งประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ

3. ควรมีการวิจัยติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษาและหัวหน้างานเพื่อประเมินผลหลักสูตรว่าสอดคล้องกับงานที่ทำอยู่หรือไม่

4. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมใหม่ อย่างเช่น นิคมอุตสาหกรรมเวลโกร์ บางประกง

5. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ โดยแยกตามความคิดเห็นผู้จัดการฝ่ายสำนักงาน และผู้จัดการฝ่ายโรงงาน

บรรณานุกรม

- การนิคมอุตสาหกรรม, 2538 นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย , (อัครา)
- กรมอาชีวศึกษา. 2537. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 กรุงเทพมหานคร : กระทรวง ศึกษาธิการ,กรมอาชีวศึกษา, (อัครา)
- กรมอาชีวศึกษา. 2537. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2537) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กระทรวงศึกษาธิการ ,กรมอาชีวศึกษา,(อัครา)
- กรมอาชีวศึกษา. 2537. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1พ.ศ. 2537) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม “,กรุงเทพมหานคร : กระทรวง , ศึกษาธิการ, กรมอาชีวศึกษา, (อัครา)
- กรมอาชีวศึกษา. 2538. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แผนการสอนวิชาการระบบบริหารคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการ,สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์กระทรวง อุตสาหกรรม , กรุงเทพมหานคร:กรมอาชีวศึกษา ,
- กรมอาชีวศึกษา. 2538. สรุปรายงานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงานนายกรัฐมนตรี,กรุงเทพมหานคร:กรมอาชีวศึกษา ,
- กรมอาชีวศึกษา. 2538. คุณลักษณะส่วนตัวที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอิสระ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงานนายกรัฐมนตรี,กรุงเทพมหานคร:กรมอาชีวศึกษา ,
- ขนิษฐา วิเศษสาร ,มุกดา ศรีรงค์ 2536. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ โครงการตำราคณะครู ศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร, ลาดกระบัง,
- บรรณาธิการ.2540. “สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย” วารสารข่าวช่าง. ปีที่ 26 ฉบับที่ 305 เดือน กันยายน หน้า 22
- บรรณาธิการ.2540. “สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย” วารสารข่าวช่าง. ปีที่ 26 ฉบับที่ 298 เดือน กุมภาพันธ์ 2540 หน้า 20
- บรรจง จันทมาศ 2539 “ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000 “วารสารสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย,ญี่ปุ่น) ปีที่ 10 ฉบับที่ 150 หน้า 8
- ปิยดา ดิลกปริชากุล. 2535. “การศึกษาความต้องการกำลังคนด้านช่างเทคนิคของโรงงานอุตสาหกรรม” วิทยานิพนธ์ ปรัชญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2537 จิตวิทยาการบริหารบุคคล ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ,กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่ สหมิตรออฟเซต ,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มาติน จอน เขต .2534. เทคนิคใหม่ในการคัดเลือก และสัมภาษณ์บุคคล เข้าทำงาน แปลจาก **Hiring the Best** โดย เริงศักดิ์ ปานเจริญ ,กรุงเทพมหานคร:ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด ,
- มยุรี ชัยสวัสดิ์ .2538. “คุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามความต้องการ ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัย อาชีวศึกษา ของสถานประกอบการ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ “วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ,สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- มังกร หริรักษ์. 2536.”คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส.ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สถานประกอบการใน จังหวัดสมุทรปราการต้องการ “ วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- ทองศักดิ์ โสวจัสตตกุล. 2537. “ การสรรหา และการคัดเลือกบุคคล ในสถานประกอบการนิกมอุตสาหกรรม ลาดกระบัง” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย , สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- ศรัญญา แสงลัมสุวรรณ. 2538. “จุดประกายความคิดสร้างสรรค์ “ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) วารสารเทคนิคและการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อคุณภาพ FOR QUALITY. ปีที่ 2 ฉบับ209 (กันยายน-ตุลาคม 2538) หน้า 46-47.
- ศรित्रรรณ ชุมนุม. 2538 “วิสัยทัศน์ของการอาชีวศึกษา” ตำราเรียน กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กรมอาชีวศึกษา , มีนาคม. (อัดสำเนา)
- ศรित्रรรณ ชุมนุม. 2538. “การแสวงหาความร่วมมือจากภาคเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของการอาชีว ศึกษา” ตำราเรียน กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มีนาคม.(อัดสำเนา)
- สุจีภา ก้องสมุท.2537. “คุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ที่ฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทยจำกัดต้องการ” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทค โนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- สุพาดา อนิทรานุกุล. 2525. “การศึกษาความต้องการ กำลังคน ของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ประเทศไทย “ วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพาณิชยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ,จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ,
- สุนทร พูนพิพัฒน์.2540 “ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 ระดับ ปวช. 2538” กรุงเทพมหานคร:พิมพ์ที่ เอมพันธ์
- สุนทร พูนพิพัฒน์.2540 “ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 ระดับ ปวส. 2538”กรุงเทพมหานคร:พิมพ์ที่ เอมพันธ์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรื.2540-2544 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 2540 - 2544.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานสถาบันราชภัฏ. 2539."ความต้องการการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรในสาขาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของภาครัฐกิจเอกชนในกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออก"วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา. เล่มที่ 25.กระทรวงศึกษาธิการ.

สมพร อัดถาวร. 2538. "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของพนักงาน โรงแรมตามความคิดเห็นของพนักงาน แม่บ้านและผู้บริหารโรงแรม" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพ ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง .

สวัสดิ์ อุดมโภชน. 2540." การปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไทย"สัมมนาทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วรภัทร์ ภูเจริญ. 2539."คู่มืออธิบายข้อกำหนด ISO 9000 "วารสารสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย,ญี่ปุ่น) กรุงเทพมหานคร:

วิเชียร อ่อนประเสริฐ. 2537."คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาระบบทวิภาค " วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง .

Dale S. Beach. **Personnel The Management Of People at Work** New York: The Macmillan Company. 1970. P 241.

James A. Van Zwoll. **School Personnel Administration** " New York : Appleton-Century-Croffs, 1964. p. 96-97.

Ruth Elaine Miers Free. **Employer Perception Of Job Performance Of Vocational Per-employment Laboratory Education Graduates and Vocational Cooperative Education Graduates**Dissertation-Abstract International vol. 44 no.10(April 1984) P. 3040A.

William B. Castetter **Administer in the school personnel Program** New York : The Macmillan Company, 1962 P. 191-192.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541

1. นางสาวถกษณ์ เสริมศิลป์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือก เข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเทคนิคอุตสาหกรรมลาดกระบัง" โดยมี อาจารย์อัครา สืบสินธุ์สกุล ไซย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายสราวุธ จรจิต เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ.2541

(รศ.ดร.มนัส สัจจวิมล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 3777

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท พรีเมียร์ โยชิฮาวา ไทย จำกัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำาโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ
ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541
ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการ
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้
นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี สิกิจวัฒณะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 2129

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

30 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณจักรพันธ์ อักษรดี

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส)ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504.7/ 2129

วันที่ ๒๐ มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์โอวาท พูลศิริ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สิกิจวัฒน์นะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663,2642
ที่ ทม 1504.7/ 2129 วันที่ 30 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส)ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ยศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504/ 2129

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖๐ มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณสุทธิพันธ์ ไทยประคอง

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะกรรมการอุดมศึกษา หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สิกข์วัตตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2129

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๐ มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณพร จีระวัฒน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสาวลักษณ์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี จีระวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663.2642

ที่ ทม 1504.7/ 2129

วันที่ 30 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504.7/ 2129

วันที่ 30 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์โอวาท พูลศิริ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสาวลักขณ์ เสริมศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาคุณสมบัติการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504/ 3509

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท พรีเมียร์โปรดักส์ จำกัด

ด้วย นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการ
วิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จ
อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ
ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3777

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2๑ ตุลาคม 2541

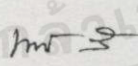
เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวลักษณีย์ เสริมศิลป์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ
ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541
ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการ
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้
นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรระณี สิกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของ
สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

คำชี้แจง 1. แบบสอบถาม มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ข้อมูล เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ได้แก่ ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ ที่ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เข้าทำงาน จำนวน 1 ฉบับ ในแต่ละ
สถานประกอบการ

4. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ หมายถึง สาขาวิชาการบัญชี, สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ, สาขาวิชาการเงินการธนาคาร, สาขาวิชาการจัดการบุคคล, สาขาวิชาธุรกิจการค้า
ต่างประเทศ

แบบสอบถามฉบับนี้ เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ คำตอบของท่าน จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอให้ตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ

วิธีตอบ โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของสถานประกอบการ โดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงใน หรือกรอกข้อความ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังของท่าน มีจำนวนพนักงาน รวมทั้งหมด

- น้อยกว่า 100 คน
- 100 - 300 คน
- มากกว่า 300 คนขึ้นไป

2. สถานประกอบการของท่านมีพนักงานที่สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาการธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น

- น้อยกว่า 10 คน
- 10-20 คน
- มากกว่า 20 คน ขึ้นไป

3. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาการธุรกิจที่ท่านต้องรับเข้าเป็นพนักงานของท่านได้แก่สาขาใดบ้าง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- สาขา
- สาขา
- สาขา
- สาขา
- สาขา
- สาขา

4. ระดับตำแหน่งงานของท่าน

- ผู้จัดการฝ่าย.....
- ผู้จัดการส่วน
- ผู้จัดการแผนก
- อื่นๆ

5. ประสบการณ์การทำงานของท่าน

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5-10 ปี
- 10 ปี ขึ้นไป
- อื่นๆ

ตอนที่ 2

ข้อมูล เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

วิธีตอบ ข้อคำถามในตอนที่ 2 มีทั้งหมด 40 ข้อ โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด ที่ถือว่าเป็นคุณสมบัติในการคัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ข้อที่	คุณสมบัติที่ต้องการในการคัดเลือกเข้าทำงาน	ระดับความคาดหวัง		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
	คุณลักษณะเฉพาะตัว			
1	มีลักษณะการวางตัวอย่างเหมาะสม, กิริยามารยาทดี			
2	มีมนุษยสัมพันธ์			
3	มีความกล้าในการแสดงออก, เชื่อมั่นในตนเองอย่างมีเหตุผล			
4	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้			
5	สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ			
6	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
7	เพศชายเหมาะสมกับการทำงานประเภทนี้มากที่สุด			
8	เพศหญิงเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด			
9	อายุที่รับทำงานไม่ควรเกิน 25 ปีขึ้นไป			
10	มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง			
11	มีภูมิลำเนาที่ดีและมีประวัติไม่ค้างพล่อย			
12	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ			
	ความรู้ในวิชาการ			
13	ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยต้อง 2.50 ขึ้นไป			
14	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ			
15	ความสำคัญเกรดของวิชาคณิตศาสตร์			
16	ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา			
17	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี			
18	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้			
19	มีความสามารถในการตัดสินใจ, แก้ไขปัญหาในงาน			

ข้อที่	คุณสมบัติที่ต้องการในการคัดเลือกเข้าทำงาน	ระดับความคาดหวัง		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
20	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน			
21	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ			
	ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่			
22	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 9000			
23	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ISO 14000			
24	มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้			
25	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้			
26	ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรการศึกษา			
27	ความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง			
28	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ			
29	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ			
	ความเป็นคนปกครองได้			
30	เข้าใจคำสั่งผู้บังคับบัญชา			
31	มีวินัยในตนเอง			
32	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย			
33	แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ			
34	รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน			
35	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น			
36	ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม			
37	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง			
38	มีความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน			
39	มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร			
40	เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาคุณสมบัติ ในการคัดเลือกเข้าทำงาน ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของ สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

คำชี้แจง 1. แบบสอบถาม มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ข้อมูล เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ ที่ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เข้าทำงาน จำนวน 1 ฉบับ ในแต่ละสถานประกอบการ

3. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง สาขาวิชาช่างยนต์, สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล สาขาวิชาเทคนิคการผลิต, สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ, สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง, สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการหล่อ สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม, สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาการก่อสร้าง สาขาวิชาช่างโยธา, สาขาวิชาช่างสำรวจ, สาขาวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม, สาขาวิชาช่างเคหภัณฑ์, สาขาช่างต่อเรือ สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุมในอุตสาหกรรม, สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิต, สาขาวิชาช่างเครื่องกล อิเล็กทรอนิกส์

แบบสอบถามฉบับนี้ เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม คำตอบของท่าน จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอให้ตอบแบบสอบถามทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

ข้อมูล เกี่ยวกับคุณสมบัติในการคัดเลือกเข้าทำงานของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม

วิธีตอบ ข้อคำถามในตอนที่ 2 มีทั้งหมด 40 ข้อ โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด ที่ถือว่าเป็นคุณสมบัติในการคัดเลือกผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ข้อที่	คุณสมบัติที่ต้องการในการคัดเลือกเข้าทำงาน	ระดับความคาดหวัง		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
	คุณลักษณะเฉพาะตัว			
1	มีลักษณะการวางตัวอย่างเหมาะสม, กิริยามารยาทดี			
2	มีมนุษยสัมพันธ์			
3	มีความกล้าในการแสดงออก, เชื่อมั่นในตนเองอย่างมีเหตุผล			
4	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้			
5	สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ			
6	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
7	เพศชายเหมาะสมกับการทำงานประเภทนี้มากที่สุด			
8	เพศหญิงเหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด			
9	อายุที่รับทำงานไม่ควรเกิน 25 ปีขึ้นไป			
10	มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง			
11	มีภูมิหลังที่ดีและมีประวัติไม่ค้างพลอย			
12	มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ			
	ความรู้ในวิชาการ			
13	ความสำคัญของเกรดเฉลี่ยต้อง 2.50 ขึ้นไป			
14	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการ			
15	ความสำคัญเกรดของวิชาคณิตศาสตร์			
16	ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้นที่ศึกษามา			
17	มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดี			
18	ความสามารถในการใช้เหตุผล ให้เหตุผลอธิบายได้			
19	มีความสามารถในการตัดสินใจ, แก้ไขปัญหาในงาน			

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หากท่านใดต้องการนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

ข้อที่	คุณสมบัติที่ต้องการในการคัดเลือกเข้าทำงาน	ระดับความคาดหวัง		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
20	มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการทำงาน			
21	จบสาขาวิชาที่เหมาะสมและตรงกับงานที่จะปฏิบัติ			
	ความรู้รอบตัวและความรู้ใหม่			
22	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ			
	ISO 9000			
23	ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ			
	ISO 14000			
24	มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้			
25	มีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้			
26	ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรการศึกษา			
27	ความรอบรู้ในข่าวสารบ้านเมือง			
28	มีประสบการณ์และความชำนาญกับงานที่จะปฏิบัติ			
29	มีความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ			
	ความเป็นคนปกครองได้			
30	เข้าใจคำสั่งผู้บังคับบัญชา			
31	มีวินัยในตนเอง			
32	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย			
33	แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ			
34	รักษาเวลาและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน			
35	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น			
36	ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม			
37	มีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง			
38	มีความอดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน			
39	มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร			
40	เอาใจใส่ในความปลอดภัยของสถานประกอบการ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานประกอบการที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดยนางเสาวลักษณ์ เสริมศิลป์

เขตอุตสาหกรรมทั่วไปโครงการเดิม

1. บริษัท กุลธรคอร์ป จำกัด (มหาชน)
2. บริษัท กุลธรยูนิเวอร์แซลอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
3. บริษัท กรีนสวิลล์ จำกัด
4. บริษัท คิวแอนด์คิวโฮลดิ้ง จำกัด
5. บริษัท คอร์ติน่าสปอร์ตอินดัสตรี จำกัด
6. บริษัท จอห์นสันแอนด์จอห์นสัน (ไทย) จำกัด
7. บริษัท ชันไก่เคมีคอลแอนด์เฟ้นท์ จำกัด
8. บริษัท เซนทรัลโดนามิค จำกัด
9. บริษัท โซนี่แมกเนติกโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด
10. บริษัท ซีบา-ไก้ (ประเทศไทย) จำกัด
11. บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
12. บริษัท ดัลไมสัน (ประเทศไทย) จำกัด
13. บริษัท เด สเต โค (เอเชีย) จำกัด
14. ห้างหุ้นส่วน เตอร์กรอร์เซย์ จำกัด
15. บริษัท ไดโบ อินดัสทรี (ประเทศไทย) จำกัด
16. บริษัท ไทย โอ.พี.พี. จำกัด
17. บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
18. บริษัท ไทยประติษฐ์ประกอบรถ (2504) จำกัด
19. บริษัท ไทยเมจิฟาร์มมาชีวิคัล จำกัด
20. บริษัท ถนนอมวงศ์บริการ จำกัด
21. บริษัท พี.एम.ฟู๊ด จำกัด
22. บริษัท เพอร์ซิเด็นท์เบเกอร์รี่ จำกัด
23. บริษัท ฟาร์มมาแคร์ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตอุตสาหกรรมทั่วไปโครงการ 3

76. บริษัท เค.ยู.โนมูระ ไทย จำกัด
77. บริษัท เค.เอฟ.เค.ฟู้ด (ไทยแลนด์) จำกัด
78. บริษัท ชัมมิต แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด
79. บริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด
80. บริษัท เซอิโซ จำกัด
81. บริษัท ไทยคาคุตะ จำกัด
82. บริษัท ไทยฮอนด้าแมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด
83. บริษัท ไทยมารูเคน จำกัด
84. บริษัท ไทยประดิษฐ์อุตสาหกรรม จำกัด
85. บริษัท ดาว คอร์ปมิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
86. บริษัท ดาต้าโปรดักส์ ทอปปิงมัวร์ จำกัด
87. บริษัท นางาชิมาสเปเชียลเพ้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด
88. บริษัท บี เอส เอ อิงค์ อินดัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด
89. บริษัท แพนเอเชียอุตสาหกรรม จำกัด
90. บริษัท ไฟเบอร์ไลน์ จำกัด
91. บริษัท ฟลอรอลแมนูแฟคเจอร์ริงกรุ๊ป จำกัด
92. บริษัท ฟู้ดแลนด์ ซุปเปอร์มาร์เก็ต จำกัด
93. บริษัท เมตตาไฮลด์จิ่ง จำกัด
94. บริษัท เรเฮา จำกัด
95. บริษัท วินิค จำกัด
96. บริษัท วอสโลชวาเป้ (ประเทศไทย) จำกัด
97. บริษัท 3 เอ็ม ประเทศไทย จำกัด
98. บริษัท สตาร์โพลีเมอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
99. บริษัท สไปเซอร์เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด
100. บริษัท สเตตเลอ์แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
101. บริษัท อาร์ท-เสรีน่า บิสตัน จำกัด
102. บริษัท อาซาฮิอินสทรูเมนต์ (ประเทศไทย) จำกัด
103. บริษัท เอฟ ซี ซี ไทยแลนด์ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินผู้สมัครงาน/และเสนอว่าจ้าง

ชื่อ/นามสกุลผู้สมัคร..... อายุ.....ปี สมัครในตำแหน่ง.....
 ระดับการศึกษาสูงสุด.....สาขา..... ประสบการณ์ด้าน.....จำนวน.....ปี

ข้อ	หัวข้อในการพิจารณา	คะแนนจากการประเมิน					ความเห็นเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1.	พื้นฐานการศึกษากับตำแหน่งงานที่สมัคร						
2.	ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่สมัคร						
3.	ประวัติส่วนตัวและพื้นฐานทางครอบครัว						
4.	บุคลิกภาพโดยทั่วไป						
5.	สถานภาพทางสังคม						
6.	การแสดงออกด้านความคิดและท่าที						
7.	แนวความคิดต่องานที่สมัคร						
8.	ทัศนคติต่อบริษัทฯ						
9.	ทัศนคติในการทำงาน และต่อผู้อื่น						
10.	ประเมินความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่สมัคร						
รวมคะแนนประเมิน						คะแนนเต็ม 50 คะแนน	
ความเห็นเพิ่มเติม.....							
รูป ☐ ควรจ้าง ☐ รอพิจารณาเปรียบเทียบ ☐ เก็บไว้อ้างอิง ☐ ปฏิเสธ ☐ มีความเหมาะสมกับตำแหน่งอื่น (ระบุ)..... ลงชื่อ..... ผู้สัมภาษณ์/ทดสอบ วันที่.....							
ผู้บังคับบัญชาสายงานที่มีอำนาจ ☐ อนุมัติให้ว่าจ้างในตำแหน่ง.....ระดับ..... อัตราเงินเดือน..... บาท ทดลองงาน.....วัน เริ่มงานวันที่..... เงื่อนไข (ระบุ)..... ☐ รอพิจารณาเปรียบเทียบ ☐ เก็บไว้อ้างอิง ☐ ปฏิเสธ ☐ อื่น ๆ..... ลงชื่อ..... วันที่.....							
ความเห็นของหน่วยงานบุคคล ☐ เห็นชอบตามเสนอและทำสัญญาจ้างแล้ว เมื่อ.....ลงวันที่..... ☐ ความเห็นอื่น..... ลงชื่อ..... วันที่.....							

บค. 05 / 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัท ไทยเมจิฟาร์มาซูติคัล จำกัด
THAI MEIJI PHARMACEUTICAL CO., LTD.

ความเห็นในการสัมภาษณ์ผู้สมัครงาน

(ลับ-เฉพาะ)

จาก..... ถึง

ชื่อผู้สมัคร..... ตำแหน่งที่สมัคร.....

หัวข้อ	รายละเอียดต่างๆในการพิจารณา	การประเมินค่า	เหตุผลหรือความเห็นประกอบในการพิจารณา
1	<u>บุคลิกลักษณะ</u> ท่าทางและท่วงทีวาทจา (รูปร่างลักษณะ, การแต่งกาย, กิริยามารยาทและการพูดจา)	1	
2	<u>การศึกษาและการฝึกอบรม</u> (ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เหมาะสมกับงานที่จะปฏิบัติ, การฝึกอบรมที่จะเป็นประโยชน์ต่องานที่จะปฏิบัติ)	2	
3	<u>สติปัญญา</u> (ระดับความถนัดอ่าน, ความรอบรู้, ความเฉลียวฉลาดในการตอบคำถาม หรือสนทนา และความเชื่อมั่นในตนเอง)		
4	<u>ความชำนาญ และประสบการณ์</u> (ความชำนาญ และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับงานที่จะปฏิบัติ ความรับผิดชอบในงานที่เคยปฏิบัติ และความสามารถในงานที่จะปฏิบัติ)		
5	<u>ความเหมาะสม</u> (ความสอดคล้องในการที่จะปฏิบัติงาน)		
6	<u>คุณสมบัติพิเศษ</u> (คุณสมบัติพิเศษอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น ความรู้ในภาษาต่างประเทศ ภาษาไทยที่เคยปฏิบัติ และความรู้ในภาษาต่างประเทศที่ศึกษาของกัน)		
7	<u>สุขภาพ</u> (สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่เป็นโรคที่ส่งผลกระทบต่อร่างกายอันสำคัญ)		
8	<u>การสอบประวัติ</u> (ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคดีอาญา จนถึงจากมาก่อน, ไม่เป็นหนี้เจ้าหนี้ที่บ้านเมือง หรือกฎหมายต้องการชำระ, ไม่เคยก่อความผิดฐาน หรือเป็นหนี้ของความเดือดร้อนอันร้าย ไม่ส่งใบประวัติที่ผ่านงานมาแล้ว)		

ขั้นของการประเมิน A ดีเลิศ B ดี C ปานกลาง D ต่ำกว่า E มาตราฐานเล็กน้อย F ต่ำกว่ามาตรฐาน
 ผลการสัมภาษณ์เห็นว่า () ควรรับเข้าทำงาน () ไม่ควรรับเข้าทำงาน () มีความเหมาะสมกับงาน
 ตำแหน่งอื่น คือ.....
 ผู้สัมภาษณ์.....
 หลังจากได้ทราบผลการปฏิบัติงานแล้ว เห็นว่า (สมควร / ไม่สมควร) รับเข้าทำงานในอัตรา
 การ/หัวหน้า (หน่วยงาน).....
 โปรดส่งคืนแบบฟอร์มนี้ให้กับ..... เป็นหลักฐาน

ผลการสอบสัมภาษณ์และข้อเขียน (SALES ADMINISTRATION)
 (กรณีผู้สัมภาษณ์มากกว่า 1 ท่านให้แยกแบบฟอร์ม)

ชื่อ-สกุล _____

ลำดับ	เกณฑ์การสัมภาษณ์	คะแนน				
		น้อยมาก (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	ความรู้ในสาขาที่เรียน					
2	ประสบการณ์ในการขาย					
3	บุคลิก มีความเชื่อมั่นในตนเอง หรือเป็นบุคคล ที่สนใจ (มีประสบการณ์แต่ยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย)					
4	มีความสนใจในการขาย อยากทำงานขาย					
5	เคยมีเวลาหา มีปฏิภาณ					
6	กล้าหาญ กล้าแข่งขันกับคู่แข่ง					
7	มีความอดทน อดกลั้นสูง					
8	มองได้ เห็นน้ำใจ มีของสิ่งๆ และรู้จักใช้เหตุผล					
9	มองเรื่อง สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ได้อ่านมาถูก ได้เรื่อง					
10	จดจำเรื่องราวต่างๆ					
11	มีความตั้งใจจริงในการประกอบอาชีพ					
12	ยอมรับผู้ใต้บังคับบัญชาได้เป็นอย่างดี ไปไหนมาไหน					
	รวม					

คะแนนรวมทั้งหมด _____ คะแนน

ชื่อผู้สัมภาษณ์ _____

TOTAL P. 02

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินผลการสัมภาษณ์ - สำหรับพนักงานระดับบังคับบัญชา -

ชื่อสกุล สมิคร _____ วันที่ / / _____
ชื่อตัว _____ สังกัด _____

ผู้สัมภาษณ์ต้องส่งคืนแบบที่กรอกข้อความและลงนามแล้ว คืนฝ่ายทรัพยากรบุคคลภายในวันรุ่งขึ้นจากวันสัมภาษณ์

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับผลการประเมิน										หมายเหตุ
	ดีมาก					ไม่ได้					
	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
1. มีความเป็นผู้นำ											
2. หนัก ทร้งงานให้เกิดผลสำเร็จ											
3. แสดงออกถึงความคิดที่เป็นระบบ											
4. แก้ไขปัญหาและการใช้วิจารณ์											
5. มีส่วนการปฏิบัติงานและประสบการณ์											
6. มุ่งมั่นต่อผลสำเร็จ											
7. มติริเริ่ม											
8. มีส่วนการบริหารบุคคล											
9. มองรับฟังความเห็นของผู้อื่น											
10. มุ่งมั่นทางอารมณ์											
11. มีสำนึกทางธุรกิจ											
12. แก้ไขเป็นเรื่องราว											

จุดแข็ง (Strengths)

จุดอ่อน เป็นข้อจำกัด (Short Commlings)

หมายเหตุ (Comments)

ความเห็นที่คิดในใจ

ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพนักงานบริษัท

Recommendation)

ยังไม่สมควรจ้างขณะนี้ แต่ควรเก็บข้อมูลไว้พิจารณาต่อไป

สมควรว่าจ้างในตำแหน่งที่สมัคร

สมควรพิจารณาสำหรับตำแหน่งอื่น คือ _____

เหตุผลกรณีที่มีความเห็นว่า ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพนักงานบริษัท _____

ลงชื่อผู้ประเมิน _____

ตำแหน่ง _____

สังกัด _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Copyright © 1994 Accuray # 1 Co., Ltd

แบบประเมินผลการสัมภาษณ์

- สำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการ -

ชื่อผู้สมัคร _____

วันที่ / /

ชื่อผู้สัมภาษณ์ _____

สังกัด _____

ผู้สมัครจะต้องส่งคืนแบบที่กรอกข้อความและลงนามแล้ว คืนฝ่ายทรัพยากรบุคคลภายในวันรุ่งขึ้นจากวันสัมภาษณ์

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับผลการประเมิน										หมายเหตุ
	ดีมาก					ไม่ดี					
	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
1. เหมาะสมของการศึกษา											
2. มีความรู้ทักษะในงาน											
3. มีเป้าหมายชัดเจนที่จะทำงานให้ดี											
4. มีความรู้เรื่องค่าจ้างและระเบียบ											
5. มีความรู้เรื่อง											
6. มีความรู้เรื่อง											
7. มีความรู้เรื่อง											
8. มีความรู้เรื่อง											
9. มีความรู้เรื่อง											
10. มีความรู้เรื่อง											

ลักษณะเด่น (Strengths)

ลักษณะที่เป็นข้อจำกัด (Short Comings)

ความเห็นทั่วไป (Comments)

ความเห็นต่อการตัดสินใจ

Recommendation)

ดี ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพนักงานบริษัท

- ___ ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพนักงานบริษัท
- ___ ยังไม่สมควรจ้างขณะนี้ แต่ควรเก็บข้อมูลไว้พิจารณาต่อไป
- ___ สมควรว่าจ้างในตำแหน่งที่สมัคร
- ___ สมควรพิจารณาสำหรับตำแหน่งอื่น คือ _____

ลงชื่อผู้ประเมิน _____

ตำแหน่ง _____

สังกัด _____

แบบประเมินผลการสัมภาษณ์

- สำหรับพนักงานระดับจัดการ -

ชื่อของผู้สมัคร : _____ วันที่ : _____
 ตำแหน่ง : _____ สังกัด : _____

ผู้สมัครจะต้องส่งคืนแบบที่กรอกข้อความและลงนามแล้ว คืนฝ่ายทรัพยากรบุคคลภายในวันรุ่งขึ้นจากวันสัมภาษณ์

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับผลการประเมิน										หมายเหตุ
	ดีมาก-----ไม่ตี										
	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
1. เริ่มต้นเริ่มและมองการณ์ไกล											
2. แสดงความเป็นผู้นำ											
3. มีความสามารถในการทำงาน											
4. ใฝ่หาความก้าวหน้า											
5. มีความสามารถในการจัดการ											
6. แสดงออกถึงความคิดที่เป็นระบบ											
7. แก้ไขปัญหาและการใช้วิจารณ์อย่าง											
8. เข้มแข็งในการบริหารบุคคลและประสพการณ์											
9. มุ่งมั่นต่อผลสำเร็จ											
10. แสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น											
11. ให้ความสำคัญประสานงานกับผู้อื่น											
12. รับผิดชอบสูง											
13. ทุ่มเทในสิ่งที่ทำ											
14. ทุ่มเทในสิ่งที่ทำ											

- ข. จุดแข็ง (Strengths) _____
- ค. จุดอ่อนที่เป็นข้อจำกัด (Short Comings) _____
- ง. หมายเหตุ (Comments) _____
- จ. ข้อเสนอแนะ (Recommendation)
 - ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพนักงานบริษัท
 - ยังไม่สมควรจ้างขณะนี้ แต่ควรเก็บข้อมูลไว้พิจารณาต่อไป
 - สมควรว่าจ้างในตำแหน่งที่สมัคร
 - สมควรพิจารณาสำหรับตำแหน่งอื่น คือ _____
- ฉ. เหตุผลผลกรณที่มีความเห็นว่าเป็น _____

ลงชื่อผู้ประเมิน _____
 ตำแหน่ง _____
 สังกัด _____

ผลกาาสอบสัมภาษณ์และข้อเขียน
(กาาให้ผู้สัมภาษณ์มากกว่า 1 ท่าน ให้แยกแบบฟอร์ม)

ชื่อ :

สาขา : ฝ่าย : ส่วน :

เกณฑ์กาาสัมภาษณ์	คะแนน				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ความรู้อันละเอียดรอบคอบในการพหเพื่อสัมภาษณ์ครั้งแรก	ใจไม่โต้เลย ()	ยังไม่ค่อยปะหับใจ ()	เหมาะสม ()	ปะหับใจ ()	ปะหับใจมาก ()
ไหวพริบและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	อ่อนมาก ()	น้อย ()	ปานกลาง ()	ดีไหวพริบ ()	เฉลียวฉลาด ()
ความรู้อและความสามารถ	อ่อนมาก ()	น้อย ()	ปานกลาง ()	ดี ()	ดีมาก ()
ประสมตารกที่ปะระโยงกับต่อตำแหน่ง	ไม่เหมาะสมกับงาน ()	พอไปต่้วยกันได้ ()	เหมาะสม ()	เหมาะสมดี ()	เหมาะสมดีมาก ()
ความสนใจในตำแหน่งที่สมัคร และ ตวามตระต่อวิธีกัมกับงานในกาารงาน	ไม่มี ()	มีพอสมควร ()	มีแผนในอนาคต ()	มีความกระตือรือร้นในแผนอนาคต ()	มีความกระตือรือร้นในแผนอนาคตดีมาก ()
กาารสามารถในการแสดงความคิดเห็น	ไม่มีเหตุผล ()	คลุมเครือสับสน ()	มีเหตุผลมาก ()	ชัดเจน ()	ชัดเจนน่าเชื่อถือ ()
บุคลิกภาพ	ไม่เหมาะสม ()	พอใช้ ()	ดูมีฐานะน่าสนใจ ()	ดีเยี่ยม ()	ดีเด่นน่าทึ่ง ()
สำเนียงการพูดจา	การกัจะระคายหู ()	ไม่ชัดเจนเข้าใจยาก ()	คล่อง ()	ชัดเจนเข้าใจง่าย ()	รื่นหู น่าฟัง ()
ความมั่นคงด้านชวาระและกาารรู้จักควบคุม	อ่อนไหวง่าย ()	ไม่มั่นคง ()	มั่นคง ()	มั่นคง สุขุม ()	มั่นคง สุขุมดีมาก ()
ความรู้อเกี่ยวกับบริษัท	ไม่รู้อเลย ()	พอรู้บ้าง ()	รู้อพอสมควร ()	รู้อละเอียดถูกต้อง ()	รู้อละเอียดลึกซึ้ง ()

คะแนน /50 คะแนน

ยติกาาเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวถักขณ์ เสริมศิลป์ เกิดเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2510 ที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสุนทรารีวิทยา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าลาดกระบัง เมื่อปี พ.ศ. 2532 ปัจจุบันทำงานเป็นหัวหน้าแผนกออกแบบ บริษัทพรีเมียร์โปรดัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้